

AKP'ye karşı bütünlüklü mücadele verilecek

Cemil Bayık

04 Şubat 2012

KCK Yürütme Konseyi Üyesi Cemil Bayık, tecride yasal kılıfın meclisten geçmesi durumunda savaşın Öcalan odaklı yürütülmesinin resmileşeceğini söyleyerek, “Artık mücadele sadece bir tecrit kalsın ya da görüşme olsun olmasın mücadelesi değildir” dedi. “Eğer İmralı merkezli genel mücadele yürütülüyorsa, bizim mücadelemiz de AKP'ye karşı bütünlüklü olacaktır” vurgusunu yapan Bayık, hem militanların hem de halkın öfkelerini artacağını belirtti.

ANF'ye mülakat veren KCK Yürütme Konseyi Üyesi Cemil Bayık, Öcalan'a tecrit, 15 Şubat komplosu, Avrupa'daki uzun yürüyüş ve Öcalan'ın neden aile görüşüne çıkmadığı konusunda değerlendirmelerde bulundu.

15 ŞUBAT KOMPLOSU

*PKK lideri Abdullah Öcalan 27 Temmuz'dan beri avukatları ile görüştürülmezken, Öcalan'ın esaret altına alındığı 15 Şubat 1999 komplosunun yıldönümü de yaklaştı. 13 yıl sonra bu komployu nasıl değerlendiriyorsunuz?

15 Şubat uluslararası komplosu halkımız ve hareketimiz açısından tarihi önemdedir. Önder Apo hareketimiz açısından çok önemli bir konuma sahip olduğu gibi, halkımız açısından da büyük değerler üreten tarihi bir önderdir. Kuşkusuz en başta da hareketimiz açısından çok önemli bir kişiliktir. Daha doğrusu, bu hareketi ilk sözcükleri dillendirmekten başlayıp bugüne kadar getiren esas aktördür. Kuşkusuz büyük emekler veren halkımız vardır, görülmemiş fedakarlıklar yapılmıştır, büyük şahadetler vardır. Ancak tüm bu değerlerin ortaya çıkmasını sağlayan örgütün gelişmesinde, harekete geçirilmesinde, eğitiminde ve korunmasında, hareketimizin bir bütün olarak ilk çıkışından bugüne kadar büyük bir kimlik kazanarak halklaşmasında belirleyici öneme sahiptir. Eğer Önder Apo olmasaydı, bu nitelikte ve karakterde bir hareket başlayamazdı. Kürt gerçeğinde böyle zorlu bir hareket başlatmak kolay değildi. Kuşkusuz Kürt sorunu vardı, bu sorunu dile getiren başka hareketler de vardı. Ancak bu sorunun gerektirdiği örgütlenmeyi, bilinci, iradeyi ve mücadeleyi oluşturmak apayrı bir şeydir.

Uluslararası dengelerin olduğu Ortadoğu coğrafyasında Türkiye, İran, Irak ve Suriye gibi devletler arasında sıkışmış bir halkın gerçek anlamda iradeli bir Özgürlük Mücadelesini başlatmak kolay bir iş değildi; herkesin göze alabileceği bir iş de değildi. Örgütler kurulabilir, bu örgütler şu veya bu düzeyde Kürt toplumundan destek de alabilirdi. Çünkü Kürtlerin bir özgürlük sorunu, bir özgürlük ihtiyacı, bir demokrasi ihtiyacı vardı. Bu nedenle biraz Kürtlükten ve özgürlükten söz eden herhangi bir hareketin şu ya da bu düzeyde bir taban bulması mümkündü. Ama halkın taleplerini karşılayacak, talepleri konusunda örgütlenme yaratacak ve bunun mücadelesini verecek bir örgüt ve halk gerçeği ortaya çıkarmak apayrı bir konudur. Birincisi o günün koşullarında ne kadar mümkünse, ikincisi de o kadar zordu. Çünkü Kürt, Kürdistan, Ortadoğu ve uluslararası sistem gerçeği düşünüldüğünde, böyle bir mücadeleyi göze almak, buna cesaret etmek kolay bir iş değildi. Bugün herkes konuşuyor, ama konuşmakla pratiğe geçmek ayrı şeylerdir. Hele Abdullah Öcalan Önderliğinde, PKK öncülüğünde büyük değerler yaratıldıktan, özgürlüğü için direnen bir halk gerçekliği ortaya çıkarıldıktan ve Kürt sorunu bölgesel bir sorun haline getirildikten sonra tabii ki herkes daha cesaretli konuşabilir. Ama 1970'lerdeki durum böyle değildi.

O dönemde Türkiye'de belirli bir siyasal kriz vardı. Özellikle devrimci demokratik hareketin gelişmesiyle birlikte bir siyasal irade boşluğu oluşmuştu. Devrimci mücadelenin gelişme ortamında

Kürdistan'da da belirli hareketler ortaya çıktı. Sömürgeciliğin önce-leri uyguladığı sertliğin, ezme politikasının açıkça gündeme gelmediği bir süreçte birçok örgüt ortaya çıkmıştı. Kürdistan gerçeğinde egemenlerin ortaya çıkan her hareketi ezmek istediği ve ezip geçtiği bilinmektedir. Ancak bu hareketler bu düşman gerçeği ortamında sınavdan geçmiş, denenmiş ve ayakta kalmış hareketler değildi. Sömürgeci faşistler Türkiye ve Kürdistan'daki gelişmeleri görerek 12 Eylül'de harekete geçince, ortada sadece Türkiye cephesinde değil, Kürdistan cephesinde de örgüt kalmamıştı. Hareketimiz de çok büyük darbeler yemiş, o ortamda geri çekilmek zorunda kalmıştı. Şunu vurgulamalıyız ki, 12 Eylül rejimi en ağır saldırılarını PKK'ye karşı yöneltmiş, bu yönüyle en ağır darbeyi yiyen de PKK olmuştu. Cezaevlerine en fazla PKK önder kadroları, sempatanları ve taraftarları doldurulmuştu. Çünkü 12 Eylül bir kök kazıma hareketi olarak gündeme gelmiş, en fazla da Kürdistan'da PKK'nin etkili olduğu alanlarda çok sert bir harekât yürütmüştü. Bunu 12 Eylül döneminde yaşayan ve siyasetle yakından ilgilenen herkes bilmektedir.

Önder Apo nasıl 12 Eylül öncesi büyük bir önderlik iradesi, örgütçülüğü ve eğitselliğiyle güçlü bir hareket ortaya çıkarmışsa, bu hareketle Kürdistan'ın her tarafında nasıl büyük bir uyanışa yol açmış ve sömürgeci sistemi zorlayacak bir gelişme yaratmışsa, 12 Eylül faşizmini de önceden fark etmiş, yurtdışına çıkararak hareketin sürekliliğini sağlamaya çalışmıştır. Çünkü 12 Eylül'ün ayak sesleri Maraş katliamı ile birlikte duyulur olmuştu. Maraş katliamı sonrası Önder Apo'nun yaptığı değerlendirmelerde -ki, bu değerlendirmeler daha sonra Maraş Katliamı Üzerine adıyla bir broşür olarak da çıkmıştır- askeri sistemin bir darbe yapmak için hazırlandığını, demokrasi güçleri ve sol güçler bir araya gelmezlerse Türkiye'de bir darbenin gerçekleşeceğini belirtmiştir. Bu belgeler hala vardır, isteyenler bulup okuyabilir. Ne var ki ne Türkiye devrimci demokrasi güçleri ne Kürdistan'daki örgütler bu gerçeği kavramışlardır. Bu gerçeği kavrayarak faşizmi durduracak, faşizme karşı duracak bir cephe yaratmadıkları için 12 Eylül gelmiş ve bütün örgütler darbe yiyerek etkisizleştirilmişlerdir.

İşte bu ortamda Önder Apo 1980 sonrası büyük bir emek ve çabayla PKK'yi yeniden örgütlemeye ve mücadele eder hale getirmeye çalışmıştır. 12 Eylül darbesi sonrası en zor iş bir örgütü yeniden örgütlemek ve ayağa kaldırmak ve mücadele eder hale getirmektir. Bunu Önder Apo Ortadoğu'da kalarak başarmıştır. Avrupa'ya ya da Kürdistan'a ve Kürdistan gerçeğine uzak başka bir yere giderek mültecileşmemiştir. "Darbecilerin geri çekilmesini bekleyelim, ondan sonra yeniden faaliyet içine gireriz" yaklaşımı içinde olmamıştır. Aksine 12 Eylül darbesi öncesinden başlayarak örgütü yeniden toparlamaya, yeniden mücadele eder hale getirmeye çalışmıştır. Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz: 1980-84 arası yıllar Önder Apo'nun Önderlik gerçeğini veya rüşünü tam anlamıyla kanıtladığı yıllardır. 1980-84 arasında ya bu hareket toparlanacak, örgütlenecek ve mücadele eden bir hareket olacak, ya da mültecileşecek, marjinalleşecek, artık Türk devletine karşı mücadele edemez bir duruma düşecekti. Önder Apo işte inançların zayıfladığı o yılın ortasında PKK kadrolarını eğitip örgütleyerek yeniden mücadeleyi yükseltir hale getirmiştir. 15 Ağustos hamlesi böyle büyük çabalar sonucunda gerçekleşmiştir.

Önder Apo ilk günden bugüne kadar en zor koşullarda yol göstererek, önderlik yaparak, doğru strateji ve taktikler ve doğru pratik politikalarla bu örgütü her türlü saldırıdan korumuş, sürekli güçlenen, gelişen ve geniş bir halk hareketi haline gelen bir siyasi güç olmuştur. Bu açıdan biz PKK'yi bir önderlik hareketi olarak görüyoruz. Bu harekette önderlik rolünün çok önemli olduğunu söylüyoruz. Bunun kişiyi yüceltme, abartma ve büyütme ile alakası yoktur. Bu bizzat Önder Apo'nun kendi çabasıyla yarattığı bir gerçekliktir, bir durumdur, objektif bir gerçekliktir. Bu bakımdan hareket içinde de, halk içinde de etkisi çok büyüktür. Öyle ki, hareket de halk da hep Önder Apo'ya bakmıştır, her türlü sıkıntısını gidermesini ve her sorununu çözmesini Önder Apo'dan beklemiştir. O gerçekten de böyle bir Önderliktir. Zor koşulları mücadele gerekçesi haline getiren, en zor koşullarda bile çalışmasını, örgütlemesini ve değer yaratmasını bilen bir önderlik

gerçeğidir. Bu da belirli yönleriyle halkta ve kadroda Önder Apo'nun her soruna çare bulacağı biçiminde bir algı ortaya çıkarmıştır. Zaten dost düşman herkes bu gerçeği böyle görmüştür.

Emperyalist-kapitalist sistemin, Türkiye'nin, bölge gericiliğinin ve yine iç gericiliğin hepsinin birleştiği nokta şu olmuştur: Eğer Apo tasfiye edilirse PKK de tasfiye olur, Apo ortadan kaldırılsa PKK de ortadan kaldırılır. Böyle ortak bir algı ortaya çıkmıştır. Zaten uluslararası komplo hareketimize karşı her türlü saldırıyı yapmış, her türlü baskı ve kuşatmayı uygulamış, ama sonuç alamamıştır. Bu nedenle hareketin karargahı olarak görülen Önderliğe yönelmiş, Önderliği etkisizleştirerek bu hareketi tasfiye etmeyi önüne koymuştur. Zaten Önder Apo "yetersiz yoldaşlar ve sahte dostlar nedeniyle komplo beni hedef aldı, bütün oklar bana yöneldi" diyerek bir yandan gerçeği dile getirmiş, bir yandan da hareketin, halkın, herkesin bütün her şeyi önderlikten beklemesinin ve sorumluluklarını önderliğe yüklemesinin böyle bir durum ortaya çıkardığını vurgulamıştır.

Bu yönüyle 15 Şubat uluslararası komplosu hareketimizi tasfiyeye yönelik bir komplodur. Bu komplo sadece bir hareketi tasfiye etmeye yönelmemiş, esas itibariyle Önder Apo ve hareketimiz şahsında Kürt soykırımını tamamlama saldırısı ola-rak gerçekleşmiştir. Nasıl Türk devleti Cumhuriyetin kuruluşundan sonra Kürtleri tasfiye etmek ve Kürt soykırımını yapmak için erkenden Kürtlerin üzerine gitmiş, Kürdistan'ın üzerindeki baskıyı arttırarak Şeyh Sait ve arkadaşlarının idamına yol açan bir provokasyonla Kürt soykırımını gerçekleştirmek istemiş, daha sonra Ağrı ve Dersim'de katliamlar yapmışsa, Kürtlerin uyanışı söz konusu olduğunda siyasi soykırım operasyonları, her türlü baskı ve zulümle Kürtlerin üzerine gidip sindirmek istenmişse, özcesi Şark Islahat Planı ve İnönü'nün Doğu Raporları çerçevesinde Kürtleri soykırıma uğratmak istemişse, 15 Şubat komplosu da bu soykırım amacının tamamlanması için gerçekleştirilmiştir. Çünkü Kürtleri ortadan kaldırmaya yönelik şekillenmiş bir özel savaş devleti olan Türk devleti 1970'lere gelindiğinde Kürtlerin bir daha ayağa kalkamayacak kadar ezilip sindirildiklerini düşünüyordu. Kültürel soykırımın önemli oranda başarıldığını, kalanların da kısa sürede bitirileceğini düşünüyordu. Ama 1970'lerde dünyada ve Türkiye'deki siyasi ortamda, yine Güney'deki hareketin yarattığı kısmi etki ve yenilgisinin sorgulanması ortamında gerçekleşen hareketimizin Kürt gençliğini uyandırdığı, Kürt toplumunda özgürlük ve demokrasi arayışını yükselttiği, bu hareketin sadece Kuzey Kürdistan'da değil, tüm parçalarda Kürt uyanışını gerçekleştirdiği görülerek, böyle bir komployla soykırımın tamamlanması önündeki engel ortadan kaldırılmak istenmiştir.

Kuşkusuz uluslararası güçlerin amacıyla Türk devletinin amacı bu komplo sürecinde örtüşmüştür. Uluslararası güçler özellikle Ortadoğu'ya müdahale etmeden, Ortadoğu'ya yeni bir düzen vermeden önce PKK gibi güçlü bir devrimci hareketi tasfiye ederek böyle bir müdahalenin sorunsuz gerçekleşmesini hedeflemiştir. Öte yandan Önder Apo'ya yönelik komployla Türkiye'yi tamamen kendilerine bağlayıp Ortadoğu'da kullanmak istiyorlardı. Kürdistan'ın tüm parçalarında PKK öncülüğünde büyük bir uyanış ortaya çıkmıştı. Uluslararası güçlerin bir diğer amacı da PKK'nin öncülüğü ve iradesinin kırılıp KDP ve YNK'nin kontrolündeki bir Kürt gerçeği yaratmaktı. Türkiye ise Demirel'in 'bin yıllık bela' dediği PKK ve yarattığı Kürt gerçeğini tasfiye ederek Şeyh Sait direnişiyle başlatılan kültürel soykırım hamlesini Önder Apo'nun idamı ve hareketimizin tasfiyesiyle sonuca götürmek istiyordu. Bu açıdan Önderliğin esaretinin hareketimiz ve halk açısından anlamı büyüktür. Zaten 15 Şubat 'kara gün' ilan edilmiştir. Halk Türk devletinin bu komployla ne yapmak istediğini derinden hissetmiştir. Bu nedenle komplo sürecinde büyük bir direniş göstermiş, Önder Apo'nun yakalandığı günü kara gün ilan etmiştir.

Bizim açımızdan komplo Kürt soykırımını tamamlamak, Kürt iradesini kırıp tümünden bitirmek isteyen gericilikle bu halkın iradesinin, özgürlük ve demokrasi güçlerinin kıran kırana yeni bir mücadeleye girdiği dönemi ifade etmektedir. 15 Şubat 1999'da Önder Apo'nun esareti çok tehlikeli

bir süreci ortaya çıkarmıştı. Önder Apo şahsında hareket bitirilmek, halkın umutları ve iradesi kırılmak isteniyordu. Çünkü Kürt gerçeğinde tarihte hep biraz da şöyle olmuştur: Önderler tasfiye edilerek halkın iradesi ve umudu kırılmış, Kürtler üzerindeki siyasi egemenlik ve kültürel soykırım politikası daha rahat biçimde yürütülmüştür. Bir halkın iradesi ve bu halkın iradesine saygı demek önderliğine saygı demektir. Önderliğine saygı göstermeyen, iradesini kıran, onu imha etmek isteyen bir güç o halkın da iradesini kırıp imha etmek istiyordur. Özellikle Kürt gerçeğinde önderliğe yaklaşım, dolayısıyla önderliklerin konumu kesinlikle böyledir. Zaten halkımız böyle hissettiği için uluslararası komplo sürecinde “Güneşimizi Karartamazsınız” sloganıyla önderlik etrafında ateşten barikat kurmuştur. Onlarca kadro, yurtsever, sempatizan kendilerini yakarak feda etmişlerdir. Bu bile 15 Şubat’ın ne anlama geldiğini ortaya koymaktadır. Bu bakımdan 15 Şubat uluslararası komplosuna karşı mücadele etmek, onu yenilgiye uğratmak hareketimiz açısından stratejik bir anlama sahip olmuştur. Komplo boşa çıkartılmadan halkımızın özgürlüğünü ve demokrasisini kazanmak mümkün değildir.

15 ŞUBAT BİR ÖFKE GÜNÜDÜR

Bu açıdan hareketimiz 15 Şubat’a büyük bir öfke günü olarak bakmaktadır. 15 Şubat bir öfke günüdür, uluslararası komplocuların hedeflerini boşa çıkartma günüdür, Önderliği sahiplenme günüdür, Önderlikle bütünleşme günüdür. Önderliği daha doğru anlama ve bu komplonun nedenlerini iyi kavrayıp hareketimizin bir daha bu tür komplolarla karşılaşmasının önüne geçme günüdür. Bu yönüyle hareketimiz uluslararası komplonun bilince çıkarılmasını özgürlüğü ve demokrasiyi kazanmanın bilince çıkarılması olarak ele almıştır. Önder Apo, ancak uluslararası komplo doğru anlaşılırsa etkili mücadele verilebilir değerlendirmesinde bulunmuştur. Dolayısıyla ancak uluslararası komployu boşa çıkarma yaklaşımıyla mücadele yükseltilebilir ve zafer kazanılabilir düşüncesiyle hareket etmiştir. Önder Apo İmralı’da yazdığı savunmalarda “Tarihsel komplolar gelişmeleri durdurmaz, hızlandırır” biçiminde bir değerlendirmede bulunmuştur. Bunun anlamı şudur: Eğer bu komplo anlaşılır ve boşa çıkarılırsa, bu sadece komplonun boşa çıkarılması değil, tarihi gelişmelerin hızlanması anlamına da gelecektir. Bu açıdan hareketimiz başından itibaren komplonun bilince çıkarılmasına çalışmış, komplonun bir soykırım hareketi olduğunu ve buna karşı mücadelenin soykırıma karşı mücadele olduğunu belirlemiş, bu bakımdan Önder Apo’nun özgürlüğünü sağlamanın soykırıma karşı bir mücadele olduğunu bilerek hareket etmiş, bu nedenle uluslararası komplo boşa çıkarılmıştır. Uluslararası komplonun anlaşılması, bilince çıkarılması ve bu temelde de komploya karşı bir mücadele gerçekliğinin ortaya çıkarılması sağlanmıştır.

Kuşkusuz uluslararası güçler ve Türkiye hala Önder Apo’nun merkezinde olduğu bir komplo yürütmek istiyorlar. Ama artık komplo anlaşılmıştır, Önder Apo gerçekliği anlaşılmıştır. Komplo ve Önder Apo gerçekliği bilince çıkarılırsa -ki halkımız hem komployu bilince çıkarmış hem de Önderlik gerçeğinin bu mücadeledeki yerinin ne olduğunu çok iyi kavranmıştır- 15 Şubat’a karşı mücadele aynı zamanda soykırımı sonlandıracak özgürlüğü ve demokrasiyi kazanma mücadelesi olacak ve kesin başarıya ulaşılacaktır. Zaten uluslararası komplo boşa çıkarılmıştır. Eğer komplonun bilince çıkarılması gibi bu yeni komplo süreci de bilince çıkarılırsa, yenilgiye uğratılması daha da kolay olacak ve sonuçta Kürt sorununun demokratik çözümü sağlanarak her türlü komploya en doğru karşılık verilmiş olacaktır.

UZUN YÜRÜYÜŞ DEĞERLERİN SAHIPLENMESİ ANLAMINA GELİYOR

***Avrupa'daki Kürtler de tecride karşı 18 günlük uzun yürüyüş organize ettiler. 1 Şubat'ta başlayan, sol muhaliflerin de destek verdiği bu yürüyüşü nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Önder Apo'ya yönelik uluslararası komplo sürecinde Avrupa'daki halkımızın tutumu gerçekten kahramanca oldu. Belki de Önder Apo'yu sahiplenmenin öncülüğünü yaptı. Bunda Önder Apo'nun Roma'ya gitmesinin etkisi olsa da, Avrupa'daki halkımız her zaman Önder Apo'ya bağlılığını göstermiştir. Zaten birçok yurtsever Önder Apo'nun bulunduğu alana giderek Onun tarzını, üslubunu, devrimci ve yurtsever özünü anlamış, büyük bir saygı duymuş ve bağlılığı fazlasıyla artmıştır. Önder Apo'yla yaşadıkları birkaç günü her zaman yerine getirilmesi gereken üzerlerindeki bir sorumluluk, bir yük olarak görmüşlerdir. Bu duygular komplo döneminde Avrupa'daki halkımızın direnişine yansımıştır. Zaten Avrupa'daki halkımızın geçmiş dönemlerde de her türlü tasfiyeciliğe ve provokasyona karşı en net tutumu aldığı bilinmektedir. Bu açıdan Avrupa'daki halkımız Önderliğe bağlılığını her zaman en yüksek düzeyde sürdürdüğü gibi, komploya karşı mücadelede de yerini hep en önde almış, hiçbir dönemde Önderliğe karşı duyarsız kalmamıştır. Bu yönüyle Avrupa'daki halkımızın Önderliğe bağlılığını bir daha burada minnet ve saygıyla anıyoruz. Avrupa'daki halkımızın komplo sürecindeki dönemdeki tutumu da unutulmayacaktır.

Bu yönüyle altı aylık tecridin, tehdit ve şantajın sürdüğü bir ortamda Önder Apo'ya yönelik bu tecride, şantaj ve tehdide karşı Avrupa'daki halkımızın gerçekleştireceği yürüyüş anlamlıdır. Geçen süreçte gençler ve kadınlar da önemli bir eylemsellik içinde oldular. Önderlik söz konusu olduğunda kesinlikle her türlü fedakarlığı gösterebileceklerini ortaya koydular. Bunu zaten önemli bir gelişme olarak değerlendirdik, değerlendiriyoruz. Bu yürüyüşle halkımız bu büyük bağlılığını bir kez daha göstermektedir. Kendileri sadece Önderliğe bağlılığı ve sahiplenmeyi ortaya koymayacaklar, eylemleri aynı zamanda bütün Kürdistan parçalarındaki halkımızın Önderliği sahiplenmesine bir çağrı olacaktır.

Kuşkusuz bu yürüyüş Önderliğimiz şahsında başta şehitlerimiz olmak üzere büyük mücadele değerlerimizin sahiplenilmesi anlamına gelmektedir. Yine Önderliğimize sahip çıkma Avrupa'daki halkımızın on yıllardır mücadeleye yaptığı katkıları sahiplenme anlamına gelecektir. Avrupa'daki halkımızın da binlerle ifade edilen şehitleri vardır. Birçok genç Avrupa'dan gerillaya katılmış ve şehit düşmüştür. Avrupa'da basın çalışmalarından, diplomasi çalışmalarından arkadaşlarımız gelmiş ve şehit düşmüşlerdir. Avrupa'daki halkımız Avrupa'daki hiçbir toplumun, hiçbir halkın yapmadığı kadar ülkesine bağlanmış, ülkesindeki mücadeleyi sahiplenmiş, ülkedeki mücadeleden kopmamıştır. Avrupa'daki bazı halklar ve örgütler gibi mülteci konumuna düşmemiştir. Avrupa'da kesinlikle başından sonuna kadar ülkedeki mücadeleyi destekleyen konumda olmuştur. Bu açıdan halk sevgisinin, ülke sevgisinin gelişmesinde Avrupa'daki bu destek ve katılımların, bu yüzünü ülkeye dönmenin büyük payı vardır. Avrupa'daki bu yürüyüş Önderlik üzerindeki tecrit, şantaj ve tehdidin yanında, son süreçte AKP-Fetullah cephesinin Kürt Özgürlük Hareketi'ni tümünden bitirme, Kürt halkının iradesini kırma ve sömürgeciliği Kürdistan'da yeniden inşa edip kültürel soykırımı tamamlama politikalarına da bir cevap oluyor.

ARTIK MESELE SADECE TECRİT DEĞİLDİR

Artık Önderlik üzerindeki tecrit sadece bir görüş yaptırmama, avukatlarla görüştürmeme değildir. Kürt Özgürlük Hareketi'ni bir bütün olarak tasfiye etme savaşının odaklandığı bir yerdir. Bu yönüyle Önder Apo'ya yönelik politikalara karşı mücadele, bir bütün olarak Kürt Özgürlük Hareketi'nin tasfiye edilmek istenmesine karşı mücadeledir. Savaşın odaklandığı yerin İmralı olduğunun ortaya konulması, bu konudaki hassasiyetin yüksek tutulması açısından değerlidir. Çünkü zaman zaman çeşitli kesimlerin sanki Önder Apo'ya yönelik tecrit, şantaj ve tehdidi özgürlük mücadelesinden ayırmış, sanki bir kişiye yönelmiş bir tecrit, tehdit ve şantajmış gibi gösterme çabaları vardır. Bu tür yaklaşımlar Türk devletinin Kürt Özgürlük Hareketi'ni, Kürt halkının Özgürlük Mücadelesini tasfiye etme politikalarını gözden kaçırma, basitleştirme ve sıradanlaştırmaya hizmet etmekte, böylelikle inkarcı sömürgeci AKP-Fetullah cephesinin kendi

siyasal egemenlikçi kültürel soykırım politikalarını daha az tepki alarak sürdürmesine zemin olmaktadır. Bu açıdan doğrudan Önder Apo üzerindeki tehdit, tecrit ve şantajı protesto eden, ona karşı tutum alan böyle bir yürüyüşün olması önemlidir. Şubat ayı Önderliği sahiplenme, Önderlik şahsında Kürt halkına karşı gerçekleştirilen komploya karşı mücadele etme ve bunu protesto etme günleri olduğundan, bu uzun yürüyüş böyle bir mücadele atmosferini oluşturmada, canlı tutmada, gündemleştirip bütün Kürdistan'ın parçalarında ve Kürtlerin bulunduğu her alanda bulunduğu halkımızı harekete geçirmede de rolünü oynayacaktır. Bu temelde halkımızın bu eylemini selamlıyorum.

TASFIYE HAREKATINDA ULUSLAR ARASI GÜÇLER DE VAR

***İşkenceyi Önleme Komitesi (CPT), Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) ve diğer uluslararası kuruluşların tecrit karşısındaki sessizliğini neye bağlıyorsunuz?**

CPT, AİHM ve uluslararası kuruluşların bu tecrit, tehdit ve şantaj uygulaması karşısındaki sessizliği suç ortaklığını ifade ediyor. Önder Apo İmralı'ya ilk götürüldüğünde bir Avrupalı yetkilinin gelip kendisiyle konuştuğunu, bundan sonra İmralı'daki durumu-mun kendi takiplerinde olacağını belirttiğini söylüyor. Bu açıdan CPT, AİHM ve ilgili kuruluşların buradaki uygulamaları ve gelişmeleri bilmemeleri mümkün değil. Kürt halkı ayakta, sürekli kendilerine başvuru var, ama buna rağmen sessizler. Türkiye onlara göre hukuk devleti. Ama altı-yedi aydır Önder Apo keyfi bir biçimde avukatlarıyla görüştürülmüyor. Avrupalılar kendileri-nin hukuk devleti olduğunu, hukuka çok önem verdiklerini söylüyorlar. Buna rağmen kendilerine üye olan, bazı konularda bağlı olan Türk devletine hiç ses çıkarmıyorlar. Bu kadar avukatın tutuklanmasına ses çıkarmıyorlar. Onlar da biliyor ki avukatların tutuklanması tamamen siyasi. Bu, açıktan açığa İmralı merkezli yürütülen savaşı gösteriyor. Dolayısıyla İmralı odaklı bir tasfiye hareketi söz konusu olduğu için göz yumuluyor. Çünkü bu tasfiye hareketi içinde kendileri de var. Bu nedenle de İmralı'daki uygulamalara sessiz kalıyorlar.

AVRUPA'NIN DESTEĞİ OLMAZSA TÜRK DEVLETİ BU UYGULAMALARI YAPAMAZ

ABD ve Avrupa'nın desteği olmasa Türk devleti bu uygulamaları yapamaz, bu kadar demokratik siyasetçiyi tutuklayamaz, avukatları tutuklayamaz, gazetecileri tutuklayamaz. Hukuksuz bir biçimde altı ay boyunca görüşmeleri engelleyemez. 12 Eylül faşizmi döneminde bile avukat görüşmelerini böyle keyfi engellemiyorlar, en azından görüşüyorlardı. Yine çok kısa da olsa tutukluların aileleriyle görüşmesi oluyordu. İçerde öldü mü kaldı mı spekülasyonları yapılmaması için bunları yapıyorlardı. Ama şimdi dünyada görülmemiş bir biçimde avukat görüşmelerine engel çıkarıyorlar. Kürt halkının duyarlı olduğu bu Önderliğe yaklaşımın savaşı daha da şiddetlendirdiği, tepkileri daha da arttırdığı bilinmesine rağmen, bu kurumlar hiçbir girişimde bulunmuyorlar. Avrupa'da bu kadar eylem olmasına rağmen harekete geçmiyorlar. Demokratik ülkelerde topluluklar demokratik tepkilerini bu kadar ortaya koydukları zaman, orada bırakalım bu tür örgütleri, hükümetler bile harekete geçer. Ama CPT ve AİHM Kürt halkının tepkilerini ciddiye almıyor. Nasıl Türk devleti istediğiniz kadar bağırın çağırın diyor, Kürt halkının demokratik tepkilerini, örgütlenmelerini ve istemlerini ciddiye almıyor ve önemsemiyorsa Avrupa da önemsemiyor. CPT de, AİHM de, uluslararası kuruluşlar da önemsemiyor. Almanlar, Fransızlar ya da İngilizler herhangi bir konu için bu kadar tepki içinde olsalardı, acaba CPT, uluslararası kuruluşlar böyle mi hareket ederlerdi, tepkileri böyle mi olurdu? Tüm bunlar suç ortaklığını gösteriyor.

İnsan Hakları ve hukuk bunlar için ancak işlerine geldiği zaman gündeme konulan konulardır. Herhangi başka bir hükümet olsaydı, Türkiye'nin yaptıklarının onda birini, hatta yüzde birini yapsaydı, o hükümet veya devletle ilişkileri iyi değilse dünyayı başlarına yıklarlardı. Faşist bir hükümet ve devlet olarak eleştirmekten öte, o devlet veya hükümetin ne kadar vahşi olduğunu

ortaya koyar, üzerlerine bomba yağdırırlardı. Binlerce insanın ve avukatların nasıl tutukladıklarını, çocuklar ve kadınların sokaklarda nasıl öldürdüklerini, halkın üzerine uçaklarla nasıl bomba yağdırdıklarını, sivil insanları nasıl öldürdüklerini gündeme getirerek o devlet ve hükümetin üzerine gidip yıkarlardı. Ne var ki Türkiye söz konusu olduğunda bırakalım üzerlerine gitmeyi, “Dostlar alışverişte görsün misali hukuk ve vicdan konusunda zevahiri kurtarmak açısından bazı eleştiriler yapsak da önemli değil, siz devam edebilirsiniz” demektedirler. Tutumları hükümet için bu mesajı ifade ediyor. Nitekim Beşir Atalay yaptıkları bu kadar zulüm ortamında “dışarıdan fazla tepki almıyoruz” diyor.

Hala Kürt sorunu söz konusu olduğunda dünyada hukuk da, vicdan da, insan hakları da, değerler de bitiyor. Tamamen siyasal ve ekonomik çıkarlar gündeme giriyor. Avrupalıların tutumunu bunlar belirliyor. Dünyanın başka yerinde olsaydı, Türk devletinin yaptıklarını başka bir ülke yapsaydı, Ortadoğu'da bu kadar kullandıkları bir ülke olmasaydı, Türkiye bunların onda birini değil yüzde birini bile yapamazdı.

ÖCALAN ALEYHİNDE KARA PROPAGANDA VAR

***Sayın Öcalan'ın aile görüşüne çıkmaması ve Türk medyasında bu konuda çıkan bazı yorumları nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Önder Apo'nun görüşmeye neden çıkmadığı aslında çok nettir. Daha 27 Temmuz'da avukatlarına “İsterseniz bundan sonra görüşmeye gelmeyebilirsiniz” demiştir. Çünkü AKP'nin oyalama ve zamana yayarak tasfiye etme politikasına Kürt Özgürlük Hareketi tavır koyduktan sonra AKP'nin o güne kadar yaptığı saldırı hazırlığını görülmedik biçimde pratikleştireceğini bilmektedir. AKP bu savaşı yürütürken savaşın merkezinin İmralı yapılacağına da farkındadır. Önder Apo “AKP bana bu kadar öfkeleniyor, bunun nedeni savunmalarımı okumasıdır” demişti. Önderlik Savunmalarında AKP'nin nasıl bir hareket olduğunu detaylı açıklamıştır. Onun kendine demokrat, kendine Müslüman maskesini düşürmüştür. Esas olarak da Türkiye'de herhangi ciddi bir değişim olmadığını, sadece bir iktidar kaymasının olduğunu, bunun da hem uluslararası çıkarların ihtiyacı hem de Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmede eski iktidar bloklarının etkisiz kalması sonucu gerçekleştiğini ortaya koymuştur. Bu yönüyle Kürt sorunu söz konusu olduğunda AKP'nin geçmişteki iktidarlardan daha tehlikeli olduğunu, daha maskeli, sinsî ve örtülü bir siyasal egemenlik ve kültürel soykırım peşinde koştuğunu vurgulamıştır. Nitekim gerilim ortaya çıkar çıkmaz derhal 13 yıldır görülmemiş düzeyde bir tecrit, tehdit ve şantaj politikasını İmralı'da uygulamaya başlamıştır. Daha önce de tecrit uygulanmış, baskı ve şantaja başvurulmuştur. Ama ilk defa bu kadar uzun süreli bir tecrit uygulandığı gibi, bu tecridi hukuki bir kılıfa uydurmak için de çalışma yapıldığı bilinmektedir.

Sadece tecrit uygulanmıyor, sadece buna yasal kılıf hazırlanmaya çalışılmıyor. En fazla da Önder Apo aleyhinde bir kara propaganda ve teşhir saldırısı yürütülmektedir. Kürt halkı nezdinde, Türkiye ve dünya kamuoyunun gözünde düşürmek için yoğun bir karalama kampanyası başlatılmıştır. Önderliğin ateşkes istediği, demokratik siyasal çözüm için AKP'ye fırsat tanıdığı süreçte, AKP zaman kazanmayı kendisi için önemli gördüğünden, yandaş basın ve çeşitli çevreler “Apo görüşülebilir bir aktördür” derlerken, şimdi tamamen Önder Apo'ya yönelik çok boyutlu bir saldırıya geçmişlerdir. Bu yönüyle Önder Apo üzerinde tehlikeli bir saldırı yürütüldüğü açıktır. Buna karşı halk mücadele veriyor, hareketimiz mücadele veriyor. Hareketimiz Önder Apo üzerindeki tecrit ve baskının savaş nedeni olduğunu defalarca tekrarlamıştır. AKP Önder Apo konusunda hareketin de, halkın da ne kadar hassas olduğunu bilmektedir. Buna rağmen tecridi gevşetmesi, tehdit ve şantaj politikasını bırakması bir yana, bu uygulamaların sürdürüleceğini her defasında tekrarlamaktalar.

BDP'NİN ELİNİ AYAĞINI KIRIP ETKİSİZ KILMAK İSTİYORLAR

Bu süreçte siyasi soykırım operasyonları yoğunlaştırılmıştır. BDP'nin elini ayağını kırarak etkisiz hale getirip Kürdistan AKP'nin at koşturduğu bir yer haline getirilmek istenmektedir. Kürt demokratik hareketini bu yönlü tasfiyeye yönelirken, Önderliğin de bütün avukatlarını tutuklamışlardır. Bu tutuklamalar açıktan açığa Önder Apo'ya nasıl yaklaşıldığını ortaya koymaktadır. Bu süreçteki tüm uygulamalar AKP'nin yüzünün teşhir olmasında önemli bir etken olmuştur. İşte böyle bir süreçte üzerindeki baskıyı hafifletmek ve halkın Önderlik üzerindeki tecride yönelik tepkilerini gevşetmek için ailesiyle bir görüşme yaptırmak istemiştir. Bununla altı aydır süren bu ağır baskı ve tecridi sıradanlaştırmaya, meşrulaştırmaya, normalleştirmeye çalışmıştır.

Böyle bir görüşme yaptırılarak, altı aydır süren bu büyük savaş, Türk devletinin askeri ve siyasi saldırıları ve buna karşı gerçekleştirilen direniş yokmuş, ortam sanki normalmiş gibi bir hava yaratılmak istenmiştir. Her ne kadar siyasi ve askeri saldırılarda ısrar etse de, yine de her zaman ortamı gevşetme ve yumuşatmaya ve böylelikle bu saldırılarını daha kolay gerçekleştirmeye çalışmıştır. AKP'nin dokuz yıllık politikası böyledir. Bir yandan saldırılarını arttırırken diğer yandan beklenti yaratarak adım adım demokrasi ve özgürlük güçlerini sınırlandırmaya ve kendisini etkili kılmaya çalışmıştır. Bu defa da benzer bir yaklaşımla bir görüşme yaptırıp baskılarını gözden kaçırarak tepkileri azaltmayı hedeflemiştir. Ama AKP'yi en iyi tanıyan, AKP'nin taktiklerini en iyi bilen Önder Apo buna geçit vermemiştir. Tecridi ve baskıları sıradanlaştırma, tasfiye politikası izlediği halde hala kendine Müslüman, kendine demokrat yüzünü gizleme imkanı bulmaması için ailesiyle görüşmeyi reddetmiştir. Sadece tecridin, tehdidin ve saldırıların normalleştirilmesine karşı çıkmamış, aynı zamanda AKP'ye de tutum koymuştur. Bu duruşuyla açıkça AKP'nin politikalarına karşı sadece direnilir, AKP ile herhangi bir uzlaşma ve görüşme, herhangi bir şey olması mümkün değildir demiştir. Bu durumda tek doğru yolun AKP'nin politikalarına karşı tutum alınması gerektiğini göstermiştir. Bu tutumdan, bu mesajdan daha açık ne olabilir?

AHMET ALTAN İLLEDE KENDİ TERORİSİNİ DOĞRULATMAK İSTİYOR

Avukatları tutukluysen, siyasi soykırım operasyonları varken, basın bile susturuluyorken, Kürtlerin sesi kısıtlanıyor ve nefesi alacakları hiçbir ortam bırakılmak istenmiyorken, Önder Apo'dan başka hangi tutum beklenebilirdi? Böyle bir ortamda tabii ki Önder Apo görüşmeyi reddederdi ve reddetmiştir. Bu kadar açıktır. Bunu yorumlamak için öyle büyük siyasetçi, büyük analizi olmaya gerek yoktur. Altı aylık siyasal ortam, Türk devletinin Kürt Özgürlük Hareketi ve Önder Apo'ya yaklaşımı, İmralı'da uyguladığı politikalar, avukatların tutuklanması ve kimi 'iyi Kürtler' üzerinden Önder Apo'ya karşı karalama kampanyası sürdürüldüğü dikkate alınır, aile görüşmesini reddetmesinin açıktan açığa AKP Hükümetine karşı bir tutum olduğu rahatlıkla görülebilir. Bunu görmemek devesi gibi kafayı kuma gömmek olur.

Ahmet Altan ille de kendi teorisini doğrulatmak istiyor. İşte bilmem PKK hata yapmış da, Önderlik buna karşı tavır almış! PKK zamanında ve doğru tutum almıştır. Önder Apo PKK'nin neden böyle bir tutum aldığı çok iyi bilmektedir. Daha doğrusu, PKK Önder Apo'nun zihniyeti ve duruşu içinde olduğu için böyle bir tutum almıştır. PKK, AKP'ye sekiz yıl zaman tanımıştır. Tamam, zaman zaman çatışmalar olmuş ama şiddetlenmemiş, belirli bir düzeyde seyretmiştir. AKP bu ortamda seçim kazanmış, bu ortamda kendisini güçlendirmiştir. Eğer PKK AKP'ye şans tanımasaydı, AKP zaten mevcut iktidarını yürütemezdi. Ancak Önder Apo ve Kürt Özgürlük Hareketi politik ve sorumlu davranarak küçük de olsa bir çözüm imkanına fırsat ve şans tanımak istemiştir. Ama AKP dokuz yıl boyunca hiçbir adım atmamıştır. Sadece Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı yürüttüğü psikolojik savaşı güçlendirecek bazı adımlar atmıştır.

Önder Apo ve hareket bu kadar fırsat tanıdığı halde AKP bir türlü adım atmıyor, oyalıyor. Görüşmelerde oyalama yapıyor, sıkıştığı zaman "bana bir fırsat daha verin" diyerek İmralı'ya ve hareketimize başvuruyor. 12 Haziran seçimleri sonrasında Kürt Özgürlük Hareketi AKP'ye "Ya

çözüm için tutumunu koyacak ve adım atacaksın ya da bu böyle yürümez” demiştir. İmralı’dan gelen protokollerin hareketimiz tarafından onaylanmasından sonra AKP’den net tutum beklenmiştir. Önder Apo “Erdoğan Kürt sorununu demokratik siyasal yoldan çözeceğini açıklasın” dememiş midir? Ama Erdoğan bu çağrıya hiçbir yanıt vermemiştir. “Kürt sorunu kalmamıştır, Kürt vatandaşlarımızın sorunu vardır” diyen biri bir çözüm politikasının içine girebilir mi?

BASİTLEŞTİRİYOR, SIRADANLAŞTIRIYORLAR

Dolayısıyla durum öyle Ahmet Altan’ın bildiği gibi değildir. Kendine göre iyi şeyler olacakmış da PKK bozmuş gibi bir şeyler söylemesi gerçeği ifade etmemektedir. Öyle bir durum yoktur. İyi bir şey olsaydı PKK bunu coşkuyla kabul eder ve her türlü des-teği verirdi, ama böyle bir şey yoktur. AKP’nin Kürt politikası özde değişmemiştir. Kürtler üzerinde siyasi egemenlik ve kültürel soykırım politikasından vazgeçilmemiştir. Bu açıktır. Ahmet Altan sürekli “PKK yanlış yaptı” dediği için şimdi Önderliğin tutu-muyla kendi tezini doğrulamaya çalışıyor. Böyle olmaz! Bu entelektüellik değildir, aydın olmak değildir. Bir tez ileri sürüyorsun, ondan sonra da olayları ve olguları o teze göre uydurmaya çalışıyorsun. Teziniz de, bu ayarlama da yanlıştır. Bu bakımdan doğruyu görmek gerekiyor. Doğrusu da Önder Apo’nun AKP Hükümetine tutum koymasıdır. Öyle PKK yanlış yapıyor, PKK mücadele yürütüyor, savaş yürütüyor, Önder Apo buna karşıdır diye bir şey yoktur. Önder Apo’nun PKK’nin yürüttüğü savaşa ve AKP’ye gösterdiği tutuma karşı herhangi bir eleştirisi yoktur. Olsa olsa iyi savaş yürütmüyorsunuz, iyi mücadele yürütmüyorsunuz konularında eleştirileri olabilir. Önder Apo harekete küsecek de görüşe çıkmayacak, dolaylı mesaj verecek! Böyle bir şey olabilir mi? Kürt sorunu çocuk oyuncağı mıdır? Bir halkın davası çocuk oyuncağı mıdır? Öyle bir şey olsa görüşe çıkar, tutumunu da açıkça ortaya koyardı. Bu yönüyle Ahmet Altan olayı basitleştiriyor, sıradanlaştırıyor.

HEM NALINA HEM MIHINA VURUYOR

Zaten Ahmet Altan hem nalına hem mihına vuruyor. Tutarlı bir yaklaşımı yoktur. Bu biraz da ortamla bağlantılıdır. AKP öyle bir psikolojik ve ideolojik saldırı yürütüyor ki, Türkiye’de gerçekten aydınların, yazarların doğru tutum koyması da kolay bir iş değildir. Çünkü PKK’ye tutum almayan herkes aforoz ediliyor. Ahmet Altan hükümeti zaman zaman eleştiriyor. Eğer Kürt Özgürlük Hareketi’ne yönelik eleştirileri olmasa kendisini aforoz ederler. Başbakan’a ve AKP’ye yönelik eleştirilerini PKK’ye yaptığı eleştirilere dayanarak yapıyor. Başbakanı ve hükümeti eleştirme kredisi buradan geliyor. Ahmet Altan’ın da bunu iyi bilmesi gerekiyor.

Kuşkusuz Erdoğan’ın danışmanları ve kalemşörları tabii ki Önderliğin tutumunun AKP’ye yönelik olduğunu söylemeyeceklerdir. Onların zaten işi gücü Önder Apo’yla PKK arasına ayırım koymaktır. Önder Apo PKK’nin politikalarını yanlış görüyor diyerek, Kürt halkında kuşkular uyandırıp Kürt halkının mücadelesini gevşetmek, yetersiz kılmak istiyorlar. Bir psikolojik savaştır, bunu yürütüyorlar. Bunu anlıyoruz. Zaten Türk devletinin Kürt Özgürlük Hareketi’ne yönelik bölüp parçalama çabaları yeni değil ki! Sürekli bunu yapıyorlar. Her gün “PKK içinde şahin var, güvercin var, PKK içinde şahinler güçlendi, bilmem ne oldu, işte Apo’yla örgüt arasında çelişki var” diyerek Kürt Özgürlük Hareketi’ne karşı yürütülen psikolojik savaşın en bilinen bayatlamış, klişe oyunlarını gündemleştirmeye çalışıyorlar.

ÖCALAN AKP’NİN ŞİFRELERİNİ ÇÖZDÜ

Bir çocuk bile sorar: O zaman bu kadar avukatı niye tutukladınız? Altı aydır Kürt Halk Önderinin PKK’ye yönelik eleştirilerinin toplumdan gizlenmesi için mi bu görüşmeleri yasakladınız? Bunlara çocukların inanacağı kadar bile olsa mantıklı bir cevap verilemeyeceğine göre, bu tür yorumlara kargalar bile güler. Öyle bir şey olsa, bırakalım görüşmeleri yasaklamaları, on beş günde ya da haftada bir değil her gün birkaç saat görüştürürler. Böyle bir şey olsa devlet de, AKP de amiyane

tabirle düğün bayram yapar. Bu açıdan yapılan yorumlar bayatlamış psikolojik savaş argümanlarıdır. Buna halk inanmıyor. Bu tür yorumlar kafa bulandırmayı ve gerçek mesajı gözden kaçırmayı esas alıyor. Bu tür yorumlarla gündemi saptırarak Önderliğin AKP'ye karşı aldığı tutumu, Kürt Özgürlük Hareketi'ne ve halka verdiği direniş mesajı gizlenmeye çalışılıyor. Önder Apo AKP'nin şifrelerini çözmüştür. Kürt Özgürlük Hareketi AKP'nin şifrelerini çözmüştür. Halk AKP'nin şifrelerini çözmüştür. Bu nedenle artık AKP'nin numaraları da, psikolojik savaş merkezinin numaraları da halkımız için bir anlam taşımaz.

Önder Apo savunmalarında her şeyi değerlendirmiştir. Bu açıdan daha önce de “Ben söyleyeceğimi söyledim, artık bu savunmalar son savunmalarımdır” değerlendirmesinde bulunmuştur. Zaten AKP'nin nasıl bir parti olduğunu, AKP'ye yaklaşımının da, tutumunun da ne olduğunu onlarca defa görüşme notlarında ortaya koymuştur. Savunmalarda bu görüşler daha açık ve kapsamlıca dile getirilmiştir. AKP'ye neyi nasıl yapması gerektiğini söylemiştir. PKK'ye de çözüm olursa nasıl yaklaşması gerektiğini, çözüm olmazsa neler yapılması gerektiğini açıkça ortaya koymuştur. AKP'nin politikaları netleşmiş, bir çözüm politikasının olmadığı anlaşılmıştır. AKP'nin çözümsüz politikaları karşısında Kürt Özgürlük Hareketi'nin tutumu nettir. Önderliğin daha önce söyledikleri de nettir. AKP'nin çözüm politikasının olmaması halinde halkın da, PKK'nin de nasıl yaklaşması gerektiğini çok net ortaya koymuştur. Görüşmeye çıkmayarak bu net tutumu bir daha hatırlatmıştır. Kendisinin yaklaşımının nasıl olduğunu göstermiştir. AKP Önderliğin bu tutumuyla şaşkına dönmüştür. Kendilerine göre Önderliğin ailesiyle görüşmesini sağlayacaklar, böylece toplumda AKP'ye yönelik yargıları değiştirmeye çalışacaklardı. Ama Önderlik buna izin vermemiştir.

TECRİDE YASAL KILIF

***Öcalan'a tecride hukuki kılıfın arayışının yasalaşması halinde yaklaşımınız ne olacak? Ayrıca bu 15 Şubat, hareketiniz ve halk açısından nasıl karşılanacak?**

Önder Apo'yla yedi aya yakındır görüşme olmamaktadır. Sadece bir defa aile görüşmesi yapılmıştır. Bunu da çok haksız, hukuksuz ve hiçbir biçimde kabul edilmeyecek tecride karşı tepkileri yumuşatmak için yaptırılmışlardır. Önder Apo üzerindeki tecridin daha da ağırlaştırılmak istendiği, üzerinde hiçbir dönemde tanık olunmadık kadar bir baskı, tehdit ve şantaj politikasının izlenmekte olduğu görülmektedir. Altı aydır hiçbir gerekçe olmadan tecrit, tehdit ve şantaj sürdürülmektedir. Bu da yetmemiş, tüm avukatları tutuklanmıştır. Öyle ki, İmralı'ya gidecek avukat olmasın, gitse bile orada herhangi bir şey konuşmasın yaklaşımıyla bu tutuklamaları gerçekleştirmiştir. Dolayısıyla bu tutuklamalar sadece uydurma iddialar olan mesaj götürmeyle ilgili değildir. Bundan sonra Önder Apo üzerindeki politikaların ve tecridin nasıl olacağını da bu yaklaşımla ortaya koymuşlardır.

Avukatların tutuklanmasının keyfi olduğu biliniyor. Görüşme notları on üç yıldır basında yayınlanıyor. Öyle ki, görüşmelerin tümü daha Türkiye ve Kürt basınında yayınlamadan kontra sitelerde yayınlanıyordu. Bu sitelerin orijinaleri nasıl yayınladığı hala kuşkuludur. Yani öyle gizli kapaklı bir şey yoktu. Avukatlar Önderliğin düşüncelerini gazetelerde yansıtıyorlardı. Türk devleti ise tümünü dinliyor ve kaydediyordu. İsteselerdi çok önceleri müdahale yapabilirlerdi. Bilinmeyen bir şeymiş ve yeni açığa çıkarmışlar gibi avukatların tutuklanması, bu tutuklanmaların amacının ne olduğunu ortaya koymaktadır. Tamamen siyasi bir kararla bu tutuklamalar gerçekleşmiştir.

Hala Apo şöyle mesaj vermiş diyerek, geçmişte avukatların basına da yansıttıkları görüşmeleri sanki Önder Apo gizliden gizliye mesaj göndermiş de bunlar yeni açığa çıkarılmış gibi şimdi gazetelerde, televizyonlarda yayınlanıyor, konuşuluyor. Böylelikle tecridin ağırlaştırılmasının psikolojik ortamı hazırlanıyor.

TECRİDE KARŞI SESSİZ KALMAMIZ MÜMKÜN DEĞİL

Hareketimiz kongrelerinde ve konferanslarında defalarca Önder Apo'ya yaklaşımın savaş ve barış gerekçesi olduğunu açıklamıştır. Bunu kamuoyu da bilmektedir. Önder Apo'ya böyle bir yaklaşım göstermek savaş ilanıdır, PKK'ye karşı savaş açmaktır. Böyle bir tecrit zaten başlı başına savaşın tırmanması, yükselmesi anlamına gelmektedir. Çünkü tecrit sadece Önder Apo'nun tecridi değildir. Bu tecritle Kürt sorununda herhangi bir çözüm politikalarının olmadığını, Önder Apo'yu susturarak, iradesini kırarak, PKK'yi tasfiye ederek ve halkın iradesini kırarak bir tasfiye ve teslim alma politikası yürüttüklerini ilan etmişlerdir. Buna karşı tabii ki Kürt halkının, Kürt Özgürlük Hareketi'nin ve dostlarının da, Önder Apo'nun da direneceği açıktır. Şimdi böyle bir süreç yaşanıyor.

Bu tecride ve politikalara karşı sessiz kalmamız mümkün değildir. Buna karşı zaten aylardır büyük bir direniş gösterilmektedir. Bu direniş karşısında çaresiz kalan Türk devleti bütün iktidarların, faşist yönetimlerin ve 12 Eylülcülerin, 1990'lı yıllardaki derin devletin -daha doğrusu esas devletin- yaptığı gibi halka saldırarak, zindanlara doldurarak Kürt halkını özgürlüğü için mücadele edemez duruma getirmek istiyorlar. Böyle bir saldırı yürütüyorlar. Bu saldırının amacını da açıkça söylüyorlar. Sokağa çıkamaz, yürüyüş yapamaz hale getireceğiz diyorlar. Bu ne demektir? Bir halkın özgürlük ve demokrasi mücadelesini boğmak, ezmek demektir. Binlerce siyasetçi zaten bunun için tutuklanıyor. 1990'lı yıllardaki konsept yeni koşullarda uygulanıyor. Tamamen aynı konsept, aynı mantık, aynı amaç güdüyor, sadece yöntemler değişmiştir. Kimse farklı olduğunu söyleyemez. Kuşkusuz kimi farklılıklar vardır. Halkımızın yürüttüğü mücadele sonucunda artık eski söylemle bir inkarcılık, eski söylemle Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme politikası, eski söylemle Kürtlerin iradesini kırma hareketi yürütülemez. Dolayısıyla yeni söylemler gündeme gelmiştir. Eskiden kart kurt'tan türemiş dağ Türkleridir, Kürt yoktur, deniyordu. Şimdi bunu demek hareketimize karşı mücadelenin baştan kaybedilmesi demektir. Bu nedenle şimdi "Kürt vardır, bazı sorunları da vardır" diyerek bu örtü altında yine Kürtlerin iradesini kırmak, Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek ve bu temelde de Kürtler üzerindeki egemenlik ve soykırım politikasını yeni koşullarda sürdürmek istiyorlar. Tecrit bu anlama geliyor.

TECRİT AÇIK BİR TEHDİT VE ŞANTAJDIR

Tecrit sadece Önder Apo üzerindeki görüşme kısıtlaması değildir. Açık bir tehdit ve şantaj vardır; "teslim olacaksın, politikaları-mıza boyun eğeceksin" dayatması vardır. Bu dayatmaya karşı da Önder Apo direnmektedir. Önder Apo düşüncelerini ve tutumunu açıkça ortaya koymuştur. Savunmalarında AKP'nin politikalarına karşı yaklaşımının ne olduğunu ortaya koymuştur. Son görüşmeye çıkmayarak da bunu pratik bir tutum haline getirmiştir. Bu durum bizim de, halkımızın da 15 Şubat'ta mücadeleyi daha da geliştirmemizin gerekçesi olacaktır. Zaten halkımız bütün 15 Şubatlarda ayağa kalkmış, direnmiş, Önder Apo'ya sahip çıkmıştır. Bu 15 Şubat'ta da sahip çıkacaktır. Kuşkusuz devlet ordusunu, askerini, istihbarat örgütünü harekete geçirerek halkın Önderliği sahiplenmesini engellemeye çalışacaktır. Zaten bunun için her şey yapıyor.

Son zamanlarda psikolojik savaş saldırılarını daha da arttırmışlardır. Bazı insanları televizyonlara çıkararak, gazetelere konuşturarak Önderliğe saldırtıyorlar. Aslında bu da tecridin, şantaj ve tehdit politikasının bir devamıdır. Böylelikle Önder Apo'yu sahiplenmenin zeminini yıpratmaya çalışıyorlar. Önderliğe sahiplenmenin önüne geçmek istiyorlar. İşte böyle bir konseptle karşı karşıyayız. Tutuklamalar da, Önderlik ve hareket aleyhine yaptırılan konuşmalar da aynı amaca yöneliktir. Ama halkımız bütün bu baskılara rağmen 15 Şubat'ta Önderliğine sahip çıkacak, komploya, tecride ve tehdide yönelik tepkisini ortaya koyacaktır. Bu halk Türk devletinin tehdit ve şantaj, soykırım ve tasfiye politikalarına kurbanlık koyun gibi boynunu uzatmayacaktır. Halk direnecek ve AKP'nin bu politikalarını boşa çıkaracaktır.

Tutuklamalar ve çok boyutlu saldırılar AKP Hükümetinin gücünü değil güçsüzlüğünü ortaya koymaktadır. AKP Hükümeti güçsüz olduğu için bu kadar tutuklama yapıyor. Öyle ortada suç falan

yoktur. Suç, Önderliği sahiplenmektir; suç, Kürtlerin demokratik haklarını elde etmek için mücadele etmektir. Suç bunlardır. Bunlar yüz yıllık suçlardır. “Kürtler mücadele edemez, hiç kimse ben Kürtlere öncülük yaparım diyemez, Kürtlere önderlik yaparım iddiasında bulunamaz. Böyle bir halk yoktur, böyle bir toplum yoktur, bu bakımdan böyle bir önderlik de yoktur. Böyle bir Önderliği sahiplenme de yoktur” yaklaşımıyla saldırmaktadır. Bu, yüz yıllık çözümsüz politikaların yeni koşullarda devreye girmesidir.

Önder Apo'ya görüşme yaptırmayarak, baskı uygulayarak güya kendi politikalarını kabul ettirmeye çalışıyorlar. 1980'li yıllarda Amed Zindanındaki politikanın farklı biçimi şu anda İmralı'da uygulanıyor. Amed'de de bir irade kırma, teslim alma, kendi politikalarını kabul ettirme yaklaşımı vardı. Şimdi bu politika Önderlik şahsında bütün Kürtlere uygulanıyor. Tabii ki 1980'lerdeki gibi yapılamaz. 1980'li ve 1990'lı yıllardaki uygulamalar zaten teşhir ve deşifre olmuş, lanetlenmiştir. Yapanlar bile pişman olmuştur. Şimdi kalkıp AKP'nin 1990'lardaki politikayı aynı uygulaması beklenebilir mi? Şimdi diyorlar ki, biz 1990'lar gibi yapmıyoruz. Bu politikayı uygulayanlar bile yanlışlığından söz ederken, şimdi uygulanması mümkün mü? 1980'li, 1990'lı yıllardaki uygulamaların yapılmaması AKP için yeni bir politika ve başarı değildir. Önemli olan bugün ne yapıyorsun? Doğru politika izliyor musun, izlemiyor musun? Sorun budur. Şimdi kalkıp tek kişilik yasalar çıkarıyorsun, görüştürmüyorsun. Türkiye'deki bütün tutuklara verilen hakların hiçbirisini vermiyorsun. Televizyon yok, kitaplar ve dergiler bile tek tek veriliyor. Bir radyo var, ama çoğu zaman bozuluyor. Şimdi bu tecridi daha da ağırlaştırmaya çalışıyorlar. Mecliste böyle bir yasa çıkararak bunu yapabilirler. Ama bu politika sonuç almayacağı gibi halkın direnişini daha da geliştirecektir.

Önder Apo o hücredeki yaşamı ve zorlu koşulları zaten yenmiştir. PKK gerçeği, PKK'nin devrimci tarzı orada da işlemektedir. PKK nedir? PKK zor koşulların devrimciliğidir. Şimdi Önder Apo da o zor koşulların militanlığını ve devrimciliğini yapıyor. Görüştürmeyebilirler, hiçbir görüşme de olmayabilir, bu uygulamalar bir dönem daha sürebilir. Çünkü bu bir savaştır, mücadele-dir. Türk devleti bazı politikalarını ısrarla uygulayabilir. Ama Türk devletinin bu politikasını er geç kıracağız. Kuşkusuz devlet imkanlarını kullanarak bugün bazı şeyler yapabilir. Bu AKP'nin gücünü değil, onun savaş tarzını ortaya koyar. Kürt halkına, Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı yeni bir savaş içinde olduğunu ortaya koyar. Kaldı ki, Önder Apo'nun öyle aileyle görüşeyim, avukatlarla görüşeyim diye bir derdi yoktur. Bir görüşme olacaksa özgürlük ve demokrasi için olacak, siyasi bir değeri olacak. Yoksa kendisini sıradanlaştıran bir görüşmeyi zaten kabul etmez. Önder Apo zaten ben konuşacağımı konuştum, söyleyeceğimi söyledim, yapacağım değerlendirmelerin hepsini yaptım demiştir. Türkiye gerçeğini de, AKP gerçeğini de açıklığa kavuşturmuş, eski iktidardan yeni iktidar bloklarına, Türkiye'de oluşan iktidar kaymasına kadar cevaplanması gereken tüm konuları değerlendirmiştir. Bu yönüyle ideolojik, teorik ve siyasi anlamda genel olarak söyleyeceği yeni bir şey yoktur. Kuşkusuz günlük olarak her zaman söylenecek şeyler vardır, söyleyebilir. Ama eğer AKP Kürt sorununa doğru yaklaşmayacaksa, demokratikleşmeye doğru yaklaşmayacaksa, görüşmeleri tasfiye politikasının psikolojik savaş argümanı olarak kullanılacaksa, Önderlik bunu kabul etmez.

BU ARTIK TECRİT KALKSIN MÜCADELESİ DEĞİL

Meclisten yasa geçtiği zaman tabii ki savaşın Önderlik odaklı yürütülmesi resmileştirilmiş olacaktır. Bu bir öndere nasıl yaklaştığının açık kanıtı olacaktır. Bu da tabii ki bizim açımızdan, Önderlik açısından, halk açısından bir mücadele gerek-çesi olacaktır. Bir bütün olarak mücadele yürüyecek. Artık mücadele sadece bir tecrit kalksın ya da görüşme olsun olmasın mücadelesi değildir. Artık bir siyasi mücadele, bir genel mücadele olarak sürecektir. Eğer İmralı merkezli genel mücadele yürütülüyorsa, bizim mücadelemiz de AKP'ye karşı bütünlüklü olacaktır. Bu aynı zamanda tecride karşı mücadeledir, bu aynı zamanda çıkarılacak yasaya karşı mücadeledir. Böyle bir yasanın

geçmesi sadece öfkeyi, mücadeleyi ve tepkiyi arttıracaktır. Böyle bir yasa mücadele gerekçesini daha da güçlendirecek, AKP'nin meşruiyetini daha fazla ortadan kaldıracaktır.

GERİLLANIN ÖFKESİ ARTACAK

Kuşkusuz Önder Apo'ya bu yaklaşım militanın öfkesini ve tepkisini daha da arttıracaktır. Halkımız Önder Apo'ya büyük bağlıdır, militanlar büyük bağlıdır. Tüm PKK militanları Önder Apo için her türlü fedai eylemini yapacak güçtedirler. Zaten fedai-liklerini her fırsatta gösteriyorlar. Öyle Türk ordusuyla savaşmak kolay mıdır? O karakolları basıp tümüyle etkisizleştirmek kolay mıdır? O karakollarda Genelkurmay Başkanının dediği gibi askerler gerillaları gördüğü an dayanamıyor, kaçıyorlar. Karşısında fedai bir güç görünce nasıl dayanacak? Fedai gücün karşısında dayanmak mümkün müdür? Türk devleti tankıyla, topuyla, binlerce askeriyle, uçaklarıyla ancak durdurabiliyor. Yoksa fedai güçle asker karşı karşıya geldiğinde askerin dayanma gücü yoktur. İşte böyle bir fedai güç Önder Apo'yu da sahiplenir, Önder Apo için her türlü sahiplenici eylemi de yapabilir, protesto eylemi de gerçekleştirebilir. Bu açıdan bu yasanın Meclise gelmesi bırakalım bir irade kırma yaratmayı, gerillanın öfkesini, azmini ve mücadele gücünü artırır. Bu da daha büyük bir mücadele biçiminde AKP'nin karşısına çıkacaktır.

Halkımız da Önderini sahiplenecektir. Kürt halkı artık eski halk değildir. Hala Amed zindanında PKK Önder kadrolarına ve mili-tanlarına yeterince sahip çıkmamanın acısını yaşıyor. Bir daha böyle uygulamalara, PKK Önderliğinin ve kadrolarının tehdit, tecrit, şantaj ve işkence altında kalmasına müsaade mi edilecektir? Bugün Önder Apo ağır işkence altındadır, büyük bir psikolojik savaş altındadır. Hiç kimse bu şartlara dayanamaz. Önder Apo dayanıyorsa, düşmanı bilince çıkardığı gibi, her türlü psikolojik savaşımı aşacak kişiliğe ulaşmasındandır. AKP'nin her yaptığı için bilincinde olduğu için etki etmemektedir. Ama İmralı sisteminin bir işkence sistemi olduğu da açıktır. Dünyada böyle bir tecrit yoktur. On üç yıl tek başına bir hücrede kalan tek kişi var mıdır? Yoktur. Türkiye tarihinde de böyle bir şey yoktur. Eskiden Amed zindanında da hücreye koyuyorlarmış, ama yanlarında bir iki kişi olurmuş. Tek koyduklarında bile yan hücredeki arkadaşlarıyla konuşma ve ilişkilene imkanı bulurlarmış. Birbirlerini görme imkanı olurmuş. Ama Önder Apo'nun on dört yıldır tek başına bir hücrede yaşaması bir ilktir, ağır bir işkencedir. Bunu cezaevinde kalanlar bilir.

Savaş şehirlere yayılacak

05 Şubat 2012

Artık AKP'den beklenti duyan bir pozisyonu değil, kesintisiz direnişi ortaya koyacaklarını duyuran KCK Yürütme Konseyi üyesi Cemil Bayık, "Artık bunun dağı, şehri, metropolü kalmayacak, savaş her alana yayılacaktır. Kürt Özgürlük Hareketi devletin askeri güçlerine, polis ve kontrgerilla güçlerine, bu savaşın merkezinde yer alan idari ve siyasi güçlere yönelecektir. Savaş geçmiş dönemden farklı sürecektir" dedi.

AKP'nin, Kürtlerin demokratik özerklik projesine tutuklama ve saldırılarla karşılık verdiğini hatırlatan Bayık, devletin Roboski katliamını bilinçli olarak, gözdağı amacıyla gerçekleştirdiğini dile getirdi.

AKP Hükümeti'nin KDP üzerinde baskı kurarak PKK'ye saldırmayı deneyeceğini belirten Bayık, önümüzdeki sürece ilişkin açıklamalarda bulundu.

*** Şubat ayıyla birlikte yeni bir hamlenin başlayacağını açıkladınız. Bu konuda bilgi verebilir misiniz?**

- Her şeyden önce hem siyasal, hem askeri, hem de ideolojik alanda yedi aydır büyük bir mücadele sürmektedir. Kürt Özgürlük Hareketi geçen yıl hem siyasal, hem askeri, hem de ideolojik alanda başarılı olmuştur. Belki hedeflerinin tümüne ulaşamamıştır, ama siyasal olarak başarı kesinlikle Kürt Özgürlük Hareketi'nindir. Bütün devlet imkanları kullanılmasına rağmen, 12 Haziran seçimlerinde en başarılı parti BDP ve Kürt demokratik hareketi olmuştur. Esas başarı AKP'nin değil, Kürt demokratik hareketininidir. Kürdistan'ın genelinde Kürt demokratik hareketi kazanmıştır. Kürdistan'da AKP'nin daha fazla oy aldığı iddia ediliyor, ama bu doğru değildir, psikolojik savaşın gerçeği çarpıtmasıdır. Bu bilerek yapılıyor, "Oyların fazlasını AKP alıyor, bu nedenle BDP Kürtleri temsil etmez" denilmek isteniyor. Gerçek bu değildir. Kaldı ki yüz yıllık asimilasyon, Türkleştirme ve inkâr politikası yok muydu? Bunu zaman zaman kendileri de söylemiyorlar mı? Yeri gelince psikolojik savaş propagandası gereği AKP'nin farklı olduğunu göstermek için "geçmişte şunlar yapıldı, bunlar yapıldı" denilmiyor mu? Bunun sonucunda belirli kesimler Kürtlüğünden uzaklaşmış olabilir, halk olarak en demokratik taleplerini isteme durumundan çıkarılmış olabilir. Özellikle Türkiye'yle sınır bölgelerde özel savaş politikaları uygulanmıştır. Bir Şark Islahat Planı vardır. Daha o zaman bile Dersim'in nasıl boşaltılacağı planlanmıştır. Bugün Dersim'den, Sivas'tan, Malatya'dan, Maraş'tan Alevi Kürtler Avrupa'ya göçertilmiştir.

Kaldı ki, BDP Kürdistan genelinde Kürtlerin oyunun yüzde 70'inden fazlasını almaktadır. Yine Türk devleti özel savaşla, psikolojik savaş yöntemleriyle Araplar, Mahalme denilen topluluklar ve Türkmenleri Kürt halkına, Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı kışkırtmış olabilir. Onların oyları genelde AKP'ye gitmektedir. Ama bu durum Kürdistan genelinde Kürt halkının oylarının çoğunluğunu Kürt demokratik hareketinin aldığı gerçeğini değiştirmez. Kürtlerin oylarının esas olarak ne olduğunu gösterecek birkaç büyük şehir vardır. Bunlar Diyarbakır'dır, Van'dır, Batman'dır. Bunlar Kürdistan'da Urfa dışındaki en büyük şehirlerdir. Buralarda BDP'nin açık ara oy aldığı açıktır. Özcesi, siyasal alanda Kürt demokratik hareketi başarılı olmuştur.

'ASKER VE POLİSİ YAZ AYINDA ÇARESİZ HALE GETİRDİK'

Türk devleti Önder Apo'nun ve hareketimizin demokratik siyaset yoluyla sorunu çözme yaklaşımlarına olumlu cevap vermeyince, Kürt Özgürlük Hareketi AKP'nin oyalama, aldatma ve zamana yayıp tasfiye etme politikalarına 'dur' demiştir. AKP'nin bu politikalarına karşı gerilla direnişinin nasıl etkili olduğunu yaz boyu gördük. Askerin ve polisin nasıl hareket edemez hale geldiğini, çaresiz kaldığını bizzat kendileri kabul ettiler. "10-15 aylık askerlerle savaşılmaz, özel ordu lazım, özel kuvvet lazım" denilmemiş miydi? Sürekli bunun propagandası yapılmamış mıydı? Eğer bu ordu gerilla karşısında başarılı ve etkili olsaydı, bu tür tartışmalar özellikle geçen yaz fazlasıyla yapılır mıydı? Açıktır ki, gerilla da önemli bir direniş göstermiştir. Karşısındakini küçümseme ve tedbirsizlikler nedeniyle bazı kayıplar vermiş olması bu gerçeği değiştirmez.

'KÜRT HAREKETİ AKP'NİN DEMOKRAT OLMADIĞINI GÖSTERDİ'

Öte yandan ideolojik alanda da AKP başarısız kalmıştır, kendine demokrat, kendine Müslüman maskesi düşmüştür. Bugün fazlasıyla eleştirilmektedir. Kendinden yana olan kesimler bile artık AKP politikalarının otoriter olduğunu, AKP'nin Ankarahlılaştığını, sistemle bütünleştiğini söylemektedir. Bu aslında AKP'nin ideolojik olarak yenilgisini ifade etmektedir. AKP'nin en güçlü dayanağı kendine demokrat, kendine Müslüman maskesiyle toplumu aldatmasıydı. Gücünü buradan alıyordu. Bu maskenin düşmesiyle birlikte gücü tükenmiş, güçsüzleşmiştir. AKP'nin kendine demokrat, kendine Müslüman yüzü açığa çıkmıştır. Bu nedenle artık daha fazla milliyetçi söylemlere sarılıyor, milliyetçiliğin öncülüğünü şimdi AKP yapıyor. Zayıfladığı için milliyetçiliğe sarılarak ayakta kalmaya çalışıyor. AKP açısından bu bir eksen kaymasıdır; bugüne kadar dokuz yıldır kendisini ayakta tutan ideolojik ve siyasal dayanaklarını kaybetmesidir. Özgürlük Hareketi'nin son aylardaki mücadelesiyle deyim yerindeyse AKP Aşil Topuğundan vurulmuştur.

Artık öyle kitleleri kendine demokrat, kendine Müslüman maskesiyle kandırabilecek durumda değildir. Özgürlükçü demokratik bir alternatif ortaya çıktığında AKP'nin pabucu artık dama atılacaktır. AKP zaten bunu gördüğü için bu kadar öfkeleniyor, hırçınlaşıyor, saldırıyor. Kürt demokratik hareketine bu kadar saldırmasının nedeni de budur.

Kürt Özgürlük Hareketi bu direnişle AKP'nin maskesini düşürerek en büyük başarıyı gerçekleştirmiştir. Tabii siyasi olarak başarı elde etmiş, askeri olarak önemli darbeler vurmuş, orduyu ve polisi çok zor duruma sokmuştur. Ancak önümüzdeki dönemde esas olarak mücadelenin sonucunu belirleyecek olan AKP'nin maskesinin düşürülmüş olmasıdır. Kürt Özgürlük Hareketi AKP'nin bu maskesini düşürerek mücadele zeminini güçlendirmiştir. Bugün binlerce siyasetçi tutukludur. Kürt toplumu bunu değerlendirmekte ve tutum almaktadır. Bu öyle demagojiyle üstü örtülecek bir durum değildir. AKP'nin yaz boyu sürdürdüğü saldırılar Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye ederek soykırımın önündeki engelleri kaldırmaya yöneliktir.

'ROBOSKİ KATLİAMI GÖZDAĞI ANLAMI TAŞIYOR'

Roboski'de gerçekleşen büyük katliam Türk devletinin yürüttüğü savaşın hangi boyutlara ulaştığının kanıtıdır. Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek için artık her yol ve yöntem mubahtır. Nasıl ki 1990'lı yıllarda her yol ve yöntem mubah sayıldıysa şimdi de aynı durum geçerlidir. Kuşkusuz çok deşifre olmuş yöntemler yerine yeni yöntemler ve yollar deniyor. Örneğin hiçbir dönemde görülmedik ölçüde hukuk faşizmi, hukuk terörü estiriliyor. Roboski gibi açıkça vuruluyor, ama kaza oldu deniliyor. Ya da "devlet içindeki bir kesim ile PKK ittifak yapmış, Roboski olayını gerçekleştirmiş" denilerek işin içinden sıyrılmaya çalışılıyor. Sanki çocuk kandırıyorlar. Bu söylemlere en çok da Roboski halkı öfkelenmektedir. Roboski halkı biliyor ki, bu katliamın ne PKK ile uzaktan yakından ilişkisi vardır ne de yanlışlıkla yapılmıştır. Bu katliamın tek amacı vardır, o da halka gözdağı vermektir. O kadar bilinen korucu köyü olacak, ama yanlışlıkla vurulacak! Buna kim inanır, zaten inanmıyor da. Bu öyle devlet içindeki derin bir gücün AKP'ye yaptığı bir komplo da değildir. Artık olumsuzlukları devlet içinde bir yerlere bağlayarak AKP'nin kendini bu işten sıyırması mümkün değildir.

'AKP'DEN BEKLENTİ DUYMAK YERİNE; KESİNTİSİZ BİR DİRENİŞ KARARI VERDİK'

Son altı ayda ciddi bir savaş yaşandı. Şimdi kış süreci olduğundan çatışmalar azalmıştır. Ancak bu kış ne askeri alanda çatışmalar bitmiş, ne de demokratik siyasal mücadele durmuştur. Halk sürekli hareket halinde olmuştur. BDP'ye sahip çıkma eylemlerinde halk demokratik mücadele gücünü defalarca göstermiştir. Roboski katliamını protesto etmek için halk her alanda ayağa kalkmıştır. İşte böyle bir siyasal süreç yaşadık. AKP açıkça "tasfiye edeceğim, bitireceğim" diyor, "sonuna kadar bu işi böyle yürüteceğim" diyor. Bizden buna karşı ne yapmamız beklenebilir? Tabii ki bir devrimci hamlenin geliştirilmesi, bir devrimci direnişin ve devrimci savaşın yürütülmesi gerekiyor. İdeolojik, siyasi ve askeri olarak bu kadar saldırının yürütüldüğü bir ortamda toplanan PKK Parti Meclisi de durumu değerlendirmiş, 2012 yılının büyük bir mücadele yılı olacağını öngörmüş, AKP'nin politikalarını boşa çıkarma açısından direnişi yükseltme kararı almıştır. Binlerce siyasetçinin tutuklu olduğu, Önder Apo üzerinde tehdit ve şantaj politikasının izlendiği, AKP'nin Kürt sorununun çözümü konusunda bir projesinin olmadığı ve demokratik özerklik talebini kabul etmeyeceğini açıkça dillendirdiği bir ortamda direnmekten başka seçenek olmadığı ortaya konulmuştur. AKP'nin politikalarına karşı beklentili ve tereddütlü yaklaşmanın bu politikaların başarısına zemin sunacağı tespit edilerek, AKP Kürt sorununda somut ve net adımlar atmadığı takdirde direnişin kesintisiz geliştirilmesi gerektiği kararına ulaşılmıştır.

Zaten halkımız 15 Şubat'ın yıldönümüyle birlikte her yıl olduğu gibi bu yıl da Önderliğe sahip çıkacaktır. Zaten savaşın odaklandığı yer İmralı'dır. İmralı merkezli bir mücadele sürmektedir. Bu bakımdan bu defa da 15 Şubat komplosunun yıldönümü gelirken, Önderlik etrafında İmralı odaklı

bir direniş hamlesi gelişecektir. Önder Apo da zaten görüşe çıkmayarak bu tutumunu açıkça ortaya koymuştur.

*** Hareketinizin sık sık dile getirdiği Devrimci Halk Savaşından bugüne kadar yürütülen mücadele göz önüne alınırsa, kapsamı, niteliği ve hedefleri açısından neyi anlamak gerekiyor? Bu mücadelenin temel aktörleri, yürütücüleri kimler olacak ve kullanacağı silahlar neler olacak?**

- Devrimci halk savaşı bizim literatürümüzde yeni bir şey değildir. Biz başından itibaren devrimci bir halk savaşı yürütmek için örgütlenmiş bir hareketiz. Hareketimizin, mücadelemizin özü devrimci karakterdedir. İnkârcılığı ve sömürgeciliği devrimci halk savaşıyla yenilgiye ve başarısızlığa uğratma hedefimiz vardı. Kuşkusuz devrimci halk savaşımız geçmişte klasik halk savaşı biçimindeydi. Uzun süreli halk savaşı olarak da tarif ediliyordu. Ancak daha sonra savunma, denge ve saldırı biçimindeki uzun süreli halk savaşı yerine yeni bir yaklaşım benimsendi; gerilla direnişi ile serhıldanların iç içe olduğu bir mücadele biçiminde ele alındı. 1990 yılından bu yana mücadele böyle yürütülmektedir. 2000'li yıllardan sonra demokratik siyasal mücadele de, halkın mücadelesi de devrimci halk savaşında gerilla kadar önemli bir boyut haline geldi. Bu yönüyle mücadele daha karmaşık, çok boyutlu bir karaktere kavuştu. Taktikleri daha da zenginleşti. Özellikle Önder Apo 1993'ten bu yana demokratik siyasal çözüm yöntemlerini sürekli denedi. Dirilişin tamamlandığını, demokratik siyasal çözümün artık mümkün hale geldiğini belirtti. Bu doğrultuda 18-19 yıl demokratik siyasal çözüm için çaba gösterdi. Geçen süreçte bu yönlü çabalar daha da arttırıldı. Dünya koşulları, Kürt halkının örgütlenme ve bilinç düzeyi, Kürt sorununun çok net biçimde açığa çıkmış olması, bu konuda Türkiye toplumunun da belirli düzeyde bilinçlenmesi gibi etkenler bir araya getirildiğinde, Önder Apo ve hareketimiz demokratik siyasal mücadele ve demokratik çözüm imkân dahiline girdiğinde bunun denenmesi gerektiği biçiminde bir yaklaşımı benimsedi. Bu yönüyle ille de savaşalım, savaşarak Türk devletini ve ordusunu yenilgiye uğratalım, bu sorun sadece savaşla çözülür, başka türlü çözüm gelmez gibi bir yaklaşım içinde olmadık.

Ancak bütün çabalarımıza rağmen, Türk devleti demokratik siyasal çözüm niyetini ortaya koymadı. Bunun için adımlar atmadı. AKP hep Kürt sorununu çözeceğinden söz etti, ama bu çözümün esas faktörü olan Kürtlerin bir ulus, bir ulusal toplum, bir topluluk olarak kabul edilmesi, demokratik siyasal iradesinin tanınması, dolayısıyla kendi kendisini yönetmesinin kabul edilmesi konusunda olumlu bir tutum içinde olmadı. Anadilde eğitim, Kürtçenin kamusal alanda kullanılması, dil, kimlik ve kültür özgürlüğünün tanınması yaklaşımlarını ciddiye almadı. Kendine göre bazı kırıntılar vererek bu sorunu bitireceğini düşündü. Sorunun esasına dokunmadı. Bu sorunun ne olduğunu anlamak istemedi. Sorunu olduğu gibi çözümü de kendilerine göre anladı. Çözüm dediği şey de gerçek bir çözüm değil, daha çok eski amaç ve politikaların yeni koşullarda sürdürülmesi biçimindeydi. Demokratik siyasal çözüm konusundaki çabalarımız ve gösterdiğimiz fedakârlıklar boşa çıkınca, mücadeleyi geliştirmek kaçınılmaz hale geldi. Zaten hareketimiz hem demokratik siyasal çözüm seçeneğine önem vermiş, hem de AKP'nin ciddiyetsiz ve samimi olmayan tutumlarını görerek tedbirlerini almıştır. Demokratik siyasal çözüm seçeneğini kabul etmezse, bu tutuma karşı devrimci halk savaşını geliştirerek AKP'nin çözüme zorlanması, Kürt sorununun demokratik çözümünün hedeflenmesi, bu da olmuyorsa Kürt halkının kendi demokratik siyasal çözümünü kendisinin yaratması biçiminde bir yaklaşımı benimsemiştir.

'AKP, ÖZERKLİK İLANINA TUTUKLAMA VE SALDIRILARLA KARŞILIK VERDİ'

AKP Hükümetinin demokratik çözüm yaklaşımı olmadığı için DTK'nin demokratik özerklik yaklaşımına çok sert tepki verdi. Bu bile onun bir çözüm politikasına sahip olmadığını açıkça ilanıydı. Yoksa DTK'nin, böyle bir sivil toplum örgütünün "Demokrasi içinde toplumun örgütlenmesini, kendi kendini yönetmesini fiili olarak gerçekleştireceğiz, bu temelde demokratik özerkliği inşa edeceğiz" yaklaşımına çok sert tepki gösterilmezdi. AKP'nin demokratik özerklik

ilanına sert tepki göstermesi, AKP'nin zihniyetinin, amacının ve bu amaç doğrultusunda yürüteceği politikanın ne olacağını gözler önüne serdi. AKP'nin bu yaklaşımı mücadelenin çok sert zeminde gelişmesini beraberinde getirdi. Demokratik özerkliğin ilanı ile birlikte, AKP yürüttüğü siyasi soykırım saldırılarını BDP'yi tümünden tasfiye etme saldırısına dönüştürdü. Öyle bir hukuk terörü estirdi ki, halkın demokratik mücadelesini, Kürt halkının harekete geçerek demokratik çözüm istemesini şiddetle ezeceğini ortaya koydu. Bu saldırılarla halkın kendi demokratik sistemini kurmasını ve bu temelde demokratik siyasal çözümü dayatmasını engellemeye çalıştı. Bu yönüyle faşist bir saldırı içine girdi. Öyle söylenildiği şekliyle bu siyasi soykırım operasyonlarıyla devrimci halk savaşının engellenmesi gibi bir durum yoktur. Devrimci halk savaşı yürüdü. Esas olarak da hem kırsal alanda hem de şehirlerde gerilla devrimci halk savaşını yürüttü. Halkın demokratik siyasal mücadelesi, kendini demokratik toplum haline getirme örgütlenmesi ve çabası tüm engellemelere rağmen durmadı.

Devrimci halk savaşının halk boyutunda bazı yetersizlikler ortaya çıkmış olabilir. Bu kadar baskının yoğun olduğu bir ortamda kimi yetersizliklerin çıkmış olması anlaşılabilir. Bu da esas olarak şuradan kaynaklandı: Geçen dönem yumuşak geçtiği için –ki o zaman görüşmeler oluyordu– toplumda bir beklenti oluştu. Acaba bir çözüm olabilir mi beklentisinin olduğu bir ortamda başlangıçta bir ölçüde gevşek bir yaklaşım görüldü. Hareketimiz her ne kadar bu konuda toplumu uyarsa ve AKP'nin politikalarını teşhir etse de, ilk önce saldırıların bu düzeyde olacağı beklenmedi. AKP'nin her alanda böylesi şiddetli bir saldırı yürüteceği öngörülmedi. Kuşkusuz bu tür yaklaşımlar AKP'yi doğru değerlendirememeden kaynaklanıyordu. Bu yönüyle AKP bu ortamda her gün operasyonlar yaparak halkı sindirmeye, halkın demokratik mücadelesini kendine göre ezmeye çalıştı. Bir sindirme ve ezme harekâtı yürüttü.

Politikaları ve buna karşı gösterilen direniş dikkate alındığında, AKP'nin bu faşist saldırıları hiç de şaşırtıcı değildir. Çünkü AKP'nin bir çözüm politikası yoktur. Kürt Özgürlük Hareketi direniş geçince mücadelenin sertleşmesi de gündeme gelecekti. Ya AKP'nin politikalarına teslim olunacak, ya da bu oyalama ve tasfiye politikalarına karşı tavır alındığında AKP Kürt Özgürlük Hareketi'yle ilgili olsun veya olmasın, sempatizan veya taraftar herkese saldıracaktı. Kürt demokratik hareketine ve kurumlarına saldırarak Kürt halkının, demokratik kişi ve çevrelerin iradesini kırmayı hedefleyecekti. Halkın ve demokratik siyasetçilerin AKP'den bu kadar saldırı beklememesi bir yönüyle de anlaşılırdı. Çünkü 1980'li ve 1990'lı yıllarda bile demokratik siyasetçilere ve Kürt yurtseverlere bu düzeyde bir yönelim olmamıştı. Şimdi kadro ya da sempatizan olup olmadığına bakmadan AKP yargısı önüne gelen herkesi tutukluyor.

AKP'nin 12 Eylül rejimi gibi Kürt Özgürlük Hareketi'nin kökünü kazıma politikası bu tür uygulamaları ortaya çıkardı. Bu savaş sürüyor ve daha da keskinleşerek sürmesi gündemdedir. Artık geline aşamada AKP'nin politikaları netleştiği, toplum da bu konuda aydınlandığı ve kimse AKP'den bir çözüm yaklaşımı beklemediği için, önümüzdeki dönemde devrimci halk savaşı daha geniş kesimleri kapsayarak sürecektir. AKP istediği kadar baskı uygulasin, istediği kadar tutuklama yapsın, bu savaş durdurulamayacak, hatta bu hukuk terörü ve faşizmi ters tepecektir. Kürt halkının özgürlük mücadelesi birkaç günlük ekonomik mücadele ya da hak mücadelesi ortamında şekillenmemiştir. Bu mücadele herhangi bir hak mücadelesi değildir; bir halkın ulusal varlığını koruma ve özgürlüğünü kazanma mücadelesidir, bin yılların özlemine kavuşma mücadelesidir. Yüz yıllık büyük baskı ortamından kurtulup ulusal varlığını tehdit eden saldırıyı püskürtme sorunudur. Özcesi burada varlık sorunu söz konusudur, bir var olup olmama savaşı vardır. Bu bakımdan önümüzdeki dönemde bu mücadele her türlü zorluklara rağmen sürdürülecektir.

'ARTIK DAĞ, ŞEHİR, METROPOL AYRIMI YOK; SAVAŞ HER ALANA YAYILACAK!'

Önümüzdeki süreçte gerilla mücadelesi de daha etkili bir biçimde yürütülecektir. Artık bunun dağı, şehri, metropolü kalmayacak, savaş her alana yayılacaktır. Türk devleti Kürt Özgürlük Hareketi'ne

karşı bir topyekûn savaş yürütüyorsa, Kürt Özgürlük Hareketi de devletin askeri güçlerine, polis ve kontrgerilla güçlerine, bu savaşın merkezinde yer alan idari ve siyasi güçlere yönelecektir. AKP her gün demokratik siyasetçileri tutuklayacak, avukatları içeri alacak, memurları, işçileri ve gençleri tutuklayacak, gazetecileri içeri atacaksa, o zaman Kürt Özgürlük Hareketi'nin bu devletin askeri, siyasi, hukuki ve idari saldırıları içinde yer alan görevlileri tutuklaması da meşrulaşır. AKP Kürdistan'da siyaseti işlemez hale getirirse, öğrencileri ve öğretmenleri tutuklarsa, bu tutuklamalarda sınır tanımazsa, buna karşı Kürt Özgürlük Hareketi'nin de vereceği cevap olacaktır. Bu yönüyle savaş geçmiş dönemden farklı sürecektir. AKP savaşı yaygınlaştırdıysa ve her kesimi savaş mağduru haline getirdiyse, o zaman Kürt Özgürlük Hareketi de mücadeleyi yaygınlaştıracaktır. Tabii ki savaş kurallarına uyacak, savaşla ilgisi olmayan sivillere yönelik herhangi bir eylem içinde bulunmayacaktır. Ama Türkiye'deki siyasi, idari ve kültürel sömürgeciliği de felç edecektir. AKP'nin dizginsiz faşist saldırıları karşısında böyle kapsamlı bir mücadeleyi sürdürmenin meşruiyeti de vardır.

Türk devleti kültürel soykırım ve tasfiye politikasından vazgeçmediği ve demokratik siyasal çözüme yanaşmadığı müddetçe bu mücadele sürecektir. Bir halkın özgürlüğü ve demokratik yaşamı için bu kadar istekli olduğu ve fedakârlık yaptığı koşullarda, Türk devleti hâlâ sözüm ona bireysel bazı haklar vererek bu işi kotarıyor diyorsa, Kürt halkı da buna karşı direnişini sonuna kadar sürdürecektir. Kürtler herhalde başka halklardan daha aşağı bir halk değildir. Başka halkların özgürlük ve demokratik yaşamı, kendi kimliği, kendi kültürü ve diliyle özgür ve demokratik yaşama hakkı varsa Kürtlerin de vardır. Daha aşağısına razı olun demek Kürtlere büyük bir hakarettir. Hele bu kadar ağır bedeller ödendikten sonra Kürt halkının özgürlük mücadelesinden vazgeçirilmesi mümkün değildir. Türkiye'nin kuruluşunu sağlayan savaşta bile ölenlerin sayısı on binin altındadır. Kürtler yüzyıldır ulusal varlığını korumanın peşindedir. Esas olarak Kürt'ün ulusal varlığı reddediliyor, yok sayılıyor. Ulusal varlığı kabul edilseydi, bu sorun bir günde çözüldü. Dünyada farklı ulusal varlıkların, toplulukların sorunları nasıl çözülyorsa, Kürtlerinki de öyle çözüldü. Kuşkusuz Türkiye'deki çözümün özgün yanları olabilir. Ama bu bunun evrensel çözümlerden çok farklı olacağını söylemek doğru değildir. Kaldı ki Türkiye'deki çözümün farklılığını hareketimiz ortaya koymuş, bunu demokratik özerklik olarak tanımlamıştır. Demokrasi içinde özerklikten söz ediyoruz. Bu özerklik talebi bir iktidar istemi değildir. Tam tersine PKK iktidardan kaçıyor. Ama toplumun örgütlenmesini ve güç olmasını istiyor. Kürt toplumunun da örgütlü toplum olmasını istiyor, siyasi iradesinin olmasını istiyor, en temel demokratik haklarını istiyor. PKK öyle devlet olalım, şöyle sınırlarımız olsun yaklaşımı içinde değildir.

'SAVAŞ ÖLÜMLER GETİRİYOR DİYE KÖLECE YAŞAM KABUL EDİLEMEZ...'

Buna rağmen Kürtlerin bu makul, mütevazı ve kabul edilebilir talepleri reddediliyorsa, bunun karşısında yapılacak tek yol direnmektir. Öyle kölece yaşam kabul edilemez. Savaşmayalım, savaşta ölümler oluyor, o zaman kölece yaşamı kabul edelim denilemez. Kürtler böyle bir yaşamı kabul etmiyorlar. Kürt halkı kölece yaşamaktansa özgürlük için direnerek bedeller ödemeyi kabul eden bir halktır. Eğer özgürlük bedel ödemedi oluyorsa, bu bedeli ödemeye hazırdır. Kuşkusuz savaş ve ölümler olmadan çözümü tercih ediyor, ama olmuyorsa bedelini de ödeyecektir. Bu yanlış bir yaklaşım değildir. PKK Hareketi kölece yaşamaktansa onurluca ölmeyi tercih ederek bu direnişi sürdüren, özgürlük ve demokrasi mücadelesini bu noktaya getiren bir harekettir.

Diyarbakır zindanı deniyor. Diyarbakır Zindanı nesile ünlüdür? Direnişiyile ünlüdür. Bu direnişin sembolü nedir? Birincisi, son nefesinde “mezarıma halkımıza borçludur diye yazın” diyen bir özgür yaşam kararlılığı; ikincisi, “Yaşamı uğruna ölecek kadar seviyoruz” diyen onurlu direnişçiliğidir. Yani yaşamı uğruna ölecek kadar sevmektir. Uğruna ölünecek bir yaşam için, güzel bir yaşam için bedel vermeyi göze almaktır. Biz hiçbir şeyi bir kişinin yaşamına değişmeyiz demek demagojidir, esas olarak da teslimiyeti teorileştirmek ve bir halkın var olma hakkından feragat etmesini

istemektir. Devrimci halk savaşımız dün olduğu gibi bugün de Hayri'lerin, Kemal'lerin mücadele ve yaşam felsefesiyle sürdürülecektir. Bu konuda geri adım atma, teslim olma gibi yaklaşımlar bu hareketin genlerinde yoktur. Kimse Kürt Özgürlük Hareketi'ne teslimiyeti dayatamaz. Bunu Türk devleti de, başka güçler de böyle bilmelidir!

Öyle herkes özgürlüğü ve demokrasisiyle yaşayacak, kendi kimliği ve kültürüyle yaşayacak, ama Kürtlere bu haklar layık görülmeyecek! Daha Kürdistan sözünün söylenmesine bile tahammül edilmiyor. Çünkü Kürtler toplum olarak kabul edilmiyor. Kürtler için buna karşı direnmekten, devrimci halk savaşını yükseltmekten başka yol yoktur. Önümüze bu seçenek konmuştur. Önceden de bu seçenek zorunlu olarak önümüze getirilmişti, şimdi de zorunlu olarak önümüze gelmektedir. Kürtlerin haklarını tanıyan bir irade ortaya çıkmış da biz yok mu demişiz? Tam tersine yalvarırcasına Kürtlerin temel hakları isteniyor, ama buna rağmen vermeyiz deniliyor. Siz toplum ve ulus değilsiniz, ülkeniz yok, size kendi kendinizi yönetme fırsatı tanımayız deniliyor. Kendi kendini yönetme hakkını istemek iktidar alanı istemektir, devlete götürür, denilerek reddediliyor. Buna karşı ne yapılır? Buna karşı tabii ki devrimci halk savaşı yükseltilir.

*** Daha önceki bir açıklamamızda 2012'nin uluslararası güçlerin daha fazla devreye gireceği bir yıl olacağını söylemiştiniz. Bununla tam olarak neyi kastettiniz?**

- Ortadoğu'daki herhangi bir sorun her zaman belirli düzeyde uluslararası karakter taşır. Uluslararası güçler şöyle veya böyle işin içinde olur. Eğer Ortadoğu dünya dengelerinin kurulduğu en önemli yerlerden biriye, buradaki gelişmeler özellikle uluslararası düzeyde etkin olmak isteyen devletler tarafından yakından takip edilir. Biz hareket olarak 30-40 yıldır Ortadoğu'da mücadele ediyoruz. Bu mücadelenin karargâhı Avrupa değil Ortadoğu oldu. Ortadoğu'da bütün yaşananları tüm sıcaklığıyla yakından hissettik. Dış güçlerin Ortadoğu'daki gelişmelere nasıl ilgi gösterdiğine bizzat tanık olduk. Uluslararası komployla bunu yaşadık. Sürekli dış güçlerin baskısıyla karşılaştık. Sadece Türk devletiyle değil uluslararası güçlerle mücadele ettik, bölgedeki güçlerle mücadele ettik. Bu yönüyle Kürdistan özgürlük mücadelesinin uluslararası gelişmelerden nasıl etkilendiğini günlük olarak yaşayarak gördük. Bu yönüyle hareketimiz politik ve diplomatik olarak tecrübelidir. Bölge güçlerinin hangi konuda nasıl politika izlediğini, yine uluslararası güçlerin hangi politikaları izlediğini yakından takip ediyoruz. Bu konuda belki de Ortadoğu'nun en tecrübeli hareketlerinden biriyiz. Kuşkusuz devletlerin de tecrübeli bürokratları vardır. Ama kim ne kadar zorlu mücadele verirse, zorluklar yaşarsa, bu zorlukların içinde daha fazla tecrübe ve birikim edinir. Gerçekler zorluklar içinde daha iyi görülür. Biz bunu gören bir hareketiz.

Zaten kırk yıldır Ortadoğu'da varlığımızı sürdürmemiz, herhangi bir gücün kontrolü veya etkisi altına girmeden halkımızın çıkarları doğrultusunda bir politika yürütmemiz bu karakterimizi ortaya koymaktadır. Biz her zaman bölge halkları ve ülkeleriyle sorunu çözmek istedik. Dış güçler Kürt sorununa fazla müdahil olmadan sorunların çözülmesini istedik. Yaklaşımımız hep bu oldu. Çünkü uluslararası güçler bütün sorunlara ekonomik ve siyasi çıkarları gereği bakar, adımlarını bu yönlü atarlar. Onlar hiçbir zaman sorunun köklü çözümünü esas almazlar. Özellikle Ortadoğu'da sorunların köklü çözümü onların çıkarına değildir. Bu bakımdan uluslararası ekonomik ve siyasi çıkarlardan etkilenmiş, onunla sakatlanmış hiçbir çözümün gerçek bir çözüm olmayacağını, demokratik ve uzun vadeli bir çözüm olmayacağını iyi bilen bir hareketiz. Bu yönüyle her zaman Ortadoğu halklarının çıkarına uygun davranmak istedik. Bölge ülkeleriyle sorunu çözmek istedik. Bazılarının söylediği gibi PKK şöyle dış güçlerin uzantısıdır söylemi tamamen bir palavradır. Kesinlikle böyle bir yaklaşım içinde olmadık, böyle bir şeye tenezzül etmedik. Bunun Kürt sorununa çözüm getireceğine inanmadık. Kürt sorununun bu hale gelmesi, uluslararası ekonomik ve siyasi çıkarlar nedeniyle oldu. Kürt sorunu hem bölge ülkelere karşı kullanıldı, hem de Kürtleri kontrol altına almak için mevcut bölge siyasal düzeni kuruldu. Biz sürekli Kürt sorununun bölge ülkelere karşı kullanılan bir sorun olmasını ve Kürtlerin kullanılacak konumda tutulmasını

engelleyecek bir çözüm aradık. Belki bu zor bir tutumdur, ama bu duruşu gösterdik. Bunu herkesin takdir etmesi gerekiyor.

Hiçbir güç “Biz zor durumdayken PKK uluslararası çıkarlar gereği bizi arkadan vurdu”, şöyle yaptı böyle yaptı diyemez. Kesinlikle her tutumumuz, her talebimiz, her mücadelemiz halkımızın çıkarları doğrultusunda olmuştur. Bir mücadele yürütmüşsek, bu mücadeleyi halkımızın çıkarları öyle gerektirdiği için yapmışızdır. Yoksa birilerinin bölgesel politikalarının bir parçası olmadık. Dış güçlerin etkisinde olanlar bölge devletleridir. Kürtleri egemenlik altında tutmak için hepsi sırtlarını dış güçlere dayamışlar ya da bölgedeki bazı güçlere dayanarak Kürtleri ezmek istemişlerdir. Kürt sorunu söz konusu olduğunda Türk devletinin tutumu açık değil midir? Türk devleti dış güçlere dayanarak Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek istemiyor mu? Bu kadar baskıyı, zulmü dış güçlerin desteği ve onayına dayanarak yapmıyor mu? Dış güçlerin bu desteği olmazsa, Kürtler üzerindeki bu egemenlik sitemini uzun süre sürdürebilir miydi? Şimdiye kadar bu sorunu çözmez miydi? Gerçekler ortadadır. Kimin dış güçlerin uzantısı haline geldiğini, kimin Kürt Özgürlük Hareketi'ni ezmek için dış güçlerin uşaklığını ve ajanlığını yaptığını dünya alem görüyor.

'AKP DIŞ GÜÇLERİN DESTEĞİYLE KÜRT HAREKETİNİ BİTİRMEYİ HEDEFLİYOR'

Biz bir iki yıldır şu öngörüde bulunuyorduk: Eğer bu sorunu demokratik siyasi yollardan çözemezsek, giderek dış güçlerin daha fazla müdahale edeceği bir süreç yaşanacak. Ortadoğu'da yeni dengelerin kurulmaya çalışıldığı bir geçiş süreci var. Bu geçiş sürecinin sonuna doğru ilerliyoruz. Eğer yeni dengelerin kurulacağı bu geçiş sürecinin içinde Kürt sorununa demokratik yollardan çözüm bulunmazsa, uluslararası güçlerin kendi istekleri doğrultusunda bir siyasi düzen kurmaya yöneldikleri, yani geçiş sürecinin ya da Üçüncü Dünya Savaşı denen sürecin sonuna geldiği bir dönemde bu güçler daha fazla müdahil olacaklar, bütün alanları kendi istekleri doğrultusunda dizayn etmeye çalışacaklar tespitinde bulunuyorduk. Onun için dış güçlerin müdahalesine gerek kalmadan sorunumuzu çözmek istedik. Ama Türkiye buna yanaşmadı. Dış güçlerin çok daha az müdahil olacağı dönemde sorunu çözmedi. Sorunu çözmeye yanaşmadığı gibi, dış güçlerin daha fazla müdahil olduğu dönemde kendisini bu güçlerin işbirlikçisi, uzantısı ve ajanı haline getirerek, onlardan destek alıp Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme politikasına yöneldi. Bu aslında dış güçleri daha fazla Kürt sorununun içine katmak, soruna müdahil etmektir. Kimse dış güçlerin desteğiyle Ortadoğu'da Kürt sorununu çözemez, Kürt sorunundan da kurtulamaz. Türk devleti eğer bu gerçeği öğrenememişse, demek ki yüz yıl yaşadığı Kürt sorunundan ve Kürt Özgürlük Hareketi'yle mücadelesinden hiçbir şey öğrenmemiştir.

Şu anda uluslararası güçlerin bölgeye daha fazla müdahale ettiği açıktır. Artık AKP dış güçlerden destek alarak Kürt Özgürlük Hareketi'ni ezmeye ve böylece Kürt sorunundan kurtulmaya çalışacak. Bölgenin sistemin kontrolünde görece istikrarlı yeni bir dengeye kavuşturulmak istendiği açıktır. Dolayısıyla yeni dengelerin oluştuğu süreçte uluslararası güçler de Türk devletinin bu zafiyetini bildiklerinden dolayı Irak sorunu, Kürt sorunu, Filistin-İsrail sorunu, İran sorunu dahil, bölgedeki çözüm bekleyen her sorunda Türkiye'ye kendi politikalarını dayatacaklardır. Çünkü yeni bir sistem kurulduğunda bunun esas olarak kendi istekleri doğrultusunda şekillenmesini isteyeceklerdir. Türk devletinin yaklaşımına göre Ortadoğu'nun şekillenmesi söz konusu olmayacaktır. Türkiye'nin isteğine göre bir Ortadoğu'nun şekillenmesi her zaman kavga, gürültü ve istikrarsızlık getirecektir. Kaldı ki, Ortadoğu'nun Türk devletinin isteği doğrultusunda şekillenmesini bölgedeki hiçbir devlet ve siyasi güç istemez. Bu bakımdan Türk devleti son birkaç yıl içindeki demokratik siyasi çözüm imkânını elinden geçirerek bölgede iradeli politika izleme şansını da kaybetmiştir. Artık öyle denildiği gibi bölgede şöyle etkili güç olacağız, şöyle iradeli güç olacağız yaklaşımları sadece propagandaya dönüktür.

Kürt sorununu çözememiş, Kürt sorununda göbekten dış güçlere bağlı olan bir iktidar hangi konuda gerçekten Türkiye'nin çıkarları doğrultusunda adım atabilir? Ya da öyle sandıkları gibi

Türkiye'nin çıkarları dış güçlerin desteğini alıp Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek midir? Bunun Türkiye'nin çıkarına olmadığı açıktır. Çünkü Türkiye bu yaklaşımla Kürt sorununu çözemez, sürekli Kürtlerle kavga halinde daha fazla dış güçlere bağımlı olacak ve daha fazla yıpranacaktır. Halbuki Kürt sorununu çözmüş bir Türkiye'nin güçlenme potansiyeli fazlasıyla vardır. Gerçekten demokratikleşen bir Türkiye, demokratik temelde Ortadoğu'da etkili olabilecek bir Türkiye'dir. Yok, ben dış güçlere dayanarak yeni Osmanlı olacağım, Ortadoğu'ya hakim olacağım deniyorsa, hiçbir güç Türkiye'ye bunu yaptırmaz. Bu hayaller peşindeki bir Türkiye olsa olsa ancak Enver Paşa'nın macerası gibi bir sonuçla karşılaşır.

Biz 2012 yılında daha fazla uluslararası güçler devreye girer derken bunu kastetmiştik. Yani 2012'den önce gerçekten Kürt sorununun Türkiye'yle demokratik siyasal yollarla dış güçleri katmadan çözme imkânı daha fazlaydı. Bu konuda toplum da hazırды. Hareketimiz de her türlü imkânı sundu. Ama Türk devleti bu şansı kullanamadı. Türk devletinin gerçekten dış güçlere dayanmadan, bölgede onların uşaklığını ve ajanlığını yapmadan, Türkiye gerçeklerine ve Ortadoğu'nun çıkarlarına uygun bir politika izleme imkânı vardı. Ama Türk devletinin bu fırsatı teptiğini düşünüyoruz. Önümüzdeki dönemdeki mücadelede daha fazla uluslararası güçler devreye girecektir. Bu yönüyle Türkiye için de, bizim için de daha zorlu bir döneme girilmiştir. Türk devleti uluslararası güçler devreye girecek, ben bundan yararlanırım diyorsa yanlıydır. Kürtlerle uluslararası bütün güçleri karşı karşıya getirme politikası tutmaz. Ne Kürtler bu oyuna gelir, ne de uluslararası güçler kendi çıkarları gereği Türk devletinin bütün isteklerini karşılayıp onun adına hareketimizle savaşacak bir konuma girer. Bu gerçeğin de görülmesi gerekir. Çünkü dünyanın en haklı davasını yürüten Kürt halkı bölgede keskinleşen, sertleşen bu mücadele içinde örgütlü gücü ve bilinciyle Türk devletinin bütün oyunlarını boşa çıkarıp özgürlüğünü kazanacak potansiyele sahiptir. Direnen Kürtler de mutlaka kazanacaktır. Direnen Kürtlere hiçbir gücün kaybettirmesi mümkün değildir. Kürtlere sadece teslimiyet politikası kaybettirir. Bu da Kürtlerin seçeneğinde hiçbir zaman olmayacaktır. Özcesi Kürtleri şu ya da bu yolla teslim almak ve kendi politikalarını kabul ettirmek mümkün değildir.

*** Başlatacağınız yeni hamlede Avrupa'da hareketinizi destekleyen kitlenin rolü ne olacak ve mevcut durumda Avrupa'daki Kürt halkının örgütlülük düzeyini nasıl değerlendiriyorsunuz?**

- Önümüzdeki şiddetlenecek mücadele döneminde Kürt halkının bütün potansiyellerinin harekete geçirilmesi gerekiyor. Kuzey Kürdistan'daki mücadele sadece Kuzey Kürdistan'ın mücadelesi değildir. Doğu, Güney ve Batı Kürdistan'daki Kürt halkının da mücadelesidir, onların kazanımlarının güvencesi durumundadır. Türk devleti Kürt sorununda çözüm politikası izlemediği müddetçe, bütün parçalardaki özgürlük ve demokrasi mücadelesi tehlikededir. Nerede bir mücadele varsa onu engellemek ve ortadan kaldırmak, nerede bir kazanım varsa onu sınırlamak, hatta ortadan kaldırmak istiyor. Bu açıdan Kuzey Kürdistan'daki özgürlük mücadelesinin başarması, ulusal varlığını güvenceye alması, özgürlüğünü kazanması çok önemlidir. Avrupa'daki halkımız bu mücadeleye şimdiye kadar büyük destek vermiştir. Şu anda Kürt halkının Özgürlük Mücadelesine yönelik bir tasfiye harekâtı, Kürtlerin varlığına yönelik bir soykırım yaklaşımı varsa, buna karşı direnişin de topyekun olması gerekiyor. Bu açıdan Avrupa'daki halkımızın bu süreçte daha örgütlü ve ülkedeki gündemi iyi takip eden, bu gündeme göre derhal tutumunu ortaya koyan ve enerjisini harekete geçiren bir yaklaşım göstermesi gerekir. Avrupa'daki halkımız şunu görmelidir: Türk devleti her alanda bu hareketi boğmak, sınırlandırmak ve etkisizleştirmek istiyor; bu hareketin nefes alacağı hiçbir alan bırakmak istemiyor. Bu açıdan Avrupa'daki halkımız on yıllardır olduğu gibi bundan sonra da Özgürlük Mücadelesinin nefes alanlarından biri olma gerçeğini daha etkili bir biçimde göstermelidir.

'AVRUPA'DAKİ HALKIMIZIN GÖREV VE SORUMLULUKLARI DA ARTIYOR'

Orada iki milyon Kürt var, Kürt Özgürlük Hareketi'nin önemli bir tabanı var. Tabii ki bu halk meşru ve demokratik bir mücadele yürütecektir. Örgütlenmeleri demokratik ve meşru olacaktır. Bunu zaten şimdiye kadar böyle yapıyorlar. Oradaki Kürt halkı Avrupa'daki herhangi bir topluma - buna Türk toplumu da dahildir- zarar verici bir yaklaşım içinde olmamıştır. Esas olarak Türk devletinin baskılarına, zulüm politikalarına, katliamlara ve saldırılarına karşı örgütlü protestolarda bulunmuştur. Kürdistan halkına yöneltilen ağır saldırılar karşısında demokratik tepki haklarını kullanmıştır. Kuşkusuz bundan sonra da demokratik duruşunu sürdürecektir. Avrupa'daki halkımız Türk devletinin ve diğer sömürgeci güçlerin Kürt halkına karşı yürüttüğü baskılara karşı seyirci kalmaz. Avrupa'daki halkımızın örgütlü olamaması, mücadele etmemesi için hiçbir gerekçe ve engel yoktur.

Türk devleti kendi bulunduğu alanda her türlü zulüm ve baskıyı yaparak, bütün yurtseverleri tutuklayarak, örgütlülüğünü dağıtarak, her türlü tehdit ve şantaj politikasını izleyerek mücadeleyi kendisine göre engellemeye çalışıyor. Kuşkusuz başta Almanya ve Fransa olmak üzere Avrupa devletlerinin halkımızın örgütlenmesine ve demokratik mücadelesine karşı olumsuz yaklaşımları sürmektedir. Ama Avrupa'daki devletler Türkiye gibi o kadar keyfi ve açık baskıcı tutum takınmazlar. Tamam, siyasal bir yaklaşım gösteriyorlar, Türk devletini memnun etmek için baskı uyguluyorlar. Ama Avrupa'daki halkımız bütün bunları aşarak örgütlü ve demokratik mücadelesini yürütebilir. Türk devletini teşhir edebilir. Özgürlük Mücadelesine her türlü moral değerleri verebilir. Bugüne kadar sürdürdüğü destekleri daha da arttırarak sürdürebilir. Eğer Türk devletinin bu kadar saldırısı varsa ve ezme politikasında bu kadar ısrarlıysa, en az onun kadar Kürt halkı da ısrarlı olmalı, onun saldırısı kadar Kürt halkı da dirençli, örgütlü ve fedakâr bir direniş sergilemelidir.

Bu açıdan önümüzdeki dönemde Avrupa'daki halkımızın geçmiş yıllardan daha farklı bir mücadele içinde olması gerekiyor. Artık geçmiş yıllardaki gibi rutin bir mücadeleyle görev ve sorumluluklarını yerine getiremez. Bugünkü mücadelenin varlık-yokluk mücadelesi olduğunu iyi görmek gerekiyor. Özgürlüğe yakın olduğumuz kadar varlığımızı tehdit eden bir saldırı altındayız. Geçmişte zaman zaman rutin yaklaşım gösterildi. Belli festivaller, yürüyüşler ve toplantılar olduğunda harekete geçiliyordu. Artık bu tarzla dönem ihtiyaçları karşılanamaz. Özellikle gençliğin bu konuda öncülük yapması lazım. Önemli ve dinamik bir gençlik potansiyeli var. Bu gençlik sadece gençlik örgütlenmeleri ve eylemleriyle yetinemez. Gençlik hareketinin tüm halk hareketine öncülük yapma sorumluluğu, bütün eylemlerde en önde olma sorumluluğu vardır. Önderliğin ideolojisini özümsemeye ve taşırmaya, eylemlere öncülük yapmada, her türlü çalışmanın fedakâr gücü olmada, gerillaya katılımda, özcesi bir bütün olarak mücadeleye katılımda gençlik rolünü oynayacak ve sorumluluklarını yerine getirecektir.

'TÜRK DEVLETİ AVRUPA'DAKİ KÜRT BASININI DA ORTADAN KALDIRMAK İSTİYOR'

Türk devletinin Avrupa'daki örgütlenmemizi daraltmak ve dağıtmak istediği görülüyor. Avrupa'da yayın yapan Kürt basın yayın kurumları ortadan kaldırılmak isteniyor. Ekonomik ve siyasal çıkarlar için Türk devletine yardım eden Avrupa devletleri bu kadar saldırganlık içindeyse, Avrupa'daki halkın örgütlülüğünü, dayanışmasını ve direnişini etkisizleştirmek istiyorlarsa, o zaman onların önem verdiği kadar Avrupa kitlemiz de kendine önem vermeli, mücadelesinin anlamını ve önemini bilerek daha aktif olmalıdır. Dün verdiği değerler ve emeklerin anlamlı olması için mücadelenin başarıya gitmesi gerekir. Yoksa dün emek verdik, her türlü katkımızı sunduk, mücadelenin dış dünyaya açılan nefesi olduk, çocuklarımızı verdik, çok şey yaptık demek, bununla yetinmek doğru değildir. Mücadele başarıya ulaşana kadar sorumlulukların yerine getirilmesi gerekir. Çünkü bütün emeklerimizin anlamlı hale gelmesi başarıdan geçer. Eğer Türk devletinin ve tüm sömürgeci güçlerin politikalarını boşa çıkaramazsak, o zaman bütün emekler boşa gider. O halde halkımız

kendi emeğine sahip çıkma açısından olsa dahi önümüzdeki dönemde hareketli olmalı, Türk devletinin her türlü zulmüne ve baskısına karşı tepkisini ortaya koymalıdır.

Tabii ki Avrupa'daki halkımızın ve demokratik kurumların başka bir görevi daha vardır: Avrupa'daki siyasi güçleri ve toplumu etkileme, bu yönüyle hem devletlere, hem partilere, hem sivil topluma, hem de halka yönelik bir diplomasi faaliyetini yürütme görevi bulunmaktadır. Hem mücadelenin bütün alanlarında yurtsever görevlerini yerine getirecek, hem de bu diplomatik mücadele içinde yer alacaktır. Kuşkusuz ne kadar örgütlü olursak, ne kadar demokratik mücadeleyi yükseltirsek, siyasi etkimiz ve toplumları etkileme gücümüz de o kadar artar. O bakımdan diplomatik çalışmalarla mücadeleyi bütünlükle ele almak lazım. Yoksa sadece diplomatik çalışmalarla olmaz. Ama Avrupa gibi bir yerde bu kadar gücümüz varsa diplomatik çalışmasız da olmaz. Yani her türlü çalışmayı önemli görmek, herkesin kendi yeteneğine göre çalışmaların içinde yer almasını sağlamak gerekmektedir. Örgütlülük sadece bazılarına, belirli bir kesime bırakılacak bir çalışma değildir. Geçmişte cephe çalışanı dediğimiz bilinçli halkımızın, toplumun doğal önderlerinin de bu mücadelenin içinde aktif yer alması gerekiyor. Onlar olmadan Avrupa'da halkımız örgütlü olamaz. Onlar olmadan demokratik bir sistem kurulamaz.

Halkımızın gündemi hemen hemen tüm parçalarda sıcaktır. Halkımız da gelişmeleri takip ediyor. Avrupa'daki Kürt demokratik kurumlarının bu gelişmelere duyarlı olduğunu biliyoruz. Zaten son zamanlarda bu duyarlılık artmıştır. Bu duyarlılığı büyük bir özgürlük mücadelesi yürüten bir halkın duyarlılığı olarak görmek gerekiyor. Türk devleti başta olmak üzere sömürgeci güçler halkımıza karşı tehlikeli bir saldırı ve dayatma içindeler. Bu öyle sıradan bir tehlike değildir. Bütün dünyayı aldatarak, herkesi aldatarak, Kürtleri egemenlik altına alıp 20.yüzyıldaki soykırım sistemini yeniden sürdürmek istiyorlar.

Türk devletinin politikası değişmemiştir. AKP'nin çözüm politikası yoktur. Hatta öncekilerin meşruiyeti ve inandırıcılığı ortadan kalkmıştı. AKP şimdi beklenti yaratarak, çözeceğim diyerek, oyalayarak bize karşı mücadeleyi sürdürüyor. Bunun için iktidarda tutuluyor. Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı oynayacağı rolü olmasaydı şimdiye kadar ayakta kalamazdı. Bir yandan iç güçlerin, diğer yandan dış güçlerin çıkarı AKP'yi iktidara taşımıştır. Hem dış dünyada kullanıyorlar, hem de içerideki güçler Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı psikolojik savaş yürütecek ve en etkili sonuç alacak güç olarak AKP'yi görüyor ve üzerimize sürüyorlar.

Kuşkusuz mücadelemizle AKP'nin de ipliğini pazara çıkardık, maskesini düşürdük. Onun da klasik politikaları yeni koşullarda sürdüren bir siyasi güç olduğunu gözler önüne serdik. AKP Türk devletinin en son kullandığı silah durumundadır. Onu da işlemez hale getirecek imkanlara kavuşmuş durumdayız. Mücadelenin en önemlisi ideolojik mücadeledir, psikolojik savaştır, hakikatler savaşıdır. Kimin hakikati güçlüyse o kazanır. Bu bakımdan AKP'nin demokrasi, özgürlük, eşitlik ve adalet anlamında bir hakikati olmadığını, bu konuda kendine demokrat, kendine Müslüman olduğunu ortaya koyduk. Bu gerçekliğin ortaya çıkarılması her türlü saldırısına rağmen mücadelemizi başarıya götürecektir. Kuşkusuz bu da mücadelesiz olmaz. Çok güçlü bir mücadele yürütürsek boşa çıkarabiliriz. Yoksa AKP Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye ederek Kürtleri yeni bir soykırım sistemi içine almadaki ısrarını sürdürecektir. Nitekim her alandaki saldırılarla bu ısrarı görülmektedir.

'TÜRK DEVLETİ SINIR ÖTESİ HAREKATTAN ZİYADE KDP ÜZERİNDE BASKI YAPMAYI DENEYECEK'

*** Türk ordusu bahar aylarıyla birlikte yeniden sınır ötesi bir operasyonu gündeme getirebilir mi? Askeri olarak şu anki durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?**

- Türk ordusunun bahar aylarıyla birlikte bir sınır ötesi hareket yapacağını düşünmüyoruz. Onun bütün derdi içeride halkı sindirmek, yine fırsat bulursa içeride gerilla güçlerine yönelik hareketler yapmaktır. Medya Savunma Alanlarında ise daha çok dış güçlere baskı yaparak, KDP üzerinde baskı uygulayarak hareketimizi sıkıştırmaya çalışmaktır. “Operasyon yaparız, Medya Savunma Alanlarına gireriz” gibi yaklaşımlar Güney Kürdistan üzerinde şantaj olduğu gibi, Kürt Özgürlük Hareketi’ni ve gerillayı savunmada tutma yaklaşımlarıdır. Çünkü gerilla etkili harekete geçtiği taktirde çaresiz kalacağını biliyor. İsteddiği kadar tekniği olsun, istediği kadar dış desteği olsun, gerilla her koşul altında tarzını ve taktiklerini değiştirerek kendini yaşatan ve mücadele eden bir güçtür. Türk devleti on yıllardır dünyadaki her türlü tekniği almasına, her yıl biraz daha teknik ve biraz daha para demesine rağmen sonuç alamamıştır. Gerilla karşısında başarısız kalanlar, şimdi şu tekniği alırsak, ordumuzu şöyle geliştirirsek gerillanın sonunu getiririz diyorlar. Karşısındaki tekniğin gücü ne olursa olsun, gerilla sürekli geliştirdiği yeni hareket ve vuruş tarzıyla karşısındaki gücü yıpratmasını bilmiştir. Bu bakımdan Türk devletinin esas çabası gerillayı hareketsiz kılmak, kendi mevzilerinde tutmaktır. Bunun için sürekli sınır ötesi operasyonları gündeme getirmektedir.

Geçen yaz gördüğümüz gibi sürekli sınır ötesi operasyondan söz etmiş, ama buna cesaret edememiştir. Çünkü Türk devletinin teknik kullanımı dışında askeri gücüyle sonuç alacak bir kapasitesi yoktur. Medya Savunma Alanlarına yönelik saldırının da sadece teknikle sonuç alması ve etkili olması mümkün değildir. Zaten tekniği her zaman kullanıyor. Keşif uçaklarının verdiği bilgilerle hava saldırıları sürekli yapılmaktadır. Türk devletinin sınır ötesi saldırıları bitmemiş ki! Günlük, saatlik olarak sürüyor. Yapılacağını söylediği şey ordusuyla girmek, kimseyi bırakmamak, etkisizleştirmektir. Açıktır ki Türk askerinin bu yönlü savaş kapasitesi kalmamıştır. Türk ordusunun askeri güçlerinin Kürdistan’ın gerillaya elverişli coğrafyasında gerillaya karşı mücadele etmesi ya da girse bile uzun süreli kalması mümkün değildir. Bu açıdan biz Türk ordusunun bahar aylarıyla yeni bir sınır ötesi hareket yapmasını beklemiyoruz. Sınır ötesi bir hareket bekleyerek gerilla güçlerinin savunmada kalması, gerilla güçlerinin önemli bir kısmının mücadele dışında kalması gibi bir yaklaşım gösterilmeyecektir.

Kuşkusuz Medya Savunma Alanlarına yönelik herhangi bir saldırıya karşı tedbirler alınacaktır, ama Türk ordusu gelecek, operasyon yapacak, şöyle vuracak, böyle kıracak gibi bir beklentiyle hareket etme durumumuz yoktur. Aksine Türk devletinin bahar aylarıyla birlikte gerillanın harekete geçeceği kaygısını taşıdığını biliyoruz. Yeni dönemde ciddi bir savaş ortaya çıktığında, Türk devletinin hem askeri hem de polisiyle gerilla karşısında önemli bir sıkışıklık yaşayacağı görülecektir. Gerilla tarzı ve tutumuyla Türk devletinin aldığı tüm tedbirleri aşacaktır. Şu anda bizim bir sınır ötesi operasyon beklentimizden çok, Türk devleti gerillanın direnişini düşünmektedir. Bir yandan demokratik çözüm için adım atmamada ısrar ediyor, askeri ve siyasi operasyonlarla Kürt Özgürlük Hareketi’ni tüketmeyi düşünüyor, diğer yandan gerillayı nasıl durduracağı, gerilla karşısında yaşayacağı çaresizliği nasıl giderebileceği kaygısını yaşıyor. Türk devleti geline aşamada bir çıkmazı yaşamaktadır.

Askeri olarak gerillanın zaten yaz boyu üstünlüğü ortaya çıktı. Bunu herkes kabul etti. Geliyê Tiyare’de gerillanın tedbirsizliği ve karşısındaki gücü ciddiye almaması sonucu 35 kayıp verildi. Yine bazı yerlerde verdiğimiz kısmi kayıplar oldu. Bunlar savaş ortamında her zaman olabilecek kayıplardır. Son iki üç yıl içinde savaşın dozu biraz düşmüştü. Çünkü biz ateşkes halindeydik. Ordu operasyon yapıyor, fırsatını bulduğunda gerillayı vurmaya çalışıyordu. Ama şimdi o tek taraflı ateşkes bitti. Şimdi sadece fırsat bulduğunda değil, sürekli bir operasyon yaparak kendine göre gerillaya darbe vurmaya çalışmaktadır. Bunun sonucu çatışmalar şiddetlenmekte, kayıplar da belirli düzeyde artmaktadır. Şunu belirtelim: Son dönemde verdiğimiz kayıplar savaşın sürdüğü herhangi bir yıldaki kayıplardan daha azdır, fazla değildir. Bu açıdan Türk devletinin öyle vurduk, çok azı kaldı gibi söylemleri doğru değildir. Psikolojik savaş gereği bu tür söylemleri arttırmışlardır. Psikolojik savaşla gerilla karşısında üstün olduklarını göstermeye çalışıyorlar. Kuşkusuz gerilla

kayıpları olmuştur, ama onların dediği gibi bu kayıplarla gerillanın sarsılması ve mücadele gücünden düşmesi düşünülemez. Yaşanan kayıplar tedbirsizlik sonucu gerçekleşen, üzüldüğümüz ve olmaması gereken kayıplardı. Bu kayıpların olması Türk devletinin başarısını göstermez. Bu dönemde verdiğimiz kayıplar savaşın şiddetlendiği dönemlerde ortaya çıkmış kayıplardır. Kaldı ki, Türk ordusunun kayıpları gerillanın kayıplarının çok çok üstündedir. Zaten geçen aylar konum olarak gerillanın büyük bir inisiyatifi ve etkinliği vardı, asker ve polis karakollarından çıkamıyordu. Ama Geliyê Tiyare'deki 35 kayıpla Türk devleti bunun propagandasını yapıp yaz boyu yaşadığı moral bozukluğunu biraz gidermeye çalışmıştır. Bilinmelidir ki, propagandayla gerçekler değiştirilemez. Gerilla her dönemden daha fazla direnişi yükseltecek iradeye, inanca ve kapasiteye sahiptir.

'AKP ÇÖZÜM ÜRETİYOR, KÜRTLERİN ÇÖZÜMÜNE İSE SALDIRIYOR'

*** Siyasi soykırım operasyonları artarak devam ediyor. Türk devleti bu gözaltı ve tutuklamalarda serhildanları ve Demokratik Özerkliğin inşasını mı engellemek istiyor? Bu hükümet bu saldırıları daha nereye kadar götürebilir? Kürtler nasıl bir duruş sergilemeli?**

- Siyasi soykırım operasyonlarının güncel nedenleri de vardır. Ama esas olarak Kürt Özgürlük Hareketi'nin etkisizleştirmesini hedefliyor. Dolayısıyla demokratik özerkliğin inşası engellenmek isteniyor. Kürt sorununda çözüm politikası olmayan bir hükümetin bundan başka yapacağı bir şey yoktur. Ya Kürt sorununu çözecek ya da varlığını ve özgürlüğünü dayatan Kürt halkının direnişini kırmaya ve kendi politikasını kabul ettirmeye çalışacaktır. AKP Hükümetinin şimdi yaptığı budur. Kendini güçlü hissediyor, dış destek aldığını düşünüyor, içeride kimi işbirlikçiler bularak kendi politikasına meşruiyet sağlayacağını ve PKK'yi tasfiye etmede fırsat bulacağını hesaplıyor. Bu nedenle yükleniyor. Gerçekten bir demokratik çözüm politikası olsaydı, hareketimizin ve Önder Apo'nun makul yaklaşım gösterdiği ve protokollerle çözümü kolaylaştırdığı ortamı değerlendirirdi. Kürt sorunu gibi Türkiye'nin temel bir sorunu söz konusu olduğunda, hiçbir engel ve bahanenin anlamı kalmaz. Devlet bir irade ve kararlılık ortaya koyar, bunu topluma da, Meclise de götürür. Devlet ile hükümet böyle bir irade ortaya koyduktan sonra çözümün önünde hiç kimsenin durması mümkün değildir. Türkiye toplumu hâlâ devletçi toplumdur; devleti baba gören, devlet ne derse gereklerini yerine getirmeye çalışan toplumdur. Devlet Kürt sorununu çözmeye ve demokratikleşme kararı aldı da Türkiye toplumu karşı mı çıktı? Böyle bir şey yoktur. Türk devleti Kürt sorununun çözümüne karar verdiğinde toplum da, Türkiye'deki siyasi güçler de bunu kabul eder. Bu bakımdan "Türkiye'nin Batısını da düşünmemiz lazım, orayı ikna etmemiz lazım, bu nedenle hemen olmaz" gibi yaklaşımlar kesinlikle demagojidir, toplumu kandırmaktır. Kendi çözümsüz politikalarına kılıf bulmak, zamana yayma gerekçesi bulup tasfiye politikalarını sonuca götürmektir. Bu yaklaşımların kabul edilmesi mümkün değildir.

Türk devleti demokratik özerkliği kabul etmiyor. Kürtlerin kendi kendini yönetmesini kabul etmiyor. Bunu açıkça ortaya koymuştur. Demokratik özerklik ilan edilir edilmez buna sert tepki göstermiştir. Saldırıların arttırmasının esas nedeni budur. Kendi çözüm politikası olmadığı gibi, Kürt halkının kendi demokratik kurumlaşmalarıyla demokratik özerkliği fiili olarak inşa etmesini de kabul etmemektedir. Bunu Türkiye'nin bölünmesi olarak görmektedir. Hatta kendi çözümsüzlüğüne gerekçe bulmak için "PKK kendisi için egemenlik alanı, iktidar alanı istiyor" gibi demagojiler ve saptırmalarla demokratik özerkliği reddetmekte ve inşasını engellemek için bu saldırıları yürütmektedir. Tabii bu bir yönüdür. Esas yönü Kürtlerin iradesini kırmaktır. Kürtlerin varlığını koruma ve özgürlüğünü kazanma mücadelesini geriletmek ve kendi istediği anayasayı ve siyasal düzeni Kürtlere kabul ettirmek istiyor. Aslında sistemde belirli rötüşlerle Kürtleri yeni siyasi egemenlik ve kültürel soykırım sistemi içinde tutmak istiyor. Tutuklamalar yaparak Kürt toplumunu buna rıza gösterir hale getirmek istiyor. Tutuklamalar yaparak Kürt demokratik

siyasetinin iradesini kırmak, hatta bölüp parçalamak, böylelikle kendi öngördüğü sistemi kabul ettirmek istiyor. Kürt halkının mevcut örgütlülüğünü, bilincini ve duruşunu kıramazsa kendi politikalarını kabul ettiremeyeceğini görüyor. Yeni siyasi egemenlik ve kültürel soykırım politikalarını kabul ettiremeyeceğini görüyor. Kendine göre çözüm dediği tasfiye politikalarını kabul ettiremeyeceğini görüyor. Bu nedenle kendi politikaları önündeki engelleri temizlemeye çalışıyor. Bütün saldırıların amacı budur.

Dikkat edilirse saldırılar 2009 seçimlerinden sonra başlamıştır. 2009 seçimlerinde Kürt halkının iradesini ve gücünü görmüşlerdir. Bu halka kendi politikalarını kabul ettiremeyeceklerini anladıkları için saldırmışlardır. Yine Barış Gruplarının dönüşünden sonra halkın coşkulu karışmasını, Kürt halkının iradesini, duygusunu ve örgütlülüğünü görmüşler, bu halka kendi politikalarını kabul ettiremeyeceklerini düşündükleri için saldırılarını daha da arttırmışlardır. Bütün bu saldırıların nedeni kesinlikle Kürt halkının iradesini kırıp kendi politikalarını kabul edecek bir toplum yaratmaktır. Saldırıların da bu amaca ulaşana kadar sürdürecektir. Diğer bütün nedenler bahanedir, hepsi gerekçedir. Hepsisi saldırılarına meşruiyet kazandırmak için uydurulmuş psikolojik savaş argümanlarıdır. Bu saldırıların durdurulmasının tek yolu, bu amaçlarına ulaşamayacağını AKP'ye göstermektir. Yoksa AKP'nin bu politikasından vazgeçmesi, dolayısıyla saldırıları durdurması beklenmemelidir.

Tüm Kürtler AKP Hükümetinin bu gerçeğini görmelidir. AKP Hükümetinin çözüm politikası yoktur. Bu bakımdan Kürtler bu politikaya karşı ancak birlik içinde olurlarsa karşı durabileceklerini, AKP'nin politikalarını boşa çıkaracaklarını ve devleti Kürt sorununun çözümüne zorlayacaklarını iyi bilmelidir. Tabii sadece birlik yetmez, bu birliğe dayalı direnişin geliştirilmesi gerekir. Kürt sorununu şiddetle çözemeyeceğinin AKP'ye gösterilmesi gerekir. AKP'ye bazı rötuşlarla yapacağı anayasayla bu sorunu hal edeceğini sanmasının büyük yanılgı olduğunun gösterilmesi gerekir. Kürt halkının varlığını anayasal güvenceye almayan, kendi kendini yönetim hakkını tanımayan, kendi kimliği ve kültürüyle örgütlenmesini ve anadilde eğitimini kabul etmeyen bir anayasanın reddedileceğini göstermeleri gerekir. AKP işte bu tutumu takınanların iradesini kırmak istiyor. Zaten sorun buradan kaynaklanıyor. Kürtlerin böyle bir irade ve taleple karşılarına çıkmasını istemiyor. Bu nedenle bu kadar tutuklamalar yapıyor, saldırılar yapıyor ki Kürtler bu taleplerinden vazgeçsin, önlerine atılacak kırıntıları kabul etsin. Bülent Arınç "Kürtlerin haklarını vereceğiz" diyordu. Bunun diğer anlamı, AKP ne verirse Kürtler kabul etsindir. Zaten Meclisteki konuşmasını daha sonra bu çerçevede açığa kavuşturmuştur. Bütün saldırıların amacı budur. Bu gerçeği herkes bilmeli, ona göre birliğini geliştirip mücadelelerini yükseltmelidir.

'DEVLET ROBOSKİ'DEKİ SUÇLULARI AÇIĞA ÇIKARMAZ; KALDI Kİ, KENDİSİ SUÇ ORTAĞIDIR'

*** Roboski katliamının Devlet tarafından yapıldığı kabul edilip sorumluları açığa çıkarılıp özür dileneceğine bir yanlışlık gibi gösterilmektedir. Ya da AKP yandaşı basın tarafından "derin devlet ve PKK'nin ortak işidir" değerlendirmeleriyle katliam muğlaklaştırılmaya ve sorumluları aklanmaya çalışılmaktadır. Faillerini ortaya çıkarmaktan çok, tazminatla susturma politikası izliyor. Hükümetin bu konudaki tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?**

- Dikkat edilirse 35 insan katledilmiş, ama katliam sıradanlaştırılmıştır. Geçmişte insanlar mitinglerde vuruluyor, yürüyüşlerde öldürülüyordu. Polis ve askerın öldürdüğü bu insanlar bir süre sonra unutuluyordu. Aynı yaklaşım şimdi Roboski katliamında da gösterilmektedir. Halbuki Roboski katliamı devletin Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı yürüttüğü imha konseptinin parçası olarak gündeme gelmiştir. Öyle tesadüfen, yanlışlıkla gerçekleşen bir olay değildir. Herkes yanlışlıkla olamayacağını söylüyor. Yanlışlıkla olamazsa o zaman bir amacı vardır. Amaç gerillanın merkezi olan Botan bölgesindeki halkı sindirmektir. Bunun için rahatlıkla insanlar öldürülmüştür.

Roboski katliamı devlet politikası gereği devlet kurumları tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu açıdan Selahattin Demirtaş'ın sorduğu soru yanlış değildi. Demirtaş Başbakan'a "İçlerinde PKK'liler var, vuralım mı diye soruldu mu sorulmadı mı? Sen de vur dedin mi, demedin mi?" sorusunu yöneltmişti. Başbakan buna cevap vereceğine Demirtaş'a küfretti. Hem suçlu hem güçlü denilen bir tavır sergiledi. Tabii ki Başbakan bu katliam emrini kendisinin verdiğini de, devletin katliamı bilinçli yaptığını da kabul etmeyecektir.

Her şey açık olmasına, grubun PKK ile ilgisi olmamasına, hepsinin köylü olduğunu kendileri de söylemelerine rağmen, AKP yandaşı basında neden hâlâ "İçlerinde altı PKK'li de vardı, öldürüldüler, bunun intikamını alacaklar" deniliyor? Neden hâlâ ısrarla "PKK ile derin devlet arasındaki bir işbirliği sonucunda böyle bir katliam yaptırılmıştır" deniyor? Neden bu tür haberler çıkarılarak olay muğlaklaştırılıyor? Bunun bir nedeni olmalıdır. Bu tür haber ve değerlendirmeler açıktan açığa AKP'yi temize çıkarmanın bir yoludur.

Aslında esas değerlendirme birinci gün yapılmış ve gerçek açığa çıkmıştır. Olayın olduğu gün ne söylenmiştir? "Bahoz Erdal'ın adamlarıyla birlikte kuzeye geçip eylem yapacak istihbaratı alınmış, bu nedenle böyle bir hava saldırısı olmuş, bu köylüler vurulmuş" haberleri bütün basında yer almadı mı? Bu yönlü değerlendirmeler fazlasıyla yapılmadı mı? MİT böyle bir istihbaratın olduğunu kabul ediyor. Ancak on gün önce böyle bir istihbarat vardı diyor. Zaten bazı istihbarat bir hafta, on gün, bir ay önce alınır, zamanı geldiğinde gerekleri yerine getirilir. MİT böyle bir istihbarat almış. Yanlıştır, ama Türk devleti için çok önemli görülecek bir istihbarattır. "Bahoz'un adamlarıyla geçtiği sanılarak vuruldu" deniliyordu. Tabii ölenlerin içinde PKK'liler olmadığı için vurulanların tümünün köylü olduğunu kabul ettiler. Ama içinde PKK'liler olduğu düşünülerek vurulduğu tezini kabul etmediler. Şimdi kamuoyuna soruyorum: Eğer istihbarat gerçek olsaydı Türk devleti bu kabileyi vurur muydu vurmaz mıydı? İçinde Bahoz ya da başka önemli PKK'liler olsaydı, bu devlet 'vurun' demez miydi? Birkaç kişi vurulduğunda psikolojik savaş gereği sürekli gündemde tutanlar, bununla psikolojik üstünlüğü sağlamaya çalışanlar böyle bir bilgi geldiğinde ya da sorulduğunda vurun demezler miydi? Derlerdi ve demişlerdir. İşin gerçeği budur. Türk devleti Bahoz da olsa, başka PKK'liler de olsa bir sivilin ölmemesi için böyle bir kabileyi bombalamazlardı demek, toplumun gözüne bakarak alay etmektir. Türk devleti Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek için nice sivilleri öldürmüştü, nice katliamlar yapmıştır. Uzağa gitmeyelim, Kandil'de yol ortasında bir sivil araba vurularak Kandil'in boşaltılmasına çalışılmadı mı? Ya da köylülerin PKK'ye karşı çıkması için yol ortasında bir sivil araba vurularak biri bebek, üçü çocuk, biri hamile kadın yedi kişi katledilmedi mi?

Öyle dedikleri gibi "Sivil olursa öldürmeyiz, öyle bir emir vermeyiz, içinde PKK'liler olsa bile yapmayız" gibi şeyler doğru değildir. Bunlar büyük tepki alan katliamdan sonra yapılan tartışmalar ortamında söylenen şeylerdir. Türk devletinin böyle bir yaklaşımı olmadığı bilinmektedir. Buradaki insanlar değersiz görülüyor. Devletin ne kadar güçlü olduğunu, gerillayı imha etmede ne kadar kararlı olduklarını göstermek için -ister içinde Bahoz Erdal'ın olduğunu düşünerek ister düşünmeyerek vursunlar- siviller vurulmuştur. Sivillerin öleceği bile bile bu eylem yapılmıştır. Türk devletinin karakterinde zaten ibret için bu tür öldürmeler vardır, ibretlik katliamlar vardır, ibretlik cinayetler vardır. İbret olsun diye asmalar vardır. "Birkaç tanesini sallandır, bakalım bir daha yaparlar mı", "üzerine git, bakalım bir daha isyan ederler mi?" yaklaşımı bu devletin temel zihniyetidir. Türk devleti Kürtlere hep böyle yaklaşmıştır. Öldürme ve katliamlarla Kürtler tamamen korkutulmak istenmiştir. Yani Kürtlere "doğru durmazsanız, akıllı durmazsanız ezeriz" mesajı vermişlerdir. Bu yönüyle bu tür olaylarla sürekli Kürt halkına gözdağı verilmiştir. Türk devleti böyle bir devlet geleneğinden geliyor. Bu devlet geleneğinin hâlâ devam ettiği açıktır.

Devlet değişmiş, AKP değişmiş gibi bir şey yoktur. Bir ülke için en büyük demokratik gelişme idamın kaldırılması değil midir? AKP'nin demokratik adım saydığı tüm şeylerden daha değerli

değil midir? Bu gerçek ortadayken, Başbakan seçim öncesinde “Biz olsaydık Abdullah Öcalan’ı asardık” demedi mi? Psikolojik savaş gereği söylemlerde kimi değişiklikler vardır. Ama uygulama böyle değildir, politikalar ve amaç değişmemiştir. Yeri geldiğinde her türlü uygulamayı yapacak yaklaşım bu devlet zihniyetinde vardır. Bu açıdan Roboski suçlarının açığa çıkarılması mümkün değildir. Geçmişteki olayların bazıları aydınlanabilir. Ama Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı yürütülen mücadelede askerinin ve polislerinin gücü zayıflar diye bugün gerçekleşen katliamlar ve olayların sorumluları açığa çıkarılmaz, çıkarılamaz. Nitekim AKP döneminde hangi polislerin işlediği cinayet açığa çıkarılmıştır? Gençler, çocuklar ve kadınlar öldürülmüş, ama hepsi faili meçhul kalmıştır. Bizim zamanımızda faili meçhul yok diyen, faili meçhulleri açığa çıkarıyoruz diyen hükümetin yaklaşımları ortadadır. Son yıllarda işlenen cinayetler belgelidir ve hafızalardan silinmemiştir. AKP yardakçıları belki görmezler, ama gerçek böyledir. Bu nedenle Roboski'deki suçların açığa çıkarılması beklenmemelidir. Kaldı ki suç ortağıdır.

'AKP, BENİMSEDİĞİ KONSEPT İÇİN NECDET ÖZEL'LE HER TÜRLÜ ANLAŞMAYI YAPTI'

Şöyle bir konsept benimsenmiştir: Ne olursa olsun Kürt Özgürlük Hareketi ezilecektir. Bu yönüyle Necdet Özel'le her türlü anlaşma yapılmıştır. Nasıl Kürt Özgürlük Hareketi'nin tasfiyesi temelinde Yaşar Büyükanıt'la anlaşma yapmış ve iktidar olmuşsa, Necdet Özel'le birlikte Kürtleri tasfiye etme konusunda ortak bir politika benimsenmiştir. Bu açıdan biz bu katliamda Erdoğan'a sorulduğunu, Erdoğan'ın da “İçinde PKK'liler varsa vurun” dediğini düşünüyoruz. Benimsenen tasfiye konsepti ve araçları Erdoğan'ın böyle bir onayı vereceğini ortaya koymaktadır. Çünkü devlet sert yöntemlerle ezme konseptini benimsemiştir. Bu konsepti belirleyen ordu değildir; Mili Güvenlik Kurulunda karar altına alınmıştır. Abdullah Gül çok sert bir şekilde “Cezalarını bulacaklar, düşünemeyecekleri acılar yaşatacağız” demedi mi? Bu politika ve söylemin benimsendiği yerde bu tür olayların olacağı açıktır. Artık bundan sonra bizden insaf beklemesin dedikleri bunlardır.

Özür dilemiyor, çünkü suç ortağıdır. Özür dilerse gereğini yapması gerekir. Özür dilerse o zaman suçluların açığa çıkması gerekir. Özür diler de suçluları açığa çıkaramazsa, hükümetin bir ciddiyeti kalmaz. Hükümetse sorumludur, açığa çıkarması gerekiyor. Ama bu geçiştirilmek, zamanla unutturulmak isteniyor. Ankara'nın dehlizlerinde bunlar unutulmaz deniyor. Bunlar içeriği boş psikolojik savaş söylemidir. Önemli olan şimdi açığa çıkarılmasıdır. Beş yıl sonra, on yıl sonra açığa çıkarılmasının fazla bir anlamı yoktur. Bu savaş konseptinin gereği yeni ölümler, yeni katliamlar yaşanacaktır. Kürt politikasında bu yaklaşım savaşın sürdürülmesi anlamına gelmektedir. Önemli olan şimdi açığa çıkarılıp bir daha bu tür olayların yaşanmasının önüne geçilmesidir. Yoksa yarın öbür gün hükümet bir generalin, bir albayın üzerine atacak, olay da orada bitirecektir. Hani her şeyden siyasiler sorumluydu? Türk devletinde denir ya, kol kırılır yen içinde kalır. İşte birilerinin üzerine atılacak, ama esas gerçeğin ne olduğu bilinmeyecektir. AKP Uludere konusunda böyle bir politika izliyor. Bu politika tehlikeli politikadır. Bu politika Kürtler üzerindeki imha ve kültürel soykırım politikasının sürdürüleceği anlamına geliyor.

Tazminatla susturma politikası izliyorlar. Onlara göre Kürtler için zaten özgürlük yoktur, demokrasi yoktur, onur yoktur, şeref yoktur. Dersim'de Kürtlerin nasıl tanımlandığı biliniyor: “Beyaz donlular, yaşamın anlamını bir avuç darı yemekten ibaret sananlar, bundan başka bir şey bilmeyen insanlar!” Onun için biraz para veririz, özgürlükten de, demokrasiden de, onurlarından da vazgeçerler. Kürtlere böyle bakılıyor. Bu nedenle gitmek de özür dilemektir, para vermek de biçiminde yaklaşımlar gösteriliyor.

Otuz beş insan paramparça olmuş, halk büyük bir infial halindedir. Bu sırada kaymakam gidiyor, halktan ve özellikle gençlerden tepki görüyor. Bu anlaşılacak bir durum değildir. Eskiden bir karakolda suçsuz bir kişi öldürüldüğü zaman ya da polisler toplumun kabul etmeyeceği bir iş yaptıklarında karakollar bile basılmış. Devlet bir kişi öldürdüğünde, bir süre o mahalle ve köye gidemezmiş. Otuz beş kişiyi paramparça ediyorsun, ondan sonra da insanların yanına gidiyorsun,

bilmem başsağlığı dilemek istiyorsun! Derler ya, özrü kabahatinden büyük. Bu kadar ölümden sonra halkın büyük tepkisinin olmaması mümkün mü? Bırakalım Kürdistan'da, Karadeniz'de olsaydı bile halk yine böyle tepki gösterirdi. Bunu bile bile kaymakama saldırı olayında PKK'nin etkisi varmış, teröristler bu olayı yaptırmış diler. Gidin sorun, köylüler .una inanıyor mu inanmıyor mu? Bu olayı dışarıdan gelenler ya da teröristler mi yapmış, yoksa oradaki köylüler ve gençlerin tepkisi mi olmuş? Ama ne yaptılar? Devletin kaymakamına tepki olur mu? Beşir Atalay bu tepkilerden dolayı köye girememiş. Bunun intikamını almak için o köyün gençlerini tutukladılar. Bir kısmı hâlâ içeridedir. “Nasıl kaymakama tepki gösterirsiniz? Nasıl bizim bakanımızı kabul etmezsiniz? Madem öyle size gösteririz” diyorlar. Özcesi, hem suçlu hem de güçlü olmuşlardır.

Hâlâ “Devlet böyle yapmaz, bunun içinde mutlaka birilerinin parmağı vardır” diyorlar. Başbakan ve bakanlar böyle söylemiyor, ama yandaş basın ve yardakçılar hâlâ bu iddiadadırlar. Hâlâ ne yapıp edip orada gerçekleştirilen katliam için hafifletici bir neden, bir gerekçe bulmaya ve normalleştirmeye çalışıyorlar. Bu aslında devlet nezdinde Kürt halkının canının bir değerinin olmadığını açık ifadesidir. Türkiye'nin başka bir yerinde olsa ve insanlar böyle paramparça edilseydi böyle mi yaklaşırdı? Bir kazayla bir sivilin ölmesi, gençlerin attığı bir molotof kokteyliyle (Tabii bunu doğru bulmuyoruz) bir genç kızın ölmesi her fırsatta nasıl kullanılıyor? Sen burada otuz beş kişiyi bilerek paramparça etmişsin. Sen ne kadar yanlışlık olmuş desen de, herkes bilerek yapıldığını kabul ediyor. AKP'liler görüntülere bakmışlar, hepsi köylüdür diyorlar. O köyde birçok korucunun olduğunu ve kaçakçılığın karakol tarafından bilindiğini herkes söylüyor. Yanlışlıkla vurulamayacağı özellikle belirtiliyor. Bu nedenle AKP yardakçıları “Derin devlet ve PKK işbirliği böyle bir olayın yaşanmasını sağlamıştır” diyorlar. Peki, bilinçli vurulmuş. Kim vurmuş? Devlet vurmuş. Kime bağlı, kimden emir alıyor? Hükümetten alıyor. Öyle derin devlet komplosu, AKP'ye komplo, bunların hepsi şehir hikâyesidir. İşin gerçeği ise PKK'yi tasfiye etme konseptinin gereği olarak yapılan bir katliamdır.

Cemil Bayık'tan Alevilere 'ortak mücadele' çağrısı

06 Şubat 2012

KCK Yürütme Konseyi Üyesi Cemil Bayık, hareket olarak baştan beri Alevilerin kendi kimliğiyle oldukları gibi kabul edilmesini, özgür yaşamlarının kabul edilmesini desteklediklerini belirtti. Bayık, "Alevilerin geçmişteki yanlışlıkları aşarak, başta Kürtler olmak üzere demokrasi güçleriyle daha sıkı ve geniş bir ilişki ve ittifak içine girmeleri demokrasi mücadelesinde yeni boyutlar kazandıracaktır. Buna kesinlikle inanıyoruz" dedi.

ANF'ye konuşan KCK Yürütme Konseyi Üyesi Cemil Bayık, “AKP'nin politikaları 2012 yılı boyunca daha sert yöntemler uygulayacağını ve mücadelenin sertleşeceğini gösteriyor” diyerek, bir yumuşama olursa, AKP'nin politikalarında bir değişiklik olursa bunun ancak direniş ve mücadeleyle olabileceğini vurguladı. Bayık, “Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun” ile siyasal egemenlik ve kültürel soykırımın sosyal tabanının genişletilmeye çalışıldığını kaydetti.

BAHARDA YUMUŞAMA OLMAYACAK

***Bazı çevreler baharla birlikte sürecin yumuşayacağını iddia ediyor. Bu yönlü değerlendirmeler için neler söyleyebilirsiniz?**

Bahardan sonra durumun yumuşayacağını söyleyenler ya psikolojik savaş merkezinin kalemşörları veya sözcüleridir, ya da bunların bu yönlü propagandasına inanan, kendine göre iyi niyetli ya da duyguları ve beklentisi böyle olan insanlardır. Şunu açıkça belirtebiliriz ki, AKP'nin politikaları baharda Kürt sorununun çözümünde adım atmasını sağlayacak, bu konuda yaklaşımlar gösterecek ve yumuşama yaratacak doğrultuda değildir. Aksine AKP'nin politikaları 2012 yılı boyunca daha sert yöntemler uygulayacağını ve mücadelenin sertleşeceğini gösteriyor. Bu kadar tutuklamanın olması, psikolojik savaşın bu kadar arttırılması, kimi Kürt işbirlikçilerin devreye sokulması, bunların hepsi Kürt Özgürlük Hareketi'nin iradesini kırmak üzerinedir. Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek, edemiyorsa marjinalize etmek amaçlıdır. Buradan bir yumuşama çıkabilir mi? Hayır! Kürt Özgürlük Hareketi'ni ezerse, o zaman ancak gücünün barışı ortaya çıkabilir. Bir zamanlar Roma'nın baskıyla yarattığı suskunluğu tanımlayan Pax Romana gibi, Türk devleti de Kürt Özgürlük Hareketi'ni ezmiş ve suskun hale getirmiş bir durum yaratmayı hedefliyor. Böyle bir hedefi var ve bunun bir yumuşama yaklaşımı olmadığı açıktır. Kaldı ki, bunun gerçekleşmesi mümkün değildir. AKP'nin politikaları Kürt halkının direnişini yükseltmekten ve mücadelesini geliştirmekten başka bir cevap bulamaz.

Her türlü baskı yapıldığı halde baharda yumuşama olacak demek, Kürt halkını mücadelesiz bırakma amacından başka bir şey ifade etmez. Bu tür lafların ortaya atma daha kolay tasfiye etme, daha çabuk etkisizleştirme, mücadelesiz ve direnmesiz Kürt'ün iradesini kırma ve teslim alma biçimindeki bir yaklaşımı ifade ediyor. AKP Hükümetinin Kürt sorununun çözümüne olumlu yaklaşım gösteren en ufak bir işaret yoktur. Aksine saldırılara devam edeceğiz, BDP'lilerin hepsini tutuklamaya devam edeceğiz deniyor. "KCK'li olanları tutuklamaya devam edeceğiz" demek bu anlama geliyor. Bazılarının söylediği gibi KCK var, BDP'nin içine girmiş, bu nedenle de BDP'nin tutuklanmasına neden oluyorlar yaklaşımı tamamen gerçeği saptırmaya ve tutuklamaları meşrulaştırmaya yöneliktir. BDP'yi illegal faaliyetlere sürükleyen bunlardır biçimindeki yaklaşımların hepsi saldırıların ve tutuklamaların bahanesidir. Böyle bir şey yoktur. Bunu söyleyenlerin tümü özel savaşın hizmetinde olan ve AKP'nin politikalarını meşrulaştıran kişi ve çevrelerdir.

Bu söylemlerdeki esas amaç bellidir. Eğer teslim olursanız, bizim dediğimiz gibi PKK'ye karşı çıkarsanız, bazı işbirlikçiler gibi PKK karşıtı duruma düşerseniz o zaman size yönelmez; ama PKK'ye karşı durmazsanız, sık sık söylediğiniz gibi aranızda mesafe koymazsanız başınıza bunlar gelir diyorlar. Şimdi bu yaklaşımdan yumuşama çıkabilir mi? Bu kadar demokratik siyasetin üzerine gidilip bitirilmek istenecek, gerillanın bitirilmesine çalışılacak, psikolojik savaşla her türlü kirlı kara propaganda yürütülecek, ama yine de süreç yumuşayacak! Ortam nasıl yumuşayacakmış? AKP insafa mı gelecek? İnsafa gelme gibi bir hal var mı AKP politikalarında? Bu bakımdan bunların hepsi boş sözlerdir.

YUMUŞAMA ANCAK DİRENİŞ VE MÜCADELEYLE OLUR

AKP zaten yıllardır böyle politika yürütüyor. Bir yandan her türlü baskı ve zulmü uyguluyor, diğer yandan sürekli 'sabredin, bir şeyler yapacağız' diyor. "Tamam, bazı eksiklikler ve yetersizlikler var, ama bir şeyler yapılacak" diyerek, aslında baskıcı ve zalim uygulamalarını meşrulaştırıyor, sürdürüyor. Böyle binlerce insanı tutuklayarak zindanlara doldurmuş, adım adım bütün demokrasi güçlerini susturmuştur. Bir yandan baskı yapmış, diğer yandan baskılarına karşı tepkileri azaltmak için hep böyle beklenti yaratmış ve bugünlere kadar gelmiştir. Şimdi de aynı yöntem ve taktik izleniyor. Bunun hiçbir ciddiyeti yoktur, kimse buna inanmamalıdır. Bu açıktan açığa "Ben ezeceğim, susturacağım, siz sesinizi çıkarmayın" politikasıdır.

Bir yumuşama olacaksa, AKP'nin politikalarında bir değişiklik olacaksa bu ancak direniş ve mücadeleyle olabilir. Mücadele dışında Türk devletini, AKP'yi, bu inkârcı, imhacı ve kültürel soykırımcı sistemi demokratik çözüme yanaştırmak mümkün değildir. Bir yumuşama isteniyorsa,

Kürt sorununun çözümü isteniyorsa AKP'nin politikalarına karşı çıkılmalı, AKP'nin politikalarına karşı direnen Kürt halkının yanında yer alınmalıdır. Bunun dışında hiçbir şey mevcut durumu yumuşatmaz, demokratik siyasal çözümün önünü açmaz. Bunu dost düşman herkes böyle bilmelidir.

BU KOŞULLARDA DEMOKRATİK ANAYASA YAPILABİLİR Mİ?

***Siyasi operasyonların bu kadar arttırıldığı, psikolojik savaşın bu düzeyde tırmandırıldığı bir dönemde hükümetin “yeni bir anayasa yapacağım” demesi ne kadar samimi ve gerçekçidir? Böyle bir ortamda gerçekten demokratik bir anayasa yapıla-bilir mi?**

Anayasaların nasıl yapıldığına bakmak için yapıldığı ortama bakmak lazım. Bir darbeyle yapılacak anayasanın içeriği ve biçimi farklı olur, bir partinin kendine göre yapacağı bir anayasanın içeriği ve biçimi farklı olur, topluma ve tüm demokratik güçlere dayalı olarak yapılacak bir anayasa daha farklı olur.

Esas olarak bir anayasanın nasıl yapılması gerektiği ihtiyaçtan kaynaklanır. Toplumlar da sürekli değişir. Hem yeni ihtiyaçlar ortaya çıkar, hem de eski kurumların yenilenmesi ve değişmesi gerekir. Bu nedenle anayasalar belli bir süre sonra ömürlerini ta-mamlarlar. Ya da sürekli dinamizm içinde olan ve kendini yaşamın gerçeklerine göre yenileyen bir anayasal sistem olursa, o za-man ortaya çıkan yeni ihtiyaçlar ve sorunlar karşısında derhal yeni kararlar alınır, yeni kurumlar yaratılır. Türkiye'deki anayasaların tümü aslında 1924 Anayasasının türevidir. Özü itibariyle değişmemiştir. Kuşkusuz anayasa eskisi gibi kalmamıştır. 1961'de de, daha sonraları da bazı değişiklikler olmuştur. Zaman zaman geriye gidilmiş, zaman zaman dünyadaki gelişmeleri dikkate alarak bazı yumuşamalar yapılmış, ama özü itibariyle değişmemiştir. Zaten şu anda toplumda yeni anayasa yapılma isteğinin yüksek olması da bu gerçeği gösteriyor. Geçen gün hem de AKP yandaşı bir yayın organında çizilen karikatür vardı: 1961 anayasası çok genişmiş, '81 Anayasası da çok darmış, şimdi bunun ortası bulunacakmış. Yeni anayasaya en iyimser halde böyle bakılıyor. Halbuki esas olarak Türkiye'de var olan önemli sorunlar ve bu sorunlara çözüm bulma bu ihtiyacı doğmuştur. Bunların başında da Kürtlerin ve Alevilerin sorunları gelmektedir. Bütün farklı etnik ve dinsel toplulukların özgür ve demokratik bir siyasal, sosyal, kültürel ve ekonomik yaşama kavuşması gerekir. Mevcut anayasalar 1924'ten beri 'tek devlet' esasına dayalı, 'tek millet' yaratmayı hedefleyen, bir nevi etnik ve dinsel tüm kültürleri yok etmeyi öngören birer ulus-devlet anayasasıdır. Bu nedenle Türkiye kültürler mezarlığı haline gelmiştir. Yeni bir anayasanın bunu değiştirip bütün farklı etnik ve dinsel topluluklara özgürlük tanıyacak bir sistem yaratması gerekmektedir.

Mevcut ulus-devlet anlayışı Kürtleri, Alevileri kabul etmiyor. Bu ulus-devlet anlayışı ve bunun eseri olan anayasa değişmediği müddetçe ne Kürt sorunu ne de Alevilerin sorunu çözülür. İstedığınız kadar Alevilerden bahsedin, Alevi Çalıştayları yapın, Kürt sorunu için kimi çevrelerin görüşlerini alın, sonuçta oraya çıkacak olan eskinin farklı bir biçimi olur. Bu bakımdan esas olarak 1924 Anayasasının ulus-devlet zihniyetinin yaratmak istediği toplum anlayışının terk edilmesi gerekiyor. Bu amacı hedeflemeyen hiçbir çalışmanın yeni olması düşünülemez.

Diğer yandan yapım süreci de önemlidir. Anayasa yapım süreçleri en demokratik tartışmaların olması gereken süreçlerdir. Her kesimin düşünce ve taleplerini hem de örgütlü olarak ortaya koymasının sağlanması gerekir. Şimdi böyle yapılıyor mu? Tersine toplum ve insanla dalga geçer gibi herkes düşüncesini e-mail ve site yoluyla Meclise göndersin deniliyor. Tek tek birey olarak değil, bütün toplumsal kesimlerin topluluk olarak ne istediklerini ortaya koymaları gerekir. Kürtlerden, Alevilerden, Hıristiyan azınlıklardan ve yine farklı etnik topluluklardan toplum olarak düşüncelerinin alınması gerekir. Kadınlardan, gençlerden, işçiler-den, tüm sosyal kesimlerden düşüncelerinin alınması gerekir. Daha doğrusu köylerden, sokaklardan, mahallelerden,

kasabalardan başlatılarak anayasa tartışmaları, toplantıları ve konferanslarının yapılması gerekir. Türkiye'deki düşünce ortamı yeni anayasa duyularıyla ancak böyle mayalanır. Yeni anayasa için gerekli toplumsal ruhun ortaya çıkarılması gerekir. Bu çıkarılmadan, düşüncelerinizi e-mail yoluyla gönderin, biz yaparız demek doğru bir anayasa yapım biçimi değildir. Zaten kurucu meclis niteliği de yoktur. Kurucu meclis niteliği olsa ve ona dayanarak bir seçim yapılsaydı, temsilciler öyle gelseydi, belki bu eksiklikler ve yetersizlikler bu yolla giderilmiş olurdu. Ama ortada ne bir kurucu meclis vardır, ne de bir anayasa yapımı için toplumun taleplerini yansıtan bir yol izlenmektedir.

En önemlisi de Kürt sorununda temel aktörler ezilmek isteniyor. Böyle demokratik anayasa olabilir mi? Bu şu anlama gelir: Ben bir anayasa yapacağım, ama önce kafanızı ezeceğim, siz de bu anayasayı kabul edeceksiniz! Şimdiki yaklaşım budur. Kendi düşündükleri anayasayı Kürtleri ezip zayıflatarak kabul ettirme stratejisi izlenmektedir. Bütün baskılar ve tutuklamaların amacı bir yönüyle budur. Kürt Özgürlük Hareketi'nin ve Kürt halkının iradesi kırılmak ve tasfiye edilmek, böylelikle özgürlük talepleri sınırlandırılmak isteniyor. Bu bakımdan mevcut süreçte demokratik bir anayasa yapma niyeti de, bunun koşulları da yoktur. Daha doğrusu AKP niyetini ortaya koymuyor, yeni bir anayasa gerektiği tutumunu da göstermiyor, yeni ve demokratik bir anayasa yapımının koşullarını yaratmıyor. Aksine yeni anayasa yapmanın bütün koşullarını dinamitliyor, torpilliyor, ortadan kaldırıyor.

SINIRLI BAZI DEĞİŞİKLİKLER YAPILACAK

Şimdi Kürtler ve demokrasi güçleri bu koşullarda yeni bir anayasanın yapılacağına nasıl inanacak? Mecliste 30 milletvekili var, komisyondasınız denilerek bu iş geçirilebilir mi? Bir toplumun iradesi kırılacak, temel hakları gasp edilecek, örgütlenmeleri dağıtılacak, etkisi sınırlanan Meclisteki birkaç milletvekilinin söylemiyle demokratik bir anayasa yapılacak! Her şeyden önce Meclisteki milletvekillerine de, onları seçenlere de saygılı olunmalı, onları seçenlere yönelik bu ezme, tasfiye etme ve yıldırma politikalarından vazgeçilmelidir. Ancak bu koşullarda demokratik anayasa olabilir. Yoksa Kürtlerin ezildiği, tutuklandığı bir or-tamda yapılacak bir anayasanın Kürt sorununu çözeceğine kim inanır? Demokratik zihniyeti olan her insan bu konuda kuşku duyar, inanmaz. Bu bakımdan mevcut ortamda bir demokratik anayasa yapma koşullarının var olduğunu düşünmüyoruz. Bu koşullarda demokratik bir anayasa yapılamaz. Bu koşullarda ancak Kürtlere, çeşitli topluluklara “yaptık, oldu” dayatması yapılır. Darbe anayasalarının farklı bir versiyonu gündeme gelebilir. Onlar da yapıp dayatıyor, bunları kabul edeceksiniz diyordu. Hatta 1982 Anayasasında olduğu gibi halka “kabul etmezseniz gitmeyiz, bu düzen sürer” şantajı yapmışlardı.

Şimdi sınırlı bazı değişiklikler yapılacak. Ancak bu ne Kürtlerin, Alevilerin, farklı etnik ve dinsel toplulukların demokratik ve özgür yaşamını, ne de emekçilerin ve kadınların taleplerini karşılayan bir anayasa olacaktır. Böyle bir anayasa topluma dayatılmak istenecektir. Tabii ki bunun kabul edilmemesi, teşhir edilmesi gerekir.

ÖZGÜRLÜKLERİ KISITLAYAN ÖNKOŞULLAR OLMAZ

Yeni anayasanın hangi koşullarda yapılacağından demokrasi güçleri tarafından ortaya konulması gerekir. Elbette yeni anayasa-nın olmazsa olmazları olacaktır. Bu bir koşul dayatma değil, demokratik anayasa yapmanın gereğidir. Herkesin beklentilerini dengeleme adı altında Kürt sorununu çözmeyen, Kürt kimliğini, kendi kendini yönetmesini ve anadilde eğitimini tanımayan bir anayasa nasıl yeni olabilir? Özgürlükleri kısıtlayan önkoşullar olamaz. Ama özgürlüklerin genişlemesi açısından olmazsa olmaz talepler bir önkoşul değildir. Gerçekten Türkiye'nin demokratikleşmesi ve Kürt sorununun çözümü isteniyorsa, özgürlükleri kısıt-layan önkoşulların, önyargıların ortadan kaldırılması gerekiyor. Özellikle Kürt sorununun çözümü konusunda her türlü çözüme açık olunması gerekiyor. Tabii ki bu konuda Kürt halkının ve demokrasi güçlerinin talebi de bellidir.

“AKP'ye de oy veren Kürtler var; onların talebi böyle değildir” denilerek Kürtlerin taleplerine olumsuz yaklaşım gösterilemez. Bu tür yaklaşımlarla Kürt sorunu çözülemez. Bu açıktan açığa “Sizi 80 yıldır asimile etik, bazı Kürtleri devlet politikalarına bağ-ladık, onların böyle talepleri yoktur, o bakımdan siz de talep etmeyeceksiniz” diyerek Kürtlerin temel demokratik haklarını red-detmek demokratik bir yaklaşım değildir. Her şeyden önce Türk devleti geçmişiyile hesaplaşacaksa, geçmiş yanlıssa, geçmişte yürütülen bu asimilasyon, yok etme ve eritme politikalarının sonuçları konusunda da özeleştirililecektir. Geçmiş politikaların olumsuzluklarını giderme sorumlulukları da vardır. Asimile edilmiş bütün Kürtlerin yeniden kendi dilleri ve kültürleriyle yaşama imkanlarına kavuşturulması açısından pozitif ayrımcı bir yaklaşımın gösterilmesi gerekir.

DERSİMLİLER YENİDEN DİLLERİNİ ÖĞRENMELİ

Biz onları erittik, yok ettik, bu nedenle artık onlar için Kürt ve Kürtlükten söz edilemez denilerek yüz yıllık politikalar meşrulaştırılamaz. Bu demokratiklik değildir. Tamam, Türkiye'nin sınırları değişmeden birlik içinde sorun çözülmeli; ama o asimilasyon politikasının yarattığı olumsuzlukların da giderilmesi gerekiyor. Şimdi Dersim'de kaç kişi Zazaca biliyor? Neredeyse asimile edilmiş. Tabii bütün Dersimlilerin yeniden dillerini öğrenmeleri gerekiyor. Amed'de, Urfa'da herkesin dilini öğrenmesi gerekiyor. Bu da ancak anadilde eğitimle gerçekleşir. Kamusal alanda Kürtçenin ve diyalektlerinin kullanılmasının güvenceye alınması gerekir. Yoksa asimile ettik, bu bizim için kazanılmış bir hak, kazanılmış mevzidir denilemez. Bu ‘kazanılmış mevzilere’ dayanarak, “Bakın, bazı Kürtler de AKP'ye oy veriyorlar; bunlar özerk yönetimi, kendi kendilerini yönetmeyi, anadilde eğitim ve kamu alanında Kürtçenin kullanılmasını istemiyorlar” denilemez. Bu yönüyle yeni anayasa konusu önemlidir. Kesinlikle demokratik olmayan, Kürt sorununun köklü ve kalıcı çözümünü sağlamayan bir anayasanın Kürtler için meşruiyeti olamaz. Kürt sorununu çözmeyen, kimliğini, kendi kendini yönetmesini ve anadilde eğitimini tanımayan, Kürtçenin kamusal alanda ve yaşamın her alanında kullanılmasının önündeki engelleri kaldırmayan bir anayasanın Kürtler için meşruiyeti olamaz. Bunun açıkça ortaya konulması gerekiyor.

ALEVİLERİN OLDUĞU GİBİ KABUL ETMEYEN ANAYASANIN MEŞRUIYETİ OLMAZ

Alevilerin olduğu gibi kabul edilmesini sağlamayan bir anayasanın Alevler için bir meşruiyeti olamaz. Bütün etnik ve dinsel toplulukların düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü, kendi kimlikleriyle yaşama özgürlüğünü tanımayan bir anayasa yeni ve demokratik olamaz. Kürtçe öğretim mi olsun, nasıl olsun diye tartışıyorlar. Böyle olabilir mi? Bir halkın dili varsa onun anadilde eğitimi de olacaktır. Bunun tartışılması bile antidemokratiktir, ayıptır. Bülent Arınç ve Hüseyin Çelik'in “Kürtçe okuyup da karınlarını mı doyuracaklar” gibi yaklaşımları gerçekten utanç vericidir. Bu yaklaşım AKP'nin Kürtlere ve Kürt diline bakışını ortaya koymaktadır. Kürtler kendi kendilerini yönetecekler mi, yönetmeyecekler mi tartışması da anadil tartışması gibi ayıp bir tartışmadır. Demokrasi toplumun kendi kendini yönetmesini ifade ediyor. Demokrasi dünyanın her tarafında böyle topluluklar varsa onların özyönetimini tanıyor. Bunlar tartışılacak konular mıdır? Zaten bunları kabul edersek yeni bir ulus yaratırız deniyor. Ne demek yeni bir ulus? Zaten bir ulus var. Önemli olan bu ulusal toplulukların birlikte, ortak demokratik ulus içinde yaşamasını sağlamaktır. Nasıl ki Kürdistan'da bütün topluluklar kendi kimliklerini özgürce yaşama temelinde demokratik bir ulus içinde yaşayabilirlerse, Türkiye'de bütün farklı ulusal etnik topluluklar da her türlü haklarını özgürce yaşarlar. Bunların birbirleriyle ilişkilerinden çıkacak ortak irade de Türkiye geneli açısından bir demokratik ulus olarak tanımlanabilir. Böyle yaklaşırsa yeni anayasa olur, sorunlar çözülür. Bu demokratik talepleri karşılamayan herhangi bir anayasanın meşruiyeti olamaz.

Kaldı ki, şu anda böyle bir demokratik anayasa yapma iradesi, tutumu ve çalışması görülüyor. Şu anda anayasa komisyonu var, tartışıyor. Mevcut durum kesinlikle ciddiyetsiz bir hali ifade ediyor. Bu demokratik bir anayasa yapmayı değil, toplumu ve halkı kandırıp kendi yaptıkları bir

anayasayı toplumun önüne getirip dayatma oyununu ifade ediyor. Önder Apo buna anayasal komplo dedi. Şimdi Türk devleti Kürtler üzerinde yeni bir anayasal komplo gerçekleştirmek istiyor. Nasıl 1920'lerde Cumhuriyetin kuruluşu ortak olmuş, ilk Mecliste ortak davranılmış, yeni Türkiye'nin kuruluşu ortak yapılmış, ancak 1924 Anayasası komplosuyla Kürtler, sosyalistler ve İslami kesimler sistem dışına atılmışsa, şimdi de benzer bir komplo var. İkisi arasındaki tek fark, AKP sistem içine alındığından, 1924'te yapılan komplonun bu sefer Kürtlere ve demokrasi güçlerine yapılmasıdır. Tabii Kürt halkı ve demokrasi güçleri böyle bir anayasa komplosunu kabul etmeyeceklerdir.

ALEVİLERİ DEVLETEYE YEDEKLEMESİNE ÇALIŞAN BİR KESİM HEP VAR OLMUŞTUR

***Aleviler ikinci büyük bir konferans yaptılar. Aleviler ve Kürtlerin özgürlüğü arasındaki bağlar da ortaya konuldu. Bu çalışmayı ve son dönemdeki Alevi kurumların yaklaşımını nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Alevi sorunu Kürt sorunundan sonra Türkiye'nin en temel sorunudur. O da bir Türkiye'nin demokratikleşmesi sorunudur. Dolayısıyla bu iki sorununun çözümü Türkiye'nin demokratikleşmesinin anahtarıdır. İki sorunun mutlaka çözülmesi gerekir. Bu iki sorun çözüldüğü zaman, Türkiye'deki bütün diğer demokratikleşme sorunları çorap söküğü gibi çözülür. Bir kere bu gerçeğin altını çizmekte fayda var.

Kuşkusuz geçmişte Aleviler üzerinde bir devlet politikası uygulandı. Aleviler Cumhuriyet döneminde her türlü baskı ve zulme maruz kalmalarına ve inançları yasaklanmasına rağmen, kendi kimliklerini bile açıkça ifade edemezlerken, böyle yoğun bir baskı altında oldukları halde, demokratik olmayan cumhuriyeti savunan, mevcut otoriter rejimin savunucusu olan çevrelerle ortak hareket eden bir yaklaşım içinde olmuşlardır. Kuşkusuz Alevilerin tutumunun sadece bu boyutu yoktur. Aleviler her zaman demokratikleşmeden yana olmuşlardır. Türkiye'nin demokratikleşme mücadelesinin her zaman içinde bulunmuşlardır. Ne zaman Türkiye'de bir demokratikleşme mücadelesi varsa, orada Alevilerin var olduğunu görüyoruz. Bu inkar edilemez. Ancak mevcut rejim sürekli "İslamcılar gelecek, şeriat olacak" biçimindeki yaklaşımlarla Alevileri sisteme yedeklemeye çalışmıştır. Bu konuda belirli düzeyde başarılı oldukları da söylenebilir. Ancak Alevilerle ilgili durumu sadece böyle tek yanlı değerlendirmek mümkün değildir. Aleviler tüm demokratikleşme mücadelesi içinde yer almışlardır. Bu yönüyle sürekli devletin değişmesi, demokratikleşmesi, demokratik toplum olması, özgürlükçü ve demokratik bir Türkiye'nin oluşması için çabalarını sürdürmüşlerdir. Bu konuda büyük bedeller ödemişler, fedakarlıklar yapmışlardır. Bu konunun altını çizmekte fayda var.

Ancak Alevileri devlete yedeklemeye çalışan bir kesim de hep var olmuştur. Özellikle bazı inanç önderleri üzerinden bunu yap-maya çalışmışlardır. Cem Vakfı ve İzzetin Doğan buna en somut örnektir. Kimi Alevi dedelerini etkileyerek, onlar üzerinde etkide bulunarak, onlar yoluyla Alevileri devletin yedeğine sokma ve devlet mevcut politikalarını destekler hale getirme çabası içinde olmuşlardır. Bu politikalar yoğun asimilasyonla birlikte sürdürülmüştür. Başta Alevi Kürtler olmak üzere hem Aleviliklerini hem de Kürtlüklerini bitirmek için her türlü yol ve yöntem uygulanmıştır. Türkiye'yi Türk-İslam devleti haline getirmenin projesi olarak hem Kürtlükleri hem de Alevilikleri yok edilmeye çalışılmıştır. Öyle ki, Kürtlüğü yok etme birinci sırada olduğu için, Aleviliği bile Kürtlüğü yok etmenin bir aracına dönüştürmeye çalışmışlardır. Mezhep farklılığıyla Kürtler arasında bölünme yaratmak için denemedikleri yol kalmamıştır. Böylece Alevi Kürtleri yalnızlaştırıp zayıflatarak hem Kürtlüğünden uzaklaştırma hem de Alevi değerlerine sahip çıkamama gibi bir durum ortaya çıkarmışlardır.

Türk Alevileri üzerinde de yoğun bir baskı oluşturulmuş, Türk Alevileri de ağır baskı görmüşlerdir. Hatta bazı yönleriyle Kürt Alevilerden daha fazla baskı gördükleri söylenebilir. Çünkü Kürt

Alevileri Dersim, Sivas, Malatya, Maraş, Adıyaman, Erzincan ve Varto gibi belirli hatlarda toplu yaşarlarken, Türk Alevileri genelde Türkiye'nin her tarafına dağılmış bir biçimde yaşamışlardır. Tokat, Çorum ve Amasya gibi alanlarda biraz daha yoğun olsalar da, genelde Türkiye'nin her tarafında dağınık bir biçimde yaşamaları, onların daha fazla toplumsal bir baskı altında olmalarını ve giderek hakim inanç olan Sünniliğin etkilerini yaşamalarını beraberinde getirmiştir. Eğer bugün Türk Alevileri Kürt Alevilere nazaran daha fazla Sünni mezhebin etkileri altındaysa, Sünni mezhebin bazı değerlerini alma ve Sünniliğe yaklaşma gibi eğilimleri varsa, bunu da demografik yapısının dezavantajları olarak ele almak gerekir.

ERGENKON'UN BİR AYAĞI DA İZZETİN DOĞAN'IN ELİYLE HAZIRLANIYOR

Kürt Özgürlük Hareketi'nin mücadelesi sonucu özellikle Alevi Kürtlerde önemli bir örgütlenme düzeyi oluşmuştur. Kendi öz kimlikleri ve kültürleri açısından bir bilinçlenme gelişmiştir. Kendi inançlarını da, etnik kimliğini de onurluca ifade eden bir duruş kazanmışlardır. İlk başlarda Türk devleti Alevi Kürtleri metropollere ve Avrupa'ya göçerterek kendisi için ortaya çıkacak olumsuzlukları engellemeye çalışmıştır. Ama özellikle Kürt Özgürlük Hareketi'nin Avrupa başta olmak üzere Alevi Kürtler üzerindeki etkisinin gelişmesiyle birlikte, devlet giderek Alevilere karşı biraz daha yumuşak politika izlemeye çalışmış, böylelikle bu defa da Alevileri bu yumuşak politikalarla devlete yedekleme ve demokrasi güçlerinden ve Kürt Özgürlük Hareketinden koparma politikası izlenmiştir. Bu aynı zamanda Alevilerin demokrasi mücadelesindeki tutumlarını gevşetme, demokratik mücadele veren safları parçalama gibi bir yaklaşımla yapılmıştır. Ancak mücadele sonucu devletin bu yumuşak yaklaşımı Aleviliğin bu ortamda kendisini açıkça ifade etmesini ortaya çıkarmıştır. Kuşkusuz Alevilerin kendilerini açıkça ifade etmeleri ve örgütlenmelerinde Alevi gençlerinin ve halkın demokrasi mücadelesi içinde yer almasının payı da vardır. Alevi Kürt halkının ve Kürt gençlerinin Kürt özgürlük mücadelesi içinde yer alması ve bu mücadelenin bir demokratikleşme mücadelesi olarak Türkiye'yi etkilemesi, Türk devletinin de yeni bir Alevi politikasına yönelmesine yol açmıştır. Bunun getirdiği olumlu sonuçlar da, olumsuz sonuçlar da olmuştur. Belli bir örgütlenme ortaya çıkmış, kendilerini örgütlemeye çalışmışlardır, ama diğer yandan devlet Alevilere el atarak demokrasi mücadelesindeki safları zayıflatıp sistemle bütünleşen, sistemin parçası haline gelen ve sistem içinde kendine yer arayan eğilimleri de ortaya çıkarmıştır. İzzetin Doğan'ın Cem Vakfı'nın geliştirilmesi böyledir. Bunların önünün açılmasında ve geliştirilmesinde derin devletin payı vardır. İşte Ergenekon deniliyor. Ergenekon'un bir ayağı da İzzetin Doğan eliyle Alevilerin demokrasi mücadelesinden koparılması, sistemin bir parçası haline getirilmesi ve zaman içinde Sünnileştirilmesine zemin hazırlanmasıdır.

Geçmişte Alevi örgütlerinin sadece kendi taleplerini dile getirmeleri, özellikle Kürt sorunundan uzak durmaları aslında taleplerini dile getirmede ve mücadelelerini vermede kendilerini zayıf bırakıyordu. Çünkü demokrasi güçlerini zayıf bırakıyordu. Tutarlı bir demokratlık, tutarlı bir demokrasi mücadelesi olmuyordu. Bu da Türkiye'nin demokratikleşme mücadelesini zayıflatıyordu. Türkiye gerçek anlamda demokratikleşmeden Aleviler özgür olabilir mi? Aleviler kendi inançları ve kimliğiyle özgürce yaşayabilirler mi? Bu mümkün değil. Gerçek bir demokratikleşmenin anahtarı Kürt sorununun çözümüdür. Kürt sorununun çözülmediği bir yerde Türkiye gerçek anlamda demokratikleşmez. Gerçek demokratikleşmenin olmadığı yerde de Alevilerin kendilerini olduğu gibi kabul ettirip kendi kimlikleriyle özgürce yaşamaları sağlanamaz. Bu açıdan geçmişte yanlış yaklaşımlar oldu. Özellikle dıştan yönlendirmelerle Aleviler Kürt Özgürlük Mücadelesinden uzak tutulmaya çalışıldı. Hatta Kürt Özgürlük Mücadelesinde devletin tezlerine yakın yaklaşımlar benimsendi. Ama Alevi toplumunda bir demokratik damar olduğu, zaten kimliğinde demokratik bir karakter bulunduğu için, bu kimliğindeki demokratik karakteriyle Türkiye tarihi içindeki demokrasi mücadelesi içinde aldıkları yerin sonucu olarak demokratik bir birikime sahip oldukları için, son zamanlarda görüldüğü gibi Alevilerin sorunlarıyla Kürtlerin sorununun birbirine çok bağlı olduğu, Alevilerin özgürleşmesi için Kürt sorununun çözülmesi gerektiği, bu nedenle Alevilerin

başta Kürtler olmak üzere bütün demokrasi güçleriyle ortak hareket etmesi gerektiği konusunda bir zihniyet, düşünce eğilimi ve yaklaşım ortaya çıkmıştır.

Biz bunu önemli görüyoruz. Sadece Kürt halkının özgürlüğüne olumlu yaklaşma açısından değil, Alevilerin kendi özgürlükleri ve demokrasilerini gerçek anlamda kazanmaları açısından da önemli görüyoruz. Çünkü Alevi toplumunun demokratik karakteri, özellikleri, taşıdığı tarihsel olumlu değerler Türkiye'nin demokratikleşmesine gerçekten önemli değer katacaktır. Bu da Türkiye'nin demokratikleşmesine ve demokrasisinin derinleşmesine daha da hizmet edecektir. Bu da başta Kürtler olmak üzere bütün ezilen halklar ve topluluklar için güvence olan demokrasinin gelişmesini sağlayacaktır.

Yine kendi özgürlük ve demokrasi sistemimizin komünal değerleri, demokratik konfederal anlayışı, toplumsal komünal değerlere dayanmak istemesi, böyle bir ideolojik ve teorik yaklaşım içinde bulunmamız dikkate alındığında, gerçekten öngördüğümüz özgürlük ve demokratik sistem açısından Alevilik önemli bir toplumsal zemin teşkil etmektedir. Bunu da çok değerli görmekteyiz.

ALEVİLERİN SON TOPLANTISINDA ÖNEMLİ DEĞERLENDİRMELER YAPILDI

Alevilerin geçmişteki yanlışlıkları aşarak, başta Kürtler olmak üzere demokrasi güçleriyle daha sıkı ve geniş bir ilişki ve ittifak içine girmeleri demokrasi mücadelesinde yeni boyutlar kazandıracaktır. Buna kesinlikle inanıyoruz. Öte yandan bu yaklaşım gelişirse, sadece Alevi Kürtlerin Kürt Özgürlük Hareketi'yle ilişkileneceği değil, aynı zamanda Alevi Türklerin de Kürt Özgürlük Mücadelesini anlama, değer verme ve destekleme durumu ortaya çıkacak, bu da Kürt halkıyla Türkiye halkları arasındaki ilişkinin sağlanmasında köprü olacaktır. Eğer Kürt sorunu Türkiye'nin sınırları içinde çözülecek ve halkların kardeşliği içinde bir Türkiye yaratılacaksa, bunda Alevi Kürtlerin Alevi Türkler üzerinden bütün Türkiye toplumuyla ilişkileneceği açısından önemli sonuçları olacaktır. Biz bunları hep değerli görüyoruz. Hareket olarak zaten baştan beri Alevilerin özgürlüğü ve demokratik yaşamı için bu tutumumuz var. Kesinlikle bu konuda hiçbir kayıta girmeden Alevilerin kendi kimliğiyle oldukları gibi kabul edilmesini, özgür yaşamlarının kabul edilmesini destekliyoruz. Tüm Kürtlerin nasıl kendileri için özgürlük ve demokrasi istiyorlarsa, Alevilerin de kendi kimliğiyle özgür ve demokratik yaşamlarını istemeleri gerektiğini söylüyoruz. Bu konuda bütün Kürtlerde Alevilerin haklarını anlama, tanıma ve kabul etme konusunda önemli bir bilinç gelişmiştir. Bunun en somut ifadesi en son Diyarbakır'da Diyarbakır Belediyesi'nin Cem Evi açmasıdır. Bu da aslında artık Kürtlerle Alevilerin demokrasi mücadelesinde ortak tutum takınmalarının sembolü gibi ele alınabilir. Zaten Kürt Özgürlük Hareketi Şafii Kürtlerle Alevi ve Hanefi Kürtler arasındaki önyargıları kırmıştı. Kürt Özgürlük Hareketi'nin çıkışında Şafii, Alevi ve Sünni Kürtlerin bir ortak hareketi olarak ortaya çıktı. Bu yönüyle PKK baştan itibaren inanç ayırımı yapmadan Kürtlerin birliğini sağladı. Bugün Êzidi Kürtler de, Alevi Kürtler de Kürt Özgürlük Mücadelesi içinde yerlerini almaktadır. Kürt Özgürlük Hareketi'nin gelişmesiyle birlikte kendilerini daha özgür ve daha güvende hissetmişlerdir. Bu kesindir.

Alevilerin son kurultayında bu yönlü önemli konuşmalar, değerlendirmeler yapılmıştır. Artık bu yönlü değerlendirmeler bir ilke düzeyinde her yerde ifade edilmektedir. En son Alevi örgüt ve inanç temsilcilerinin Roboski'ye gitmeleri, Roboski'de Kürt halkının duygularını paylaşmaları çok önemli olmuştur. Bütün bunların daha da geliştirilmesi gerekir. Kesinlikle bir demokrasi ittifakı içinde ortak hareket edilmesi gerekir. Bir yönüyle Alevilerin kaderiyle Kürtlerin kaderi bir bütün olarak birbirine bağlanmıştır. Bunu Alevi örgütlerinin görmesi çok önemlidir, çok değerlidir. Bunun mutlaka siyasal sonuçları olacaktır. Bu siyasal yaklaşım Alevilerin olduğu gibi kabul edilip Türkiye ve Kürdistan'da kendi kimlikleriyle özgürce demokratik temelde yaşamlarını güçlen-direcektir. Bu açıdan bu değerlendirme ve yaklaşımların tüm Alevi toplumsal tabanına yansıtılması gerekir. Alevilerin özgürlüğü-nün ancak Kürtlerin özgürlüğü ve Kürt sorununun çözülmesiyle gerçekleşebileceğinin, Türkiye'nin demokratikleşmesinin anahtarının bu olduğunun bilinmesi, bu

bilinçle hareket edilmesi önemli olmaktadır. Bu temelde bu yönlü çalışmalar içinde olan, bu yönlü değerli görüşler sunan herkesi takdirle karşılıyoruz. Bunlar bizim açımızdan değerlidir. Kesinlikle hareketimiz tarafından karşılığını bulacaktır.

KÜRT DEMOKRATİK HAREKETİNE AMBARGO UYGULUYORLAR

***PKK'nin finans kaynaklarını kurutmak adı altında bir dizi yönelimler içine girmeye imkan verecek bir yasa çalışması yürütülüyor. Bu yasa çıktığı taktirde tüm Kürt işverenler ve yurtsever Kürtlerin malvarlığına el koyma imkanı doğacak. Yasa-nın sizi etkileyeceğini düşünüyor musunuz? Sizce bu yasayla ne amaçlanıyor?**

Bu yasanın hareketimizle, PKK ile alakası yoktur. Bu yasa kesinlikle Kürdistan'daki demokratik siyaset ve demokratik kurum-larla ilgilidir. Demokratik siyaset alanı nasıl tutuklamalarla çalışamaz hale getiriliyorsa, şimdi de ekonomik alanda sıkboğaz hale getirilmek amaçlanıyor. Demokratik siyasal alan herhalde çeşitli bağışlar, aidatlar ve yardımlarla kendi ihtiyaçlarını karşılamaya çalışıyor. Anlaşıyor ki, esas olarak onu ortadan kaldırmak istiyorlar. Bir yandan grubu bulunan her partiye devlet yardımı veri-yorlar, devlet desteğiyle onların ekonomik bütün ihtiyaçlarını karşılıyorlar, diğer yandan Kürt demokratik hareketine bu yönlü bir ambargo uyguluyorlar. Özellikle BDP gibi partiler yararlanmasın diye yasa değiştirildi. Nasıl Kürtler yararlanmasın diye tüm diğer yasalar antidemokratik kılınıyorsa, Kürtler yararlanmasın diye siyasal partiler yasası da antidemokratik karakterde düzen-lenmiştir. Türkiye'de Kürtler yararlanacaksa anayasalar da, yasalar da sınırlanıyor. Her yasa ve her kurum Kürtlerin yararlanamaması, bilinçlenip bir ulus olarak örgütlenerek demokratik ulus çerçevesinde kendi haklarını arayan bir toplum haline gelmemesi doğrultusunda düzenleniyor. Şimdi de PKK'nin finans kaynaklarının kurutulması adı altında BDP'ye ve Kürt demokratik hareketine yönelik bir yasa çıkaracaklar. Kürtlerin birbiriyle dayanışma içinde kendi demokratik örgütlenmelerini yaşatmaya yönelik çalışmalar engellenecek. Yoksa PKK'nin finans kaynaklarını kurutma gibi bir sonucu olamaz.

TÜRKİYE'DEN BİZE GELEN BİR KURUŞ PARA YOKTUR

Türkiye'den bize gelen beş kuruş para yoktur. Söylüyorlar ya, belediyeler ve işadamları bize para gönderiyormuş! Kesinlikle böyle bir şey yoktur. Bu tamamen dünyayı kandırma, toplumu aldatmadır. Hareketimize gelen beş kuruşu bile ispatlayamazlar. Böyle bir şeyin olması bir yana, biz kesinlikle Kürt belediyelerinin, Kürt kurumlarının hiç kimseye ekonomik imkan sağlamasını istemiyoruz. Kürtler demokratik iradeleri, örgütlenmeleri ve mücadeleleriyle belediye kazanmışlarsa, oraları hiç kimse rant kapısı yapamaz, faydalanamaz. İlkemiz ve yaklaşımımız budur. Bu bakımdan şuradan para alıyormuşuz, buradan para alacakmışız, bunlar doğru şeyler değildir.

ÖYLE PARAYA BOĞULMUŞ, HERŞEYİ BOLCA HARCAYAN BİR HAREKET DEĞİLİZ

Kuşkusuz hareketimiz halkımızın desteğiyle yaşıyor. Halkımız bu hareketi ayakta tutuyor. Ama bu hareketin öyle Türk devle-tinin belirttiği gibi yüz milyonlarla ifade edilen bir bütçesi yoktur. Bu hareket çok mütevazıdır, yaşamı da imkanları da çok müte-vazıdır. Öyle paraya boğulmuş, her şeyi bolca harcayan bir hareket değiliz. Bir lokma bir hırka felsefesiyle mücadelenin çok zorunlu ihtiyaçlarını karşılayan bir yaşam biçimimiz vardır. Bu her zaman böyleydi, şimdi de böyledir. Öyle bazılarının belirttiği gibi PKK'nin büyük paraları var, PKK büyük paralar kazanıyor gibi şeyler demagojidir, yalandır. Öyle rakamlar söylüyorlar ki, PKK'nin kırk yıllık mücadelesindeki harcamaları toplasanız o kadar para harcamamış, o kadar parası olmamıştır.

UYUŞTURUCU KAÇAKÇILIĞI YALANDIR

Yine PKK'yi uyuşturucu kaçakçılığıyla ilişkilendiriyorlar. Bunların hepsi demagojidir, yalandır. Bunları kanıtlayacak tek bir delil bile bulamazlar. Bu tür iddialar siyasi nedenlerle ve psikolojik savaş gereği ortaya atılmış iddialardır. PKK kıt kanaat zorluklar içinde geçinmesini, yaşamasını bilen bir harekettir. Dışinden tırnağından arttırarak, halkın çok cüzi miktardaki yardımlarını kullanarak yaşamaktadır. Bunun herkes tarafından böyle bilinmesi gerekir. PKK'lilerin nasıl yaşadığını görmek istiyorlarsa gelip görebilirler. Bu yönlü araştırma ve değerlendirme yapmak isteyenlere kapımız açık olmuştur. PKK'liler safahat içinde mi, yoksa bir lokma bir hırka felsefesiyle mi yaşıyorlar, bunu gelenler görmüştür. Şöyle giyecek, şöyle yiyecek, şöyle içecek, şöyle lüks imkanlar var söylemleri sadece kuru iftiradır. Dolayısıyla bu tür tedbirlerin bizim açımızdan fazla bir değeri yoktur. Bu hareket en azla kıt kanaat kendisini yaşatabilir. İhtiyaç karın doyurmaz, gerilla mühimmatının karşılanmasıdır. Bunları da kırk milyonluk halkın rahatlıkla karşılayacağı açıktır. Öyle Türk devleti gibi milyonlarca ordu besleme veya Türkiye'nin bütün bütçesini götürüp silaha harcama gibi bir özelliği yoktur.

Çok mütevazı imkanlarla yürütülen bir direnişimiz vardır. Ama bu haklı mücadeledir, kararlı mücadeledir, militanca bir mücadeleledir. Mücadeleyi bununla yürütüyor. Mücadele parasının çokluğundan değil, iradesi ve inancının yüksekliğinden, militanlığının fedailiğinden geliyor. Öyle ki, paranın olduğu yerde bozulma olur diyoruz. Nerede biraz para imkanı varsa orada bozulma yaşanıyor değerlendirmesi yapıyoruz. Yani maddi imkanların olduğu yerde güçlenmiyoruz. Çoğu zaman zayıflıyoruz, çoğu zaman olumsuzluklar ortaya çıkıyor.

Geçmişte nasıl PKK'ye para verdi bahanesiyle yurtseverler ve işadamları katledildiyse, şimdi farklı yol deneyecekler. Geçmişte faili meçhul cinayetlerle siyasetçileri, belediye başkanlarını ve milletvekillerini öldürüyorlardı, şimdi cezaevine atıyorlar. Geçmişte Kürt işadamlarını katlediyorlardı, şimdiyse çeşitli bahanelerle tutuklayacaklar ve varlıklarına el koyacaklar. Bu aslında 1990'lı yıllardaki konseptin yeni yöntemlerle sürdürülmesidir. Bir halkın ekonomik olarak da boğulmasını hedefliyor.

TÜRK DEVLETİ EKONOMİK SOYKIRIM DA UYGULUYOR

Türk devleti Kürdistan'da ekonomik soykırım da yürütüyor. Kürtlere ekonomik yaşam alanı bırakmıyor. Türk devleti ancak işbirlikçi olursan, devlete yaslanırsan sana ekonomik alan bırakıyor, ihale veriyor, önünü açıyor. İşbirlikçilik yapmayanların ekonomik olarak gelişmeleri ve bir yere ulaşmaları mümkün değildir. Bütün büyük zenginlerin hikayesine bakın, çoğunun devletle iyi ilişkileri sonucu imkanlar elde ettiğini görürsünüz. Kürt gerçeğinde ekonomik soykırım olduğu için Kürtler hep yasadışı yollara başvurmuşlardır. Sınırdaki kaçakçılık yapmışlardır. Bunlar gerçektir. Çünkü Türk devleti sömürgeciliği o kadar derinleştirmiştir ki, Kürtlere ancak bu yasadışı yollardan para kazanma imkanı kalmıştır. Kürtlerin kaçakçılıktan para kazandıkları söylenir, doğrudur. Devletle işbirliği içinde olmayan zenginlerin çoğunluğunun hayat hikayesinde bunlar vardır. Ama başka bir imkan bırakılmadığı için Kürtler bu yollara sürüklenmişlerdir. Bunun için mayınlarda ellerini ayaklarını vermişler, yaşamlarını yitirmişler ya da yıllarını zindanlarda geçirmişlerdir.

KÜRDİSTAN'DA EKONOMİK GELİŞMENİN KANUNU DEVLETLE İŞBİRLİKÇİLİK YAPMAKTIR

Kürdistan'da ekonomik gelişmenin kanunu devlete işbirlikçilik yapmaktır. Devletle işbirliği yapmadan kim hangi ihaleyi alabilir? Tümü değilse de yüzde 90'ı devletle ilişki içinde, devletle işbirliği yaparak, devletin uşaklığını yaparak bu imkanları elde etmiştir. Devletin siyasi sömürgecilik ve kültürel soykırım politikalarına boyun eğerek kendi ailesel, aşiretsel ve bireysel çıkarlarını yürüt-müştür. Bu yasayla aslında belirli ekonomik imkana kavuşmuş olan çevreler daha fazla devletle işbirliği yapmaya çağrılıyor, işbirliğine zorlanıyor. Nasıl siyasal alanda baskı yaparak belirli Kürtleri PKK'nin karşısına çıkarmak istiyorlarsa, bu alanda da baskıyı arttırıp birçok kesimi yıldırarak PKK karşıtlığı yapmaya zorlayacaklar. İşbirlikçi siyasetçilerin yanına bu ekonomik işbir-

likçiliği de katarak, kendilerine göre Kürdistan'da PKK karşıtı bir siyasal, ekonomik ve sosyal sistem kuracaklar. Saldırılarının esas amacı buna dönüktür.

Yurtsever işadamları varsa, onları da kendine göre belirli kulplar bulacaklar, PKK'ye yardım etti diyecekler ve etkisizleştirecekler. Zaten 'gizli tanık' diye dünyada görülmemiş bir iftiracı hukuk düzeni kurmuşlar. Gizli tanık doğru mu söylüyor yanlış mı söyli-yor, önemli değil. Devletin saf dışı etmek istedikleri hakkında konuşturuluyor ve buna dayanarak insanlar cezaevinde tutuluyor. Türk devleti de Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı bir özel savaş devleti, psikolojik savaş hükümeti olduğuna göre, zorlama gerekçe-ler ve temeli olmayan deliller ortaya konularak yurtsever Kürt işadamlarının varlıklarına el koymayı düşünüyorlar.

YASA BİR YÖNÜYLE VARLIK VERGİSİNE BENZİYOR

***“Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun” şeklinde formüle edilen yeni proje “varlık vergisi” olarak yorumlandı. 1940'lara mı dönülüyor? Bir diğer endişe ise, bu proje ile hedeflenen Kürt orta sınıfı mı?**

Bu, Kürdistan'da yürütülen topyekun savaşın bir parçasıdır. Bunu böyle görmek gerekiyor. Kürdistan'daki ekonomik alanın tüm-den devletin ve işbirlikçilerin denetimine sokulması hedefleniyor. Belki geçen süre içinde çatışmanın şiddetli olmadığı, yine Güney Kürdistan'la ekonomik ilişkilerin olduğu süreçte bir kısım yurtsever işadamları da gelişme imkanı buldular. Aslında bu 'terörizmin finansmanı' yaklaşımıyla onları tamamen sistemin içine çekme, sistemi savunur konuma getirme, PKK'ye karşı yürütülen savaşta onları da PKK karşıtı konuma getirme hedefleniyor. Yine onların demokratik mücadeleye, siyasal partiye veya insan hakları kuruluşlarına ve kültür kurumlarına çeşitli biçimlerde yaptıkları yardımlar ve destekler ortadan kaldırılmaya çalışılıyor. Hedeflenen tabii ki devletin politikalarıyla bütünleşmeyen Kürt işverenleri ve orta sınıftır. Yok etmekten çok devlete bağlama, işbirlikçi hale getirme yaklaşımı var.

Kuşkusuz eskiden beri zenginler ve orta sınıfta bir işbirlikçilik vardı. Devlet doğrultusunda düşünme vardı. Ama bu yeterli görül-müyor. Bir kısım Kürt işadamlarının, orta sınıfının yurtsever olduğunu, Kürt ulusal varlığını sahiplendiğini görüyorlar. Bunlar Kürtlerin kendi kimliği, dili ve kültürüyle bir özyönetime sahip olmasını savunuyor ve destekliyorlar. Orta sınıf içinde de böyle Kürt Özgürlük Hareketi'ne sempati duyan, Kürt demokratik hareketi içinde yer alan, AKP'nin politikalarına karşı çıkan, Kürt halkının taleplerini savunan kesimler var. Bunlar ezilmek isteniyor. Açıkça devletle ilişkisi olmayanın ekonomik alanda da yaşama hakkı yoktur deniliyor. Nasıl geçmişte Kürt kimliğini inkar etmeden devlette bürokrat olmak, bürokrasi içinde yükselmek ya da herhangi bir yaşam alanında varlık göstermek mümkün değildi, herkes illa Türkleşecekti. Şimdi ise herkes Kürt'üm diyebilir, ama devletin Kürt'ü olmak zorundadır.

Bu yasa bir yönüyle Varlık Vergisine benzemektedir. Varlık Vergisinin amacı neydi? Sermayeyi Yahudilerden, Ermenilerden, Rumlardan Türklere kaydırma politikasıydı. Yine 1955'teki 6-7 Eylül olayları da benzer amaçla gerçekleştirilmişti. Şimdi Kürdis-tan'da farklı biçimde böyle bir sermaye kaydırması hedefleniyor. Sermayenin ya da belli değerlerin el değiştirmesi hedefleniyor. Yurtsever Kürtlerin elinden Türk devletinin Kürdistan'daki siyasi egemenlik ve kültürel soykırım politikasına boyun eğmiş işbir-likçi Kürtlere kaydırılmak isteniyor. Böylelikle siyasal egemenlik ve kültürel soykırımın sosyal tabanı genişletilmeye çalışılıyor.

Burada bir hususu belirtmek gerekiyor. Tabii devlet şimdiye kadar ekonomik imkanları yine kendisine bağlı olanlara tanıdı. Ger-çekten de Kürdistan'da ekonomik olarak yükselenlerin hikayesi incelenirse, bunların yüzde 90'ının devletle işbirliği içinde, devlet politikalarına destek veren kesimler olduğu görülecektir. Bunlar devleti savunan klasik partiler içinde yer almışlar ve böylelikle zenginleşmişlerdir. Şimdi de AKP içinde yer alarak, işbirliği yaparak zenginleşiyorlar. Kürdistan'da

zenginleşmenin, zenginlikleri elde etmenin yolu budur. Kürdistan'da zenginlikleri elde etmek için ulusal değerlerinden vazgeçeceksin, ulusal ve demokratik haklarından vazgeçeceksin, Türk devletinin Kürt politikası neyse ve neyi savunuyorsa o sınırlarda savunacaksın, ileriye gitmeyeceksin! Ancak o koşullarda önleri açılabilir. Şimdi bu politika Kürdistan'da daha da sistemli bir biçimde uygulanıyor.

1925'te kabul edilip devreye konulan Şark Islahat Planı'yla nasıl Türkleştirme stratejisi izlendiyse, ekonomik alanda da bu po-litika her zaman izlendi. Şimdi bu politika daha temel bir stratejiye ve temel kurallara bağlanıyor. Artık Kürdistan'da Türk devleti belirli yurtsever olan işadamları ve orta sınıf üzerinde de baskısını arttıracaktır. Geçmişte sınırlı bir biçime yaşam imkanı bulanlara artık bu imkanlar tanınmayacaktır. Ancak AKP'nin Kürt'ü olunursa, AKP'nin Kürt politikası sınırlarında konuşulursa, ona boyun eğilirse yaşam hakkı tanınacak, yoksa ekonomik yaşamı çok yönlü baskılar altında bitirilecektir. Bunu da Kürdistan'daki topyekun savaşın bir parçası olarak görmek lazım. Yine Kürdistan'daki siyasi, kültürel ve sosyal soykırımın parçası olarak buna da ekonomik soykırım demek gerekiyor.

ROJ TV DAVASINDA MAHKEME TESLİM OLDU

*** Danimarka mahkemesinin kararı ardından Roj TV'nin yayınları Fransız hükümeti ile ABD hükümetlerine bağlı uydu şirketleri tarafından fiilen durduruldu. ABD'li yetkililer bunu bizzat itiraf etti. Roj TV'nin kapatılmasına yönelik diplomatik çabalar ve uydu şirketlerinin sözleşmeleri iptal etmesini nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Türk devleti çok haksız bir politika yürüttüğü, hakikati olmadığı ve Kürtler üzerinde uyguladığı politika konusunda çok fazla teşhir olduğu için gerçeklerin bilinmesini istemiyor. Gerçek olarak kendi özel savaş merkezlerinde ürettiği tezlerin, düşüncelerin topluma yayılmasını ve bunların Türkiye, Kürt toplumu ve dünya tarafından kabul edilmesini istiyor. Türk devleti gelinen aşamada o kadar haksız konumdadır ki, artık Kürt halkının haklı mücadelesi karşısında söyleyecek sözü kalmamıştır. Bir çözüm politikası da yoktur. Bunun için Kürt halkının ve dünyanın gerçekleri öğrenmesini istemiyor. Tek taraflı bir psikolojik savaş yürüterek, buna dayanarak Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmeyi ve bu sorundan kurtulmayı düşünüyor. Bunun için de Türkiye'yi pazarlıyor. Rasmussen'in NATO Genel Sekreteri olması döneminde yarattığı kriz sonucunda ROJ TV'nin kapatılmasına onay verildiğini bütün basın yazdı. Yine Wikileaks belgelerinde ABD'nin ROJ TV üzerinde nasıl baskı yürüttüğü ortaya çıktı. Türk devleti Avrupa'daki her türlü ilişkisini ROJ TV'nin kapatılması üzerine kurdu, bu konuda her türlü rüşveti verdi. Avrupa ülkeleri ve ABD ile yaptığı pazarlıkta hep bunu önemli bir pazarlık kozu olarak kullandı. Bu tür çalışmalarla Danimarka devleti ve mahkemesi üzerinde yoğun bir baskı kuruldu ve sonuçta mahkeme teslim oldu.

Avrupa'da da çok stratejik konular söz konusu olduğunda, devlet yine mahkemelere ve yargıya müdahale ediyor. Avrupa'da yargıçlar bağımsız karar veriyor yaklaşımı kesinlikle bir uydurma ve toplumu kandırmadır. Tamam, genel olarak Danimarka'nın, İngiltere'nin, Almanya'nın çok stratejik konularını, özellikle uluslararası alanda siyasi konularını, yine sistemin karakterini ilgilendirmede müddetçe, mevcut anayasa ve yasalar çerçevesinde yargıçlara belirli bir yetki vermişlerdir. O yönlü yetkilerini bağımsızca kullanmaktadırlar. Ama sorun Kürt sorunu gibi uluslararası bir sorun olduğu takdirde, Danimarka'nın, Almanya'nın, Fransa'nın dış politikasını önemli düzeyde etkilediğinde yargıçların bağımsızlığı da bitiyor. Kürt sorunu söz konusu olduğunda hukuk da, ahlak da, vicdan da, siyaset de bitiyor. Bunu geçen yüzyılda da gördük, bu yüzyılda da hala bu politika sürmektedir. Bu yönüyle Danimarka mahkemesinin aldığı karar kesinlikle ABD baskısıyla alınmıştır, Avrupa Birliği'ndeki ülkelerin baskısıyla alınmıştır.

ROJ TV'DE NEFRET SÖYLEMİ YOKTU

ROJ TV'nin yaptığı yayınların siyasi ve ahlaki olarak özgürlükçü ve demokratik olduğu açıktır. Öyle nefret söylemi yoktu. Dün-yada hala en önemli sorun nefret suçudur. Televizyonlarda en fazla bu tür yayınların olmaması istenmektedir. ROJ TV'de böyle bir şey var mıdır? Bırakalım nefret suçu işlemeyi, sürekli halkların kardeşliğinden söz etti. Süryaniler de burada sesini bulmuştu, Êzidiler de, Aleviler de, kadınlar ve gençler de. Hiç kimse ROJ TV bu ahlaki ve vicdani ilkeye, temel insan hakları ilkesine uymadı diyemez. Bu konuda örnektir. Öyle Türk halkına bir düşmanlık beslediği de yoktu. Kuşkusuz Türk devletinin baskılarına ve zulmüne karşı bir duruşu vardı, teşhir ediyor ve gerçekleri ortaya çıkarıyordu. Türk devletinin baskılarını ortaya çıkarıyordu. Ama toplumlar arası bir husumet yaratacak herhangi bir yayın yaklaşımı yoktu. Hiç kimse böyle olduğunu iddia edemez. Kuşkusuz Roj TV Kürdistan'daki gelişmeleri yansıtacak, savaşı ve serhıldanı yansıtacaktı, Kürdistan üzerinde uygulanan politikaları yansıtacaktı. Kim bu yönlü çalışma yapamazsın diyebiliriz? Roj TV evrensel ölçülere, ahlaki ve vicdani ilkelere uyararak bu yönlü yayınlar yapmaktaydı.

Uluslararası basın-yayın ahlakını ihlal eden, iddia edildiği gibi şiddeti teşvik eden bir yayını yoktu. Yani şiddet sahnelerini içeren ve toplumu ve bireyleri olumsuz etkileyen sahnelere kesinlikle yer vermiyordu. Buna dikkat eden bir yayıncılık yapıyordu. Eğer toplumu dehşete düşüren yayınlar yapıyorsa, bunu Türk medyası yapıyor. Şiddeti ve baskıyı normalleştiren yayını Türk basını yapıyor. Her gün nerelere bomba yağdırıldığını, nasıl ezip yıktıklarını, nasıl yüzlerce insan öldürüp paramparça ettiklerini, nasıl canlı bırakmadıklarını Türk medyası gösteriyor. Nasıl uçaklarla hedefleri vurup yerle bir ettiklerini ballandıra ballanıra anlatıyorlar.

Bu gerçekler dikkate alındığında ROJ TV'nin kapatılma gerekçesinin siyasi olduğu görülecektir. Kesinlikle hukuki, ahlaki ve vicdani değildir. Bunu kendileri de biliyorlar. Ama siyasi ve ekonomik çıkarları gereği bir orta yol buldular, uyduruk bir karar aldılar. Ondan sonra bazı uydu şirketleri de bu karara dayanarak sözleşmeyi iptal ettiler. Aslında böyle bir süreç üzerinde anlaşmışlar. Danimarka mahkemesi kapatsaydı, hukuken çok zor duruma düşeceklerdi. Açıkça siyasi baskılara boyun eğmiş olacaktı. Bu yönüyle Avrupa hukukunun, Danimarka yargısının bağımsız olmadığını, siyasi baskıyla karar aldıkları tescillenecekti. Ahlaki ve vicdani olarak bunu kaldıramazlardı. Bu nedenle bir orta yol kararı alıp ondan sonra kapatmayı şirketlere devretmeyi seçtiler. Çünkü şirketler devletleri bağlamıyorlar. Şirkettir, mahkemenin kararına dayanarak kapattım diyecektir. Böyle bir işbirliği içinde, danışıklı dövüşle, böyle bir tezgahla ROJ TV'nin uydudan yayınları durdurulmuştur.

Bu açıktan açığa Türk devletinin inkar ve imha siyasetine destek vermektir. Türk devleti bütün baskılarını ve zulmünü Kürdis-tan'ı dünyaya kapatarak gerçekleştirmek istiyor. Tür devleti nasıl 20.yüzyıl Kürdistan'ı dünyaya kapatarak Kürt halkı üzerinde tam bir terör estirdiyse, nasıl bir sindirme politikası yürüttüyse, şimdi de bunu yapmak istiyor. Kürtler üzerindeki baskılarını dünyanın görmesini istemiyorlar. ABD ve Avrupa da bu politikanın ortağı ve destekçisidir. Açıkça Kürt soykırımına göz yumuyorlar. Türk devleti diğer halkları nasıl yok ettiyse Kürtleri de yok etmek istiyor. Katliamlarla, sürgünlerle, barajlarla, asimilasyon politikalarıyla Kürtler üzerinde bugün tam bir kültürel soykırım uygulanmaktadır. Bütün baskıların amacı kültürel soykırımı sonuca götürmek içindir. Bu yönüyle Kürt halkı üzerinde gerçekten de bir komplo vardır. Bu komploya AB de, ABD de ortaktır. Dolayısıyla kendilerini Türk devletinin baskılarından ve soykırım politikalarından sıyramazlar. Roboski katliamında ROJ TV olmasaydı, ANF olmasaydı, DİHA olmasaydı, bırakalım dünyayı, Türkiye bile duymayacaktı. Nitekim Türk basını ancak Kürt basını verdikten ve aradan bir gün geçtikten sonra bu olayı vermeye başladı. Eğer Kürt basını olmasaydı, bu olayı kapatacak ya da farklı senaryolarla olayı izah edeceklerdi, ama yapamadılar.

Türk basınının karakteri bu olayda açığa çıkmıştır. Türk devleti zaten bütün Kürt gazetecilerini tutukladı. Kürt basınına çalışma-maz hale getirdi. Türk basınının da haber vermediği ortamda ROJ TV'yi kapatmak ne anlama gelmektedir? Bu kapatma gazetecilerin tutuklanmasına onay vermektir,

Roboski'deki katliamın da gizlenmesini normal görmektir. Bu açıktan açığa Türk devletinin bu yaklaşımlarının hepsine destek vermektir. Bundan daha ahlaksız bir durum olabilir mi? Bundan daha hukuksuz ve vicdansız durum olabilir mi-? Ne demokrasisi, ne insan hakları, ne hukuku, ne adaleti? Sıra Kürtlere geldiğinde hepsi bitiyor. Türk devletinin yüz tane kanalı var. Kürtler bir kanaldan bilgi alıyorlardı, onu da tam bir burjuva anlayışıyla çıkarları gereği bir yargı komplosuyla susturdular. Bu kadar vicdansızlık olabilir mi? Bu kadar ahlaksızlık olabilir mi?

Avrupa basını Türkiye ve Kürdistan'daki halkların sorunlarına ilgileniyor mu? Türkiye'deki Süryanilere, Êzidilere ve Alevilere sahip çıkması söz konusu mudur? Avrupa'nın ilgisiz kaldığı bir yerde Türk devleti zaten inkar eder. Türkiye'de halkların kardeşli-ğini işleyen bir yayın var mıdır? Türkler egemendir, Türklerin egemenliğini kabul ettiren bir yayın vardır. Türkiye'deki bu zihniyet ve yayıncılık dikkate alındığında, ABD'nin ve Avrupa'nın ROJ TV'nin yayınlarını takdir etmesi gerekiyordu. Türkiye gerçeği karşısında böyle bir yayıncılığın olmasını desteklemesi gerekiyordu. Kendisi yapamıyor, hiç değilse ROJ TV yapıyor. Gitsinler ROJ TV'yi Süryanilere sorsunlar, Alevilere, Êzidilere ve Ermenilere sorsunlar, kadınlara sorsunlar! Bu konularda nasıl rol oynamış öğrensinler. Bugün Türkiye'de Aleviler, Süryaniler, Êzidiler, birçok kesim sesini çıkarabiliyorsa, bunda Kürt hareketinin etkisi vardır. ROJ TV yayınları da bu konuda çok büyük hizmetler yapmıştır. ROJ TV'nin yayınları Türk devletinin kültürlere nasıl düşmanlık yaptığını ortaya koymuştur. Çok sıkıştırıldığı için mecburen bu konularda politika değiştirmek zorunda kalmıştır.

REFERANDUM YAPILSA AVRUPA HALKI ROJ TV'Yİ DESTEKLER

Bizim açımızdan öyle ABD karar almış, şurası karar almış, bunlar önemli değil. Bizim için önemli olan Avrupa halkının kanaati-dir. Avrupa halkları, Avrupa demokratları ROJ TV'ye nasıl bakıyorlar, bizim için bu önemlidir. Şu anda Avrupa'da bu karar için bir referandum yapsalar yüzde 90'ı bu mahkeme ve uydu kararlarına karşı çıkar. Eğer kendilerine güveniyorlarsa bir oylama yapsınlar. "ROJ TV kapatılsın mı kapatılmasın mı" diye Danimarka ve Fransa bir referandum yapsın! Serbest propaganda yapılsın, Türkler de yapsın, Kürtler de yapsın, demokrasi güçleri de yapsın, ortaya nasıl bir sonuç çıkacak bakalım. Türk devleti tabii her zaman olduğu gibi Türkiye'ye düşmanlık var, bu nedenle referandum sonucu böyle çıktı diyecek. Avrupa'daki siyasiler de, demokrasi güçleri de böyle mi düşünüyor? Bu yönüyle tarih ROJ TV'nin kapatılmasının nasıl çirkin bir tezgah olduğunu, nasıl siyasi bir karar olduğunu yazacaktır. Kaldı ki artık bu tür kararların ne anlama geldiğini Kürt çocukları bile bilmektedir.

Cemil Bayık'tan Hizbullah mesajları

07 Şubat 2012

Hizbullah örgütünün kısa bir süre önce yayınladığı manifestoyu değerlendiren KCK Yürütme Konseyi Üyesi Cemil Bayık, "Biz bir yönüyle bunun Kürdistan'da AKP ve Fetullahçıların iflas etmesi anlamına geldiğini düşünüyoruz" dedi. Bayık, "Hizbullah'a karşı herhangi bir tutum alma, karşı karşıya gelme, gerilim, çekişme ve çatışma içine girme gibi bir yaklaşımımız yoktur" diye ekledi. Bayık, AKP hükümetinin son zamanlarda bazı Kürtleri yeniden sürmesini ise şöyle değerlendirdi: "AKP'nin bu sıkışıklığına ne Fetullah Gülen ne de AKP'nin 'iyi Kürtleri' çare bulabilir."

PSİKOLOJİK SAVAŞ ÖNEMLİ BİR BOYUT OLARAK KULLANILYOR

***AKP hükümetinin hareketinize karşı halen bazı Kürtleri öne sürme girişimlerinde bir sonuç almasının mümkün olduğunu düşünüyor musunuz?**

Her şeyden önce bu süreci anlamak açısından Kürt halkının Özgürlük Mücadelesinin geldiği düzeyi görmek gerekiyor. Kürt halkı onlarca yıldır yürüttüğü özgürlük mücadelesiyle Türk devletinin klasik politikalarını boşa çıkardı. Artık eski söylemler ve tutum-larla Kürt halkının Özgürlük Mücadelesine karşı savaş yürütmek ve sonuç almak mümkün değildir. Çünkü 1990'larda kullanılmadık yöntem kalmadı. Bu yol ve yöntemler sonuç almalarını sağlamadığı gibi teşhir olmalarına da yol açtı. Bugün herkes 1990'lardaki yöntemleri eleştiriyor, teşhir ediyor, bu tür yöntemleri kabul etmiyor. Bu bakımdan şimdi sanki Kürtlerin varlığını kabul ediliyormuş ve Kürt sorunu çözülecekmiş gibi bir üslupla, bir psikolojik savaş yöntemiyle, böyle bir argümana dayanarak Kürt Özgürlük Hareketi tasfiye edilmek isteniyor. "Kürt vardır, Kürtlerin haklarını vereceğiz" gibi söylemlerde bulunuyorlar. Biz bunların Kürt sorununu nasıl anladıklarını, Kürt sorunu çözülecek derlerken neleri düşündüklerini ortaya koyduk. İşte bu ortamda "Kürt yoktur" diyerek değil, "Kürt vardır" diyerek Kürtleri kültürel soykırıma uğratma politikası izleniyor. Bunun için de bazı Kürtler kullanılıyor. Çünkü geçmişte tümünden Kürt yok deniliyor, Kürtlerle ilgili herhangi bir söz bile tehlikeli görülüyor, bu bakımdan işbirlikçi Kürt kabul edilmiyordu. Ama şimdi yeni politika işbirlikçi kullanmayı gerektiren bir konseptle yürütülüyor.

Kürt Özgürlük Hareketi'ne, PKK'ye karşı savaşın şiddetlendirildiği ortamda, bu mücadeleden sonuç almak için psikolojik savaş çok önemli bir boyut olarak kullanılıyor. Bu psikolojik savaş açısından da kimi işbirlikçi Kürtleri kullanmayı önemli görüyorlar. Bunları televizyonlar ve gazetelere çıkarıyorlar, biraz Kürtler ve Kürdistan'dan söz, bağımsızlıktan söz etmelerine tahammül ediyorlar. Bu söylemlerin arkasından Kürt Özgürlük Hareketi'ne küfretmeleri sağlanıyor. Kürt Özgürlük Hareketi'ne yönelik psikolojik savaş bu Kürtlerle güçlendirilmeye çalışılıyor. Böylelikle Kürt halkının kafası karıştırılmak isteniyor. PKK'nin öncülük ettiği Kürt halkının özgürlük mücadelesi hakkında kuşku uyandırılmaya çalışılıyor. Böylelikle Kürt Özgürlük Hareketi'nin Türk devletini sıkıştırması ve çözüm için zorlaması engellenmek isteniyor. Türk devleti bu Kürtleri kullanarak rahatlamaya çalışıyor.

PIYASAYA SÜRDÜKLERİ KİŞİLERLE ALTERNATİF YARATAMAZLAR

Kuşkusuz alternatif bir Kürt hareketi yaratma, Kürtleri bölme, hatta BDP'yi parçalama gibi politikalar var. Nitekim siyasi soy-kırım operasyonlarını Kürt demokratik siyaseti üzerindeki baskıyı kaldırmak adına yaptıklarını ifade ediyorlar. Bunun anlamı bu baskılarla BDP içinde bazılarını aykırı sesler çıkartmaya yönelmektir. Bunlar çok denendi ama başarılı olmadı. Şimdi piyasaya sürülen kişilerle herhangi bir alternatif Kürt hareketi yaratmaları da mümkün değil. Türk devletinin psikolojik savaş merkezlerinin ve basınının rüzgarıyla farklı bir Kürt hareketi yaratmak mümkün değil. Kürdistan'da bir hareket ancak Türk devletinin politikalarına karşı mücadele edebilecekse var olabilir. Asıl amacı PKK'yi hedeflemek, PKK'ye küfretmek olan, Türk devletinin özel savaş politikaları doğrultusunda PKK'ye karşı kara propaganda yapan bazı çevrelerin alternatif bir hareket yaratmaları mümkün değil. Çünkü alternatif bir hareket olmak demek, içeride ve dışarıda çok yönlü ve sistemli bir Kürt politikasına sahip olmak ve bu çerçevede Türk devletinin inkarcılığına ve mevcut politikalarına karşı mücadele etmek demektir. Bunların ne böyle bir zihniyetleri, ne örgütlülükleri, ne de mücadele edebilecek güçleri var. Böyle büyük bir sorunda kırk yıllık kıyasıya mücadelenin sürdüğü bir ortamda sadece söylemlerle bir Kürt hareketi yaratmak imkânsızdır.

Kuşkusuz Türk devleti yine de bunu denemek, bunun için de PKK'den rahatsız olan her türlü çevreyi bir araya getirmek istiyor. Bunlara basınına açıyor, maddi olanaklarını sunuyor. PKK karşısında farklı bir hareket yaratmak istiyor. Kürtlere "Sadece PKK yok, başka hareketler de var" dedirtmek istiyor. Halbuki Kürdistan'da farklı Kürt partileri zaten var. Çalışır ve mücadele ederlerse kendilerini geliştirebilirler. Bunun önünde bir engel yoktur. Ama "PKK'yi devlet kurdu, ajan bir örgüttür, PKK de şu kadar kötüdür" denilirse, bir halkın on yıllardır yürüttüğü büyük

özgürlük mücadelesi, en güzel moral değerleri, en büyük örgütü üzerinde böyle bir karalama kampanyası geliştirilir ve bir kirli propaganda yürütülürse, tabii ki bu söylemlerin meşruiyeti olmayacaktır. Bunların Kürdistan'da herhangi bir karşılığının olması da mümkün değildir. Bunlara kimse saygı göstermez.

“PKK'Yİ DEVLET KURDU” DEMEK ELEŞTİRİ MİDİR?

Bazıları kalkıp PKK'ye küfrediyor, PKK eleştirdiği zaman ise neden bize eleştiriyor diye kıyamet koparıyor. “PKK'yi devlet kur-du” demek eleştiri midir? “Apo MİT'in, derin devletin adamıdır” demek eleştiri midir? Tabii ki bu tür söylemler kabul edilmez, bu tür söylemlerde bulunanlara gereken cevap verilir. PKK kimseye söz hakkı vermiyor, kimseyi konuşturmuyor biçiminde yaygara koparanlar var. Bir kere herkesin ciddi olması gerekir. Bir kişinin ya da bir siyasi hareketin farklı düşüncesi olabilir, farklı görüşü olabilir, siyasi programı da farklı olabilir. Şöyle özerklik ister, şöyle federasyon ister, şöyle bağımsızlık ister. Ekonomi politikası şu olabilir, sosyal politikası bu olabilir, dünya görüşü şöyle olabilir. Hatta ben silahlı mücadele yapmadan bu işi yürütürüm der. Fakat şimdi yapılan o mudur? Ağzını açıp PKK'yi “MİT kurmuştur, PKK Ergenekon'la ilişkilidir, devletin projesidir” demek bir düşünceyi savunmak mıdır? Böyle bir düşünceye kim saygı gösterir? PKK niye böyle bir düşünceye saygı gösterebilir? PKK taraftarı niye saygı gösterebilir, kadrolar niye saygı gösterebilir? Böyle bir şey olabilir mi? Bu tür söylemler bir savaştır. Her şeyden önce de Türk devletinin psikolojik savaşının parçası olmaktır. Bu tür söylemler bir Kürt siyasi görüşü olarak dile getirilemez. Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı yürütülen bir psikolojik savaş biçimidir. Bunu Kürt yapabilir, Türk yapabilir, herhangi bir savaş merkezi yapabilir, hiç farkı yoktur.

HERŞEYİN BİR ADABI, TERBİYESİ VARDIR

Gidip Mecliste konuşuyorlar, konuşabilirler, kimsenin konuşmasına engel olacak değiliz. Gidip biz Kürt sorununun çözümünü böyle istiyoruz diyebilirler. Ama oraya gidip PKK'ye küfretmek, PKK şöyle kötü bir örgüttür, şöyle cani bir örgüttür, şöyle derin devletle ilişkilidir deyip Türk devletinin yürüttüğü saldırı politikalarını meşrulaştırmak kimsenin haddi olamaz. Bu açıktan açığa AKP'nin Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı yürüttüğü tasfiye politikaları meşrudur, haklıdır, destekliyoruz demektir. PKK kendisin-den başkasına yaşam hakkı tanımıyor! Nereden çıktı bu? Örgütleniyorlar, isteyen çalışıyor. Hatta seçimde ortak hareket edip ittifak yapmadılar mı? Bu ittifakın içinde Hak-Par da vardı KADEP de vardı, başkaları da olabilirdi. Şimdi her şeyin bir adabı, terbiyesi, kuralı, meşruiyeti vardır. Bilmem Apo 1972'de ajanmış da yakalanıp bırakılmış! Bilmem savcıya nasıl bir haber gelmiş de bırakılmış! Bunların hepsi psikolojik savaş saldırılarıdır. Yıllardır psikolojik savaş merkezine bağlı basın, çeşitli çevrelerin dillendirdiği şeylerdir. Hiç kimse PKK'nin bu tür söylemleri dillendirenlere saygı göstermesini bekleyemez. Böyle demek PKK'ye savaş açmak, PKK'yi düşman görmek demektir. Buna karşı da PKK tepki gösterir, tutumunu ortaya koyar. Bunu anlamamak aptallıktır. PKK'ye her türlü küfür yapılacak, her şey söylenecek, ama PKK kendisini savunmayacak! Birileri kalkıp “PKK'yi devlet kurdu, Ergenekon'la, derin devletle iş yapıyor” diyecek, AKP'nin özel savaş kalemşörları gibi televizyon televizyon dolaşıp konuşacak. Bu pratiğinden dolayı devletin, AKP'nin politikalarının işbirlikçisi ve psikolojik savaşın parçası denildiğinde ise kıyamet koparacak! Bu konuda herkesin ölçülü ve ciddi olması lazım. Ağzından çıkanı kulağının duyması lazım. Kemal Burkay bu söylemleriyle nasıl meşruiyet bekleyebilir? Bu politika mıdır, bu düşünce belirtmek midir? PKK'den farklı düşünceleri varmış! Varsa var. Ancak oturup kalkıp yalan söylemek ya da Önderliğin ve bizlerin söylediğini çarpıtıp kendi teorisine kılıf yapmak kimlerin işi olabilir?

12 EYLÜL'DEN ÖNCE ONLARCA PKK'LİYİ ÖLDÜREN KİMDİR?

Bir de PKK'nin kendilerine bilmem nasıl saldırdığını iddia ediyorlar. 12 Eylül'den önce PKK'ye saldırıp bitirmek isteyenler sizler değil miydiniz? PKK'nin gelişmesini durdurmak için cephe kurup

saldıran, onlarca PKK'liyi öldüren kimdir? Mahkemelerde bu sabit değil mi? PKK'liler onlardan kaç kişi öldürmüş, onlar PKK'den kaç kişi öldürmüş? Darbe öncesinde birçok yerde nerdeyse hizbulkontra gibi PKK taraftarlarını ve sempatizanlarını sokağa çıktıkları zaman vurmuyorlar mıydı? Şimdi bu gerçekleri ters-yüz edecekler! 12 Eylül geldi, bütün sol ve demokrat güçleri ve Kürt hareketini bitirmek istedi. 12 Eylül karşısında dayanamayıp bitmişler, onu bile PKK'ye bağlıyor. Artık bu bir paranoya olmuş.

UTANMAZ ADAM!

Sen Türkiye'ye geldin, düşüncen biliniyordu, olumlu yaklaşım da gösterildi, çağrı da yapıldı. Kürtlerin hayrı için çalışmalarda bulunursun diye gereken saygı da gösterildi. Sen ne yaptın? Her gün PKK'nin ajanlığından, Ergenekonculuğundan, PKK'nin ne kadar cinayet işlediğinden, PKK'nin faili meçhullerin açığa çıkmasını istemediğinden söz etmedin mi? Bunları yapan sen değil misin? Utanmaz adam, 1990'lı yıllarda bu kadar faili meçhul cinayet işlendi. Buna karşı kim direndi? Bunu açığa çıkarmak için kim çaba gösterdi? Bütün bu faili meçhul cinayetleri teşhir ettiği için onlarca gazeteci doğranmadı mı sokak ortasında? Gazeteler bombalanmadı mı? Köyler niye yakılıp yıkıldı, faili meçhul cinayetler niye yapıldı? Hepsi de PKK bitirmek için yapılmadı mı? PKK'nin on yıllardır yayınları var. Şimdiye kadar derin devlet için sen ne kadar bu tür değerlendirmeler yaptın, PKK ve Önderliği ne kadar yaptı? Eğer vicdanlı ve ciddi olunmazsa, devletin psikolojik savaşının parçası her ağzına gelen söylenirse, hiç kimse bu tür şeylere saygı gösterilmesini beklemesin. Konuşuluyormuş da tahammül edilemiyormuş! Böyle bir şey yok. Bu tamamen bir demagojidir.

BURKAY'A GEREKEN CEVAP VERİLMİŞTİR

Bu tür konularda herkes dikkatli ve duyarlı olmalıdır. Sorumluluk duygusu taşıyan her Kürt de duyarlı olmalı, bu tür provokasyonlara gelmemelidir. Kendine demokrat diyenler de gelmemelidir. Kürtler birleşmeye, bu konuda adımlar atmaya yöneliyor, Kemal Burkay provokasyon yaparak bunu engellemeye çalışıyor. BDP ile ortak olunmaz, PKK ile ilişkili olanlarla yan yana gelinmez, PKK'ye karşı tavır almak gerekir dayatması ve provokasyonu içindedir. Bu nedenle "PKK Ergenekon'la ilişkilidir, devlet kurdurdu" yalanını her yerde söyleyerek provokasyon ve tahrik yapıyor. Bunu ancak devletin psikolojik savaş merkezleri yapar. Bu nedenle bütün Kürt partilerinin ve kendine demokrat diyenlerin duyarlı olması gerekir diyoruz. Düşüncelerini belirtmiş, bu nedenle tutum alınmış diye bir şey yoktur. konuştukları ortada değil mi? Bunlar söylenecek sözler midir? Bunları söylediği zaman PKK elbette tavır koyar. Her türlü yaklaşım içinde olması da meşrudur. Özcesi Kemal Burkay'a ortaya koyduğu pratik nedeniyle gereken cevap verilmiştir.

Bu adam "PKK'liler televizyonda konuşuyor, biz bu televizyonda konuşuyoruz çok mu" diyor. Sen kimin televizyonunda konuşuyorsun, kim seni dolaştırıyor? Bu televizyonlarda herhangi bir BDP'liye söz hakkı veriyorlar mı? AKP Hükümeti Önder Apo'nun savunmalarının basılmasına bile izin vermiyor. Önder Apo'nun düşüncelerinin Türkiye toplumu tarafından öğrenilmesini istemiyor. Milyonlarca kitlesi olan BDP'ye ambargo konulmuşken, sen her gün televizyon televizyon dolaştırılıyorsun. Senin konuştuğun televizyonlar kimlerindir? Kürtlerin sesini yansıtan basın-yayın organları nedir? Bu kadar basitleşmek olmaz. Televizyonlara, gazetelere çıkınca, PKK hakkında her sorulan soruya bir cevabı oluyor. Soranlar PKK hakkında neyi duymak istiyorsa onları söylüyor.

ZIVANADAN ÇIKMIŞ GİBİ

Kemal Burkay'ın geçmişte de olumsuz yaklaşımları vardı. Ama şimdi artık amiyane deyimle zıvanadan çıkmış gibidir. Geçmişte yine de belirli bir sınırı vardı. Kendine göre eleştiriyordu. Ayrı bir politikaya sahipti. Ama şimdi artık ayrı politika ya da eleştirme değil, tamamen psikolojik savaşın parçası haline gelmiştir. Ergenekon toplumda teşhir olmuştur, derin devlet teşhir olmuştur,

bunu en fazla teşhir eden ve iplini pazara çıkaran PKK'dir. Kürt toplumunda, Türkiye toplumunda bu yönlü bir algı yaratılmıştır. Şimdi PKK'yi bunlarla ilişkilendirirsek bir taşla iki kuş vururuz hesabı yapan psikolojik savaş merkezinin bu kara propagandasına AKP'nin "iyi Kürtler"i de katılmıştır. Tabii ki buna karşı tutum gösterilecektir. Bu tutumunu değiştirmede müddetçe, Kürtlerin kendisi hakkında iyi bir şey söylemesi mümkün değildir. İlk önce kendisini bilecek, haddini bilecektir. Beğenmesek de, hoşlanmasak da bir düşüncesi vardır. Ama PKK, Önder Apo ve PKK'nin kadroları hakkında ağzına geleni söyleyeceksin, ondan sonra da ben düşünce belirttim diyeceksin! Böyle düşünce belirtme mi olur?

AKP'NİN BU POLİTİKALARDAN SONUÇ ALMASI MÜMKÜN DEĞİL

Bu tür tutumlar gerçekten de çok tehlikelidir. AKP, devlet bu nedenle çözümsüzlükte ısrar ediyor. Bu tür işbirlikçilere dayanarak, bu tür Kürtlerin psikolojik savaş aracı olmasına dayanarak "PKK aleyhinde kampanya yürütürüm, toplumdaki tecrit ederim, ideolojik ve siyasi olarak kuşatır ve böylelikle etkisizleştiririm" hesabı yapmaktadır. Devlet Kürt sorununda çözüme yanaşmıyorsa önemli bir nedeni de budur. Türk devletinin politikalarına meşruiyet sağlayarak çözümsüzlüğün sürmesine ortak oluyorlar. Konuları budur. Hem Kürtlerin sorunundan söz edecekler, hem de Kürt sorununun çözümünde engel olan, "Kürtler bir ulus değildir, bir toplum değildir, toplumsal hakları yoktur, ulusal hakları yoktur, kendi kendini yönetemezler, anadilde eğitim olmaz" diyenlerin payandası olunacak! Onların PKK'ye karşı yürüttükleri savaşın parçaları olunacak! Kim bu söylemleri ciddiye alır? Önemli olan söylem değildir. Aynası iştir kişinin, lafına bakılmaz. PKK'ye saldırarak, küfrederek hangi sorunun çözümüne katkı sunacaklar? Kürt sorununun çözümü için mücadele edenler Kürt halkının desteğini alır. Kürt halkını örgütlemeyenleri, bunun için devlete ve AKP'nin politikalarına karşı mücadele etmeyenleri Kürtler ciddiye almazlar, yüzüne bile bakmazlar.

AKP'nin bu politikalarından sonuç alması mümkün değildir. Ama bütün silahlarını kullanıyor. Kürt toplumu karşısında hiçbir değeri olmayan yeminli Apo ve PKK düşmanlarına bu kadar bel bağlamakla, aslında AKP'nin Kürt Özgürlük Hareketi karşısındaki başarısızlığını ve yenilgisini ifade ediyor. Nasıl ki Fetullah Gülen'in konuşmaması gereken şeyler konuşmak zorunda kalıp kendisinin teşhir olmasına neden olması Kürt Özgürlük Mücadelesi karşısında sıkışmasını ifade ediyorsa, bu tür kişiliklerin kullanılması da bunu ifade ediyor. Fetullah Gülen kendisinin teşhir olması pahasına o söylemlerde bulundu. Eğer sıkışmasalardı, Fetullah Gülen o kadar devreye girmezdi.

AKP'NİN BU SIKIŞIKLIĞINA 'İYİ KÜRTLER' ÇARE BULMAZ

AKP Hükümeti şimdi akla hayale gelmedik saldırılar yapıyor, araçlar kullanıyor. Ancak AKP'nin bu sıkışıklığına ne Fetullah Gülen ne de AKP'nin "iyi Kürtleri" çare bulabilir. Erdoğan başkalarına "Sen üç kaz yönetmezsin" diyor ya, eğer üç kaz yönetemeyecek birisi varsa o da Kemal Burkay'dır. Konjonktürel olarak bulunduğu hareket belirli gelişme göstermiştir. Ama Türk devletinin saldırıları karşısında bir varlık gösterememiş, örgütünü dağıtmıştır. Şimdi bu mu AKP'nin keline merhem olacak? Merhemi olsaydı ilk önce kendi keline sürer, kendini kurtarırdı. Kendini kurtaramayan AKP'yi nasıl kurtaracak? Bu bakımdan AKP'nin çeşitli Kürtleri kullanarak ya da çeşitli Kürtleri bir araya getirip alternatif yaratmaya çalışarak Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme politikaları boştur. Buradan bir sonuç çıkmaz. Belki bir zamanlar İsraililer ya da uluslararası güçler Filistinlileri çatıştırdılar, başkalarını çatıştırdı. Şimdi Türkiye de böyle bir çatışma yaratmak istiyor. Kendine göre PKK'nin karşısına bazı Kürtleri çıkararak Kürtlerin birliğini ve gücünü zayıflatıp böylelikle Kürtler üzerindeki politikasını yürütmek istiyor. Bu, bütün sömürgeci güçlerin klasik yöntemidir.

AKP'NİN MASKESİ DÜŞTÜ

Özellikle Türk devleti gibi Kürtleri tümünden kültürel soykırıma uğratmak isteyen bir güç kuşkusuz Kürtleri parçalama, bölme ve birliği önünde engel olma politikaları izleyecektir. Dün izlemiştir, bugün de izleyecektir. Bu bakımdan biz bu politikaları çok anormal görmüyoruz. Türk devletinin, AKP'nin böyle politika izlemesi doğaldır. AKP zaten bir yönüyle bir psikolojik savaş hü-kümetidir. Türk devleti zaten özel savaş devletidir. Özel savaş devleti böyle bir psikolojik savaş hükümetiyle güçlendirilip Kürt Özgürlük Hareketi tasfiye edilecekti. Ama başarısız kılınmıştır.

AKP'nin maskesi düşmüştür. Takke düşmüş kel görünmüştür. Bu nedenle kendine Müslüman, kendine demokrat karakteri or-tadan kalkmıştır. Bu nedenle bazı işbirlikçi Kürtleri kullanması zordur. Maskesi düşmediği dönemde belki bunları kullanabilir, bunlarla belki yol alabilirdi. Ama bu kadar maskesi düştükten sonra bu tür kişilikleri kullanarak sonuç alması mümkün değildir.

HİZBULLAH MANİFESTOSU, AKP VE FETHULLAHCILARIN İFLASIDIR

***Hizbullah bir manifesto yayınladı, burada bazı değerlendirmeleri vardı, bunları nasıl karşılıyorsunuz?**

Hizbullah'ın geçmişte Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı devlet tarafından kullanıldığı biliniyor. Bunlar artık belgelidir, açıktır. Bu yönüyle Kürt halkının Özgürlük Mücadelesine geçmişte çok büyük zararlar vermiştir. Batman başta olmak üzere Amed'de ve birçok yerde birçok yurtsever katletmiş, daha doğrusu devlet kullanmıştı. Ancak Önder Apo'nun yakalanmasından sonra PKK'nin tasfiye olduğu düşünülerek, bu süreçte Hizbullah'ın üzerine de gidildi. Önderleri de katledildi. Bu açıdan herhalde bu süreç Hizbullah açısından da bir değerlendirme süreci oldu. Biraz vicdanlı ve akli olanlar herhalde geçmişte olanların Kürt halkı ve kendileri açısından ne anlama geldiğini değerlendirip çözümlenmişler, bunun özeleştirisini yapmışlardır. Zaman zaman gerçekleri saptıran değerlendirmeleri yine yapıyorlar. Güya geçmişte PKK saldırmış da kendilerini savunmuşlar! Böyle bir şey yok, artık bunu savunmaları doğru değildir. Gerçek ortadadır, bu gerçeği halk da biliyor. Bunlar belgelenmiştir. Göz önünde yaşanan, açıkça görülen bir gerçeği farklı göstermek doğru değildir. Bundan Kürt halkı da, kendileri de zarar görmüştür.

Son zamanlardaki değerlendirmelerine gelince, tabii şimdiden kesin bir şey söylemek mümkün değil. Biz bir yönüyle bunun Kür-distan'da AKP ve Fetullahçıların iflas etmesi anlamına geldiğini düşünüyoruz. Hizbullahçılar herhalde bunu gördüler, bu alanı doldurmak için yeni bir hamle yapmak istiyorlar. Böyle değerlendirilebilir. Tabii ki bu değerlendirmemiz iyi niyetli bir değerlendirmedir. Ama daha farklı şeyler var mı, bunları bilemiyoruz. AKP ve Fetullahçılar Kürdistan'da etkisizleştikten sonra, derin devlet ve farklı güçlerin Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı yeni bir mücadele aracı gibi kullanmak istemeleri ve yönlendirmeleri söz konusu olabilir mi? Bunun için şimdiden bir şey söyleyemeyiz. Bizim şu anda söylemek istediğimiz şudur: Geçmişten çıkarılan derslerle özeleştirisi temelinde doğru bir yaklaşım içinde olunmalıdır. Biz kimseyle çatışmaya girmeyeceğiz deniliyor. Bu değerlendirme olumludur. Buna bağlı kalınması gerekiyor. Hiçbir biçimde herhangi bir kışkırtma ve yönlendirmeyle Kürt halkı ve Kürt Özgürlük Hareketi'yle karşı karşıya gelecek bir tutum içine girmemeleri gerekiyor. Eğer yeni bir dönem başlatacaklarsa, bu söylemlerine bağlı kalmaları önemlidir.

KAN DAVASINA DÖNÜŞTÜRME YAKLAŞIMI İÇİNDE DEĞİLİZ

Bizi Hizbullah'a karşı herhangi bir tutum alma, karşı karşıya gelme, gerilim, çekişme ve çatışma içine girme gibi bir yaklaşımımız yoktur. Geçmişte çok derin acılar, ağır bedeller olmasına rağmen, yine de bunu bir kan davasına dönüştürme gibi bir yaklaşım içinde değiliz. Bizim için önemli olan halkımızın özgürlüğü ve çıkarlarıdır. Böyle yaklaşım gösteririz. Eğer herhangi bir yönlendirme ile hareketimize ve halkımıza karşı olumsuz bir duruma girilmezse, bizim tarafımızdan böyle bir yaklaşım içine girilmesi söz konusu olamaz. Hatta son manifestoda Kürt sorununa karşı bir

duyarlılık da ortaya koyuyorlar. Biz isteriz ki Türkiye'nin demokratikleşmesi ve Kürt sorununun çözümünde bu duyarlılığın bir katkısı olsun. Türk devletinin şimdiye kadar dini kullanarak Kürtlerin hakları, hukukları ve taleplerinden vazgeçirme politikasına karşı bir duruş ortaya konulsun. Şimdiye kadar AKP, AKP öncesindeki gelenek, birçok çevre güya Kürt halkının dini duygularını kullanarak Kürtleri sistem içinde tutma, Kürtler üzerindeki siyasi egemenlik ve kültürel soykırım politikasını bu aracı kullanarak tamamlama stratejisi güttüler. Bunu her zaman halkımızın özgürlük ve demokrasi taleplerine karşı kullandılar. Bu açıdan halkımızın inançlarının halkımızın talepleriyle karşı karşıya geti-rilmesi politikasına karşı çıkılmasını değerli buluruz.

ÜMMET KARDEŞLİĞİ OLACAĞSA, KÜRTLERİN HAKLARI TANINMALI

Eğer bir ümmet kardeşliği olacaksa, bu kardeşlik Kürtlerin haklarını tanıma temelinde olabilir. İslam'da gerçek ümmet kardeşliği böyledir. Yoksa bir kardeşin haklarını tanımamak, diğerlerinin bütün haklarını tanımak ve bunu da ümmet kardeşliği olarak göstermek doğru değildir. Biz bu açıdan gerçekten İslami vicdanın ve ümmet kardeşliğinin Kürt sorununun çözümüne katkıda bulunacağına inanıyoruz. İslam'ın değerlerine de, kültürel İslam'a da kesinlikle değer biçiyoruz. Kültürel İslam'ın sadece Kürtler değil, bütün Ortadoğu halkları açısından önemli bir değer olduğunu biliyoruz. Ancak bu değerlerin halkımızın özgürlük ve demokrasi taleplerinden vazgeçmesi biçiminde kullanılması gerçeği vardır. Devlet şimdiye kadar bunu kullanmıştır. Hizbullah devletin bunu kullanması karşısında doğru tutum takınırsa, bu gerçekten Kürtler açısından çok önemli bir tutum olur. Kürtlerin özgürlük ve demokrasi mücadelesinde önemli bir yer tutar. Hem Kürt halkının birliğinin sağlanmasında hem de Türk devletinin Kürt sorununun çözümsüzlüğündeki ısrarının kırılmasında etkisi olabilir. Bu yönüyle negatif yaklaşmak istemiyoruz.

Esas olarak Kürt sorununun demokratik çözümününün yaklaştığı dönemde herkesin sorumlu yaklaşmasını önemli görüyoruz. Sorumlu yaklaşıldığı taktirde bunun hem halkımız hem de Türkiye halkları açısından olumlu olacağını biliyoruz. Çünkü şimdiye kadar halkımızın dini duyguları Kürt sorununun çözümüne engel çıkarmak için, Kürtler üzerindeki siyasi egemenlik ve kültürel soykırımda bir araç olarak kullanıldı. Son yıllarda halkımız bu konuda önemli bilinç kazandı. Halkımız artık devletin dini değerleri Kürtlerin temel demokrasi ve özgürlük taleplerine karşı kullanmasını kabul etmiyor. Artık bu oyuna gelmiyor. Bu açıdan halkımızdaki bu uyanışın, bu yaklaşımın Hizbullah'ın manifestosuna yansımaları anlamlı buluyoruz. Bu konuda doğru tutum takınılırsa, Türk devletinin Kürt sorununu çözümsüz bırakma ısrarındaki en temel etken de ortadan kaldırılmış olur. Bu yönüyle biz geçmişteki durumu dikkate alarak, bundan sonra daha sorumlu yaklaşılmasını bekliyoruz.

ULUSAL BİRLİK TUTUMU İÇİNDE OLMAMAK TARİHİ BİR SORUMSUZLUKTUR

***Kürdistan Bölge Başkanı ve KDP lideri Mesud Barzani Ulusal Konferans'ın bu yıl içinde yapılacağını söyledi. Siz de defalarca bu konuda çağrılarda bulundunuz. Siz bu çağrıyı nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Biz tabii ki bir ulusal kongrenin yapılmasını, ortak bir siyasi ve diplomatik tutum ortaya çıkarılmasını istiyoruz. Hatta bütün Kürtlerin silahlı güçlerinin herhangi bir saldırı karşısında ortak hareket etmesini sağlayacak bir sistem kurulmasından yanayız. Kürtler arası birliği böyle ele alıyoruz. 20. yüzyılın başında dengeler oluşurken, Kürtler birlik olamadıkları, ortak bir politikaya sahip oluşturamadıkları, ideolojik, siyasi ve örgütsel olarak hazır olmadıkları için Kürt inkarı ve imhasına dayalı bir statüko oluştu. Ortadoğu'da oluşan bu statüko Kürtleri neredeyse bitirme noktasına getirdi. Şimdi Ortadoğu'da eski dengeler yıkıldı, yeni dengeler kuruluyor. Kürtler bütün parçalarda önemli bir siyasi güç oldular, önemli mücadele yürüttüler. Güney Kürdistan'da belirli kazanımlar oluştu. Ancak bütün parçalarda ortaya çıkan bu güç ve Güney Kürdistan'daki

kazanımlar hala güvencede değildir, tehdit altındadır. Bölgedeki inkarcı güçler hala Kürtleri Ortadoğu'da bir siyasi güç olmaktan çıkarmayı ve tümüyle yok etmeyi planlamaktalar. Bölge devletleri bu politikalarından vazgeçmemişlerdir. Birbirlerine karşı oldukları dönemde bile Kürt politikasında birbirlerini gözetmekte. Şimdi Ortadoğu'da yeniden dengeler oluşturulmak istenirken Kürtlerin güçlerini birleştirmesi, ortak bir hareket etmesi ve ortak bir politika izlemesi, Kürtlerin bütün parçalarda bir statü kazanması için gerekli duyarlılığın gösterilip tarihi kararların alınması gerçek bir ulusal tutum olmaktadır.

Gelinen aşamada ulusal birlik tutumu içinde olmamak tarihi bir sorumsuzluk anlamına gelir. Kürt halkı da, Kürt örgütleri de on yıllardır hep bir ulusal kongre etrafında Kürtlerin birliğini görme özlemi yaşamış, hep bu beklenti içinde olmuştur. Çünkü Kürtler tarihlerinde hep köle kalmalarının, kendi kendilerini yönetecek güce ulaşmamlarının, baskıcı ve inkarcı sömürgeci güçler tarafından egemenlik altında tutulup zulme maruz bırakılmalarının, yenilgiler ve katliamlar yaşamalarının nedeninin Kürtler arası birliğin olmamasından kaynaklandığını bilmektedirler. Kürt halkının böyle bir tarih bilinci oluşmuştur. Belki de Kürtlerin tarih içinde kazandığı en önemli bilinç budur. Zulüm ve baskı görmüşler, yok olmayla karşı karşıya gelmişler, ama bunu neden yaşadıklarını az çok bilince çıkarmışlardır. İşte biz Kürt halkının özlemlerini ve siyasal ihtiyaçları karşılamak, tarihi bir dönemde Kürtlerin kazanması açısından sorumluluğumuzu yerine getirmek için böyle bir kongreyi gerekli görüyoruz.

KONGREYE HERHANGİ BİR TOPLANTI GİBİ YAKLAŞILAMAZ

Bu kongreye herhangi bir toplantı gibi yaklaşamaz. Ulusal kongre Kürtlerin 21.yüzyıldaki statülerini belirleyecek, bu konuda bütün parçaların birbirini destekleyeceği, ortak politika izleyeceği, güçlerini birleştireceği bir kongre olmalıdır. Biz ulusal kongreye böyle bakıyoruz. Yoksa ulusal kongreyi herhangi bir toplantıya katılıp görüş alışverişi yapmak ve temennilerde bulunmak için önermiyoruz. Bunu tarih karşısında sorumsuzluk olarak düşünürüz. Öte yandan ulusal kongre yapılırken herhangi bir dış güç ne istiyor, beklentisi nedir deyip onların beklentilerini karşılamak için de yaklaşım göstermeyiz. Kuşkusuz diplomatik davranılacak, pratik politikada esnek olunacaktır. Bu konuda politikanın incelikleri gösterilecektir. Kürtlerin de bunu yapması gerekir. Diploma-siyi de, politikayı da ustalıkla uygulaması gerekir. Ancak bunlar Kürtlerin çıkarını gözetmek için yapılacaktır. Bütün parçalardaki halkımızın özgürlük ve demokrasi mücadelesini gözetmek için yapılacaktır. Yoksa bir parçanın çıkarını gözetmek için ya da dış güçlerin hoşuna gitsin diye böyle kongreler yapmayacağız. Kimsenin hoşuna gitsin diye kararlar almayacağız.

Tabii ki kongreyi yıllardır isteyen biziz, bu konuda hep dayatıcı olan biziz. Ama bölgesel ve uluslararası güçler, dış güçler Kürtler arası birliği kendileri açısından doğru görmedikleri için, yine bir ulusal kongre şu devleti, bu güçleri, şu çevreleri rahatsız eder diye düşünüldüğü için bugüne kadar gerçekleştirilememiştir. Bu da önemli bir eksiklik. Bu konuda kimin eksikliği varsa ortaya konulması gerekir.

BARZANİ'NİN AÇIKLAMASI OLUMLU

Mesut Barzani'nin bu yıl ulusal kongre yapacağız demesi olumlu bir gelişmedir. Bu zaten bizim isteğimizdi. Bu yönlü karşılıklı olumlu yaklaşımlar da vardı. Çünkü böyle bir kongre olabilmesi için Kürdistan'da belirli örgütlerin katılması gerekiyor. Nasıl ki PKK'nin katılmadığı bir ulusal kongre olamazsa, KDP ve YNK'nin de katılmadığı, Doğu'da PJAK'ın katılmadığı bir kongre de olmaz. Bu açıdan sonuca ulaşılması için ortak mutabakatla yapılması gerekiyordu. Böyle bir söylemde bulunması bizim için olumlu bir gelişmedir. Bunu takip edeceğiz. Ancak ne kadar doğru ne kadar yanlış bilemiyoruz, bu konuşma yapıldığı zaman söylenen bir diğer şey de "Artık silahlı mücadelenin zamanı geçmiştir" değerlendirmesidir. Söylenmiş mi söylenmemiş mi, bilmiyoruz. Söylenmişse bunun ulusal kongrenin yapılacağına söylendiği bir anda yapılmış olmasını doğru

görmeyiz. Bu nedenle yerinde ve şık olmamıştır. Bunlar daha çok Türk devletinin ve çeşitli uluslararası güçlerin istekleridir. Kürtlerin mücadelesini durdurmak, Kürt direnişini bastırmak istiyorlar. Ulusal kongrenin dillendirildiği bir zamanda böyle bir yaklaşımın gösterilmemesi gerektiği düşüncesindeyiz. Çünkü bu kongrede bütün parçaların ortak çıkarı, ortak tutum ve ortak strateji belirlenecektir.

TÜRKİYE'DE DAHA KÜRTLERİN VARLIĞI TANINMAMIŞTIR

Tabii ki biz de barıştan, demokratik siyasal çözümden yanayız. Ama eğer demokratik siyasal çözüm olmuyorsa, bütün çabalar boşa çıkarılıyorsa, Kürtlerin bütün örgütlenmeleri dağıtılıyorsa, bu konuda tam bir tasfiye ve yok etme politikası izleniyorsa, Kürt halkının da kendi varlığını ve özgürlüğünü sağlaması açısından meşru savunmaya başvurması en temel haktır; ahlaki, siyasi ve vicdani hakkıdır. “Biz devletiz, şiddet kullanma hakkımız var, herkese istediğimizi dayatırız, bize karşı direnmek gayri meşrudur” denilemez. Aksine Türk devletinin Kürdistan'daki varlığı gayrimeşrudur. Eğer konuşulacaksa o konuşulabilir. Kaldı ki biz olaya böyle bakmıyoruz. Türkiye sınırları içinde çözmek istediğimizden sorunları farklı ele alıyoruz. Türk ordusu çıksın, Türkiye her şeyiyle bırakıp gitsin gibi bir yaklaşımımız yok. Ama Kürt sorunu çözülmemişken, Türkiye öyle yaklaşım içinde olmamışken, kalkıp “silahlar bırakılmalı, silahların zamanı geçmiştir” denilmesini doğru bulmuyoruz. Kürtlerin ve Türkiye'nin objektif durumu ve koşullar dikkate alındığında, Kürtlerin meşru savunmasının anlamı konusunda ortak bir noktada buluşmak zor olmayacaktır.

Türkiye'de daha Kürtlerin varlığı tanınmamıştır. Bir varlık sorunu vardır. Varlığı tanınsa zaten Kürt sorunu çözülür. Hala Kürtler bir ulus ve bir toplum olarak görülüyor, hala bir halk olarak görülüyor, kendi kendini yönetmesi ve anadilde eğitim yapması kabul edilmiyor. Böyle koşullarda Kürtlerin kendini savunması kadar doğal bir şey olamaz. Kongre ortak diplomasinin, ortak politikanın, hatta ortak meşru savunma stratejisinin belirlendiği yer olmalıdır. Kuşkusuz demokratik siyasal çözümün koşulları varsa, demokratik siyasal çözüme yanaşılıyorsa, Kürtler bunu tercih eder. Kürtler hiçbir zaman silahı tercih etmemişler, mecbur kaldıkları için kendilerini savunmak zorunda kalmışlardır.

SİYASAL KOŞULLARI KONGREYİ GEREKTİRMEKTEDİR

Kürdistan Federasyonu Başkanı Sayın Mesut Barzani'nin ulusal kongreyi toplayacağını söylemesi bizim açımızdan önemli bir gelişmedir. Gerçekten de siyasal koşullar böyle bir kongreyi gerektirmektedir. Bütün parçalardaki durum dikkate alındığında, böyle bir kongrenin toplanmasının bütün parçalardaki kazanımların korunması ve özgürlüğün kazanılmasında önemli bir etkisi olacaktır. Çünkü inkarcı sömürgeci güçler biraz da Kürtler arasındaki parçalanmışlığa dayanarak çözümsüzlükte ısrar etmektedirler. Eğer Kürtler böyle bir irade ortaya koyarlarsa, uluslararası ve bölgesel güçler de Kürt sorununun demokratik siyasal temelde çözümüne yanaşacaklardır. Demokratik siyasal çözümü bir yönüyle de böyle bir irade ortaya çıkarır. Böyle bir irade olursa, o zaman bölge devletleri Kürt sorununun çözümünden kaçınamazlar. Kürtlerle barış ve demokrasi içinde bir gelecek kurma açısından siyasi irade orta koyarlar. Bu da hem Kürtler hem de bölge ülkeleri açısından önemli bir gelişme olur.

Diğer yandan yakıcı bir sorun olarak Batı Kürdistan'daki durum vardır. Batı'da eğer Kürtler birlik olur ve ortak bir politika etra-fında birleşirlerse, siyasi bir statü kazanımı kesinlikle ortaya çıkacaktır. Artık Suriye'de Kürtlerin statüsüz yaşaması düşünülemez. Varlığı da, kendi kendilerini yönetme hakları da kabul edilecektir. Bu açıdan böyle bir kongre Batı Kürtleri arasında birliği sağlayacağı gibi, Kürtler arasında ortak bir politikanın oluşmasını ve bu ortak politika etrafında ortak bir mücadeleyi de sağlata-caktır. Bu açıdan da biz önemli görüyoruz. Yoksa Batı Kürdistan'daki siyasi güçler kendine göre politika izlerse bu sorumsuzluk olur. Kürtlerin ortak davranmaları, ortak politika izlemeleri gerekiyor. Kendi çıkarlarını esas almaları gerekiyor. Şu veya

bu gücün peşine takılmak yerine, kim Kürtlerin haklarını tanırorsa onunla rahatlıkla anlaşabilirler. Zaten Kürtlerin haklarını tanımak demek, Suriye'nin demokratikleşmesi demektir. Kürt sorununun demokratik çözümü dört ülkenin de demokratikleşmesi anlamına gelir. Türkiye de Kürt sorununu çözerse demokratikleşir, İran da çözerse demokratikleşir, Suriye de çözerse demokratikleşir. Bu bakım-dan Kürt sorununun çözümü bütün parçaların demokratikleşmesi açısından stratejik değere sahiptir. Bunun için böyle bir kongre-nin Batı'daki gelişmelere de önemli bir etkisi olacaktır.

Kürtler arasında belirli bir ilişki gelişmiş, eski durum önemli oranda aşılmıştır. Kültürel alanda, basın alanında, çeşitli sivil toplum örgütleri alanında ilişkiler daha da gelişmektedir. Böyle bir kongre bu ilişkilere daha da ivme kazandıracaktır. Sosyal, kültürel ve siyasal alanda, sivil toplum örgütleri ve insan hakları alanında, Kürdistan'ın doğasının korunması alanında, kadın hakları ve özgürlüğü alanda ortak çalışmalar daha da geliştirilebilir. Yine Kürtlerin demokratikleşmesi ve demokratik topluma ulaşması açısından önemli bir rol oynayabilir. Çünkü Kürtler gücünü esas olarak demokratik toplumdan alırlar. Toplum demokratikleştikçe Kürt toplumunun gücü de artar. Bu açıdan böyle bir kongre Kürt toplumunun demokratikleşmesine hız verebilir. Kürdistan'ın bütün parçalarında gelişecek demokratikleşme hem kendilerini güç yapar hem de bölge ülkelerinin demokratikleşmesinde önemli etkide bulunur. Biz kongrenin böyle sonuçlar doğuracağına da inanıyoruz.

GÜNEY KÜRDİSTAN BAĞIMSIZLIK DİYORSA, TERCİHLERİNE SAYGILIYIZ

***Güney Kürdistan'da bağımsızlık tartışmaları da epeyce gündeme oturdu. Hareketinizin bu konudaki yaklaşımı nedir?**

Biz Kürt sorununun çözümünü esas olarak da bölge ülkelerinin demokratikleşmesinde görüyoruz. Ortadoğu'nun demokratikleşmesinde görüyoruz. Bölge ülkeleri demokratikleşirse, Ortadoğu demokratikleşirse, Kürtlerin ulusal varlığı da, özgürlüğü de, demokrasileri de güvenceye alınır. Güvence esas olarak şu veya bu devletin güvencesi değildir. Şu veya bu devlet yarın ekonomik çıkarları gereği farklı tutum takınabilir ve bu tür destekler yarın olmayabilir. Bu bakımdan bunu güvence görmemek gerekir. Biz esas olarak ülkelerin demokratikleşmesinin, Ortadoğu'nun demokratikleşmesinin güvence olduğuna inanıyoruz. Demokratikleşen ülkelerde Kürtlerin varlığı, özgürlüğü ve demokratik yaşamı güvenceye alınmış olur.

Mevcut durumda ulus-devletin Kürtlere çok fazla fayda getireceğine inanmıyoruz. Devletçi bir yaklaşım içinde değiliz. İlla da bir devletimiz olsun demiyoruz. Esas olarak demokratik toplum gerçeğine önem veriyoruz. Kürtlerin demokratik toplum olarak kendilerini örgütlemelerine, güç yapmalarına önem veriyoruz. Kuşkusuz bütün ulusal ve demokratik haklarını demokratik toplum çerçevesinde kullanması gerekmektedir. Diğer halklar hangi hakları kullanıyorlarsa, Kürtler de bu haklara sahip olmalıdır. Bunun için devlet olmaya gerek yok. Ancak bir yerde Kürtlerin hakları tanınmıyorsa, Kürtlerin ulusal ve coğrafi birliği kabul edilmiyorsa, bu konuda ciddi sorunlar varsa, bu ciddi sorunlar demokratik siyasal yollarla, müzakere yolu ve görüşmelerle çözülemiyorsa, kuşkusuz farklı çözümler de gündeme gelebilir. Ama bizim tercihimiz değildir. Ama böyle bir durum olursa Irak'ta bir çözümsüzlük olur. Şiiler bir tarafta Sünniler bir tarafta birbirine girmiş, çatışma ortamı oluşmuş. Kürtler böyle bir ortamın parçası olmak istemezler. Özgür ve demokratik yaşamı farklı biçimde yaşamak isteyebilirler. Eğer Kürtlerin hakları da tanınmıyorsa, hala Kerkük sorunu, Xaneqin sorunu, yine Musul'un belirli bölümlerinde sorunlar sürüyorsa, bunların çözüme kavuşması gerekir. Biz sorunların Irak'ın birliği içinde demokratik yollarla çözülmesinden yanayız. Ama Güney Kürdistan'daki siyasi güçler farklı bir tercihe yönelirlerse biz buna da saygı duyarız; niye illa böyle yapıyorsunuz diyemeyiz. Güney Kürdistan halkının iradesini esas almak gerekiyor. Biz olaya böyle yaklaşıyoruz.

KERKÜK DAHİL KÜRTLERİN HAKLARI TANINMALI

Umuyoruz ki Irak'ın bütünlüğü demokratik siyasal yollardan sağlanır. Kerkük sorunu dahil Kürtlerin hakları tanınır, böylelikle Kürtlerle merkezi hükümet arasındaki sorunlar giderilir. Bunun için de geçmişteki sömürgeci, inkarcı ve Kürtleri egemenlik altında tutmak isteyen zihniyetlerin bırakılması gerekir. Kürtler her parçada mevcut ülkelerle sorunlarını çözerler. Irak'ta da çözerler. Biz sorunların Kürtlerden kaynaklandığını düşünmüyoruz. Kürtler Güney Kürdistan'da anayasal haklarını istiyorlar, doğal haklarını istiyorlar. Belirli bir anayasa oluşmuş, bu anayasaya uyulmasını istiyorlar. Bu bakımdan da taleplerini anlıyoruz. Biz de takip ediyoruz. Tabii ki Güney'deki kazanımlar bütün Kürt halkının kazanımlarıdır. Oraya herhangi bir saldırı olduğunda biz de onun savunma gücüyüz, özgürlük gücü olacağız. Biz Kürdistan'ın hiçbir parçasındaki kazanımlara duyarsız ve ilgisiz kalamayız. Zaten PKK on yıllardır pratiği ve yaklaşımıyla hiçbir parçadaki halkın özgürlüğüne ve demokrasisine kayıtsız kalmamıştır. Bu bölge ülkeleri ve halklarına karşı olmak değildir. Aksine bölge halkları ve ülkeleriyle barış ve kardeşlik içinde yaşamının yolunun Kürtlerin haklarının tanınmasından geçtiğine inanıyoruz.

KÜRTLERİN HAKLARI TANINMADIKÇA ORTADOĞU'DA SORUNLAR ÇÖZÜLMEZ

Kürtlerin hakları tanınmadığı müddetçe Ortadoğu'da sorunlar çözülemez. Zaten Kürt sorununun çözümsüzlüğü Ortadoğu'ya çok ağır sorunlara yol açmakta, devletlerine ve halklarına ağır faturalar getirmektedir. Kürt sorununun çözümsüzlüğünün hiç kimseye faydası yoktur. Kürt sorunu çözümsüz kaldıkça devletler de, halklar da zarar görmektedir. Biz bu durumun ortadan kalkmasını, artık barış içinde özgür ve demokratik yaşamın gelişmesini, ekolojik değerler temelinde refahın gelişmesini istiyoruz. Kürt sorunu çözülrse Ortadoğu'da demokrasinin de, refahın da yolunun açılacağına inanmaktayız.